

13
2-2

POSTMEN HERALD

HON'BLE SRI JAGJIVAN RAM, Minister for Communications and Air,
addressing the members on the 11th February 1954 at Col hale Hall, Madras.
SRI T. S. RAMANUJAM, M. A., LL. B., (Lond) who presented the welcome
address is to the right of the Minister.

Photo taken at the Tea Party given to Sri H. L. Jerath, B. A., Director-General, at Woodlands when Raja Muthiah Chettiar, B. A. presided. The President Sri T. S. Ramanujam, M. A., LL. B. (Lond) presented two Rolling cups to the Director-General for presentation to the winners in Slow and Fast Cycle Race at the All India Sports Meet.

POSTMEN HERALD

OFFICIAL ORGAN OF

THE ALL INDIA POSTMEN & L.G. (R.M.S.) STAFF UNION, MADRAS.

Hony. Editor: Mr. T. S. RAMANUJAM, M.A., LL.B., (London.)

VOL. 9

FEBRUARY & MARCH 1954

No. 2 & 3

Tuticorin Conference.

TOWARDS the end of last month our Thirty-Second Provincial Conference took place at the very place where the founder of our Union Sri V. O. Chidambaram Pillai of beloved and holy memory was born. The Conference was well-attended and the delegates took a keen interest in shaping the various resolutions at the subjects Committee as well as in passing them at the open session. The discussion on unity among the various P. & T. employees' Unions was frank and full and finally the delegates were able to vote for unity. Our Trichy friends were very unhappy over the role played by the U.P.T.W. in splitting our union there. We trust that the U.P.T.W. will set a golden example and pave the way towards unity by withdrawing all support to the splinter activities of its members and leaders at Trichy and see that all Postmen and Lower Grade Staff who are its members at present are made to join our Union. Such an earnest action will go a long way towards achieving unity between the U.P.T.W. and our Union at least in our State in the immediate future.

The chief resolutions turned on making the pension of the fourth class official at least equal to his starting pay and to increase the promotion prospects by confining all recruitment as far as possible to the bottom and to substitute all academic tests either for selection or for confirmation by practical training at all stages. It is hoped that the All India Union will move immediately in regard to these matters and see that all forthcoming examinations in May 1954 and thereafter are done away with. To achieve the above two minimum ends, the delegates were prepared to do and dare to any extent and to make any sacrifice. We trust that the Government and the public would realise in time the seriousness of the determination of the Postmen and Class iv staff to do or die for improving their prospects and their retiring benefits in the course of this year.

In the course of discussions the delegates showed remarkable unanimity in resisting all attempts to curtail civil service democracy. They were convinced that Government

servants should enjoy the same freedom of combination as any other employees and they wanted that the All India Union should place in the forefront of its 1954 programme a real struggle against all in roads into trade union rights of Government Employees, in case the Government were to sponsor in the legislature bills for taking Government employees out of the pale of the ordinary industrial relations laws. The resentment against the recent statement of the Hon'ble Sri Jagjivan Ram that extra-departmental staff cannot represent their grievances through any trade union, was total and final. The general view was that if Government were to refuse recognition to unions on some unconstitutional ground or other—workers shall take consolation in the thought that if a union is strong, recognition is unnecessary and if a union is weak recognition is useless.

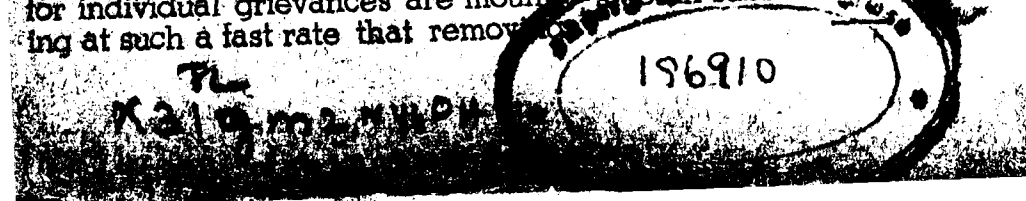
Unconstitutional discriminations on the part of the Government in regard to Hill allowance (which in our Department is less than that of the Railways) and medical aid to families (which is available to III class officials) came in for a good deal of censure. It was solemnly resolved to put an end to these discriminations, by starting writ proceedings, if necessary, before the Supreme Court of India. There was a strong clamour for a Tribunal to which individual cases could automatically be taken or in the alternative, for the union being given a right to represent such cases. Any delay in meeting this clamour is bound to result in a disturbance of social peace very soon; for individual grievances are mounting at such a fast rate that removal

them may soon become a herculean task—quite comparable to the cleaning of the Augean Stable. To allay the uncontrollable indignation of delegates against the delay and denial of justice at the Superintendent and even the Postmaster-General level, the President has received a few individual petitions and undertaken to forward them to the Postmaster-General for immediate attention and sympathetic disposal.

The most remarkable feature of the Conference was that throughout the deliberations speaker after speaker gave expression either directly or indirectly to the truth that real patriotism and nationalism consisted in the uplift of the masses at the bottom rung of the social ladder, and that it is high time that our National Government came forward with bold programmes for rationing wealth equitably and for guaranteeing every man (without any minimum family property or earnings to support) the right to work and earn his livelihood sufficient for civilised human existence.

It is said that the voice of the people is the voice of God. At Tuticorin hardworking and honest public servants at the bottom of the P. & T. Organisation have spoken. This voice, raised at the Southernmost point of India, it is hoped will reach the very extremity in the North, and gather strength sufficient to work out in 1954 a social and moral revolution in the present bureaucratic set-up of Government service (a legacy of 150 years of alien rule), through ways which are cent percent Gandhian—simple in style but hard like

steel in substance.

Foreign News.

Rural Mail Service Benefits 30 Million People.

Although they may live as far as 50 miles from the nearest post office, more than 30 million rural Americans enjoy the convenience of having mail delivered to their door daily by a mail carrier. This service, free of charge, was established by the U. S. Post Office Department on October 1, 1896.

That year, the first three routes of about 16 miles each were established at Charles Town, West Virginia. The earliest carriers were paid 200 dollar a year and rode in wagons or on horseback. To-day, more than 33,000 rural mail carriers travel by automobile and are paid on the basis of miles they cover. Thus a beginner on a 45 mile route receives about 3,000 dollar a year, plus an allowance for petrol and the upkeep of his automobile.

The average length of rural mail routes in the United States is 45 miles, but there are routes as short as seven miles (at Westwood, Massachusetts) and as long as 108 miles (at Lake Wales, Florida).

The rural mail carrier is more than a mere delivery man. He is a sort of travelling postmaster, and his mud-spattered sedan is a post office on wheels. From the front seat of his car, he sells stamps, weighs packages to determine the correct postage needed to mail them, writes out mail insurance

on packages, and accepts money orders.

Each mail box along the rural carrier's route has attached to it a small red flag made of tin. When the flag is standing up, the carrier knows that there is mail to be collected, and he always stops at the box even if there is no mail to leave in it.

The motto of the U. S. postal service is that "neither snow, nor rain, nor heat, nor gloom of night" shall keep the carrier from delivering his mail, and rural carriers pride themselves on

living up to this motto. In the Middle West, where snowstorms are especially severe, rural carriers have occasionally hired planes at their own expense to drop mail when roads were blocked by snow or ice. Some carriers still use the old Model T Fords, which can plough through mud that would stop many modern cars. Jeeps are also popular. Approximately 70 per cent of the rural mail carriers in America maintain two cars for their work: one for use in good weather, the other for use when the roads are muddy or icy. One ingenious mailman in Georgia used a blind mule in bad weather. Since the mule could not see it did not hesitate to wade through mud that might have deterred a normal animal.

Rural mail carriers are not allowed to sell merchandise or conduct commercial surveys while carrying the mail. However, the U.S. Post Office Department occasionally asks them to handle special assignments in the public interest. For example, in co-operation with the Department of Agriculture, the carriers collect crop reports from the farms along their routes. Since 1946, mailmen in southern Michigan have co-operated with conservation authorities in making an annual census of the peasants they have seen along their routes.

The rural postmen sometimes have unusual experiences with animals while driving along their routes. Near the town of Elk, in Wyoming, a large elk charged a postman's automobile and pierced a hole in the radiator with his horns. A carrier in Maryland was driving in an open car under a large

tree when a wild cat dropped into the back seat.

Most mail carriers deliver the mail in the section of the country where they were brought up, and many close friendships are struck up with families along the route. Sometimes, they are called upon to perform odd tasks—from helping fight a fire in a barn to pulling the tooth of a child.

To be eligible for rural free delivery service a community must lie adjacent to an existing postal service, have passable roads, and an average of four families a mile along the proposed mail route. Families living in areas that do not meet these requirements collect their mail from the nearest post office.

Rural service routes in the United States cover a total of more than one and a half million miles. They are also found in Hawaii, Puerto Rico and Alaska, but no other country has quite the same system as that in the United States.

The interests of the rural carriers are protected by the National Letter Carriers Association, an independent union of active and retired rural mailmen. The rural carrier is a full-fledged employee of the U.S. Government. He enjoys civil service status, which means, among other things, that he got his job by taking a competitive examination, that he serves without being subjected to the fortunes of political parties, and that he will receive retirement pay after 30 years service.

All India News.

To
The Director-General,
Posts & Telegraphs,
New Delhi.

Sir,
Subject: Office-bearers for the year 1954-55.

I have the honour to furnish below for your information a list of the Office-bearers of this Union elected at the Annual Conference held at Calcutta on the 16th, 17th and 18th January 1954.

President.
Sri R. Ray, Bar-at-law, Calcutta,
Vice-Presidents.
.. T. S. Ramanujam, M.A.L.L.B.
(Lond)
.. Lala Achinram, M.P., Delhi,
Hon. Gen. Secretary.
.. V. G. Dalvi, Bar-at-law, Bombay
Jt. General Secretary.
.. Pandit Kishanchand, Amritsar.
Jt Asst. Secretaries.
.. H. R. Kadam, Bombay
.. S. N. Upadhyay, Allahabad.
Treasurer.
.. Bahadurji M.A. LL. B., Bombay,
Asst. Treasurer.
.. S. G. Dalvi, Bombay.
Yours faithfully,
(Sd) V. G. Dalvi,
Hon General Secretary.

Copy of D. G. P. & T's communication No AL 15-2/48PE, Dated the 23rd January, 1954 addressed to All Heads of Circles & Administrative Offices.
Subject: Increase in bicycle allowance
In continuation of this office letter of even number dated the 16th June 1953 the President has been pleased to decide that the orders conveyed therein may be extended to the following categories of the P. & T. Staff, pro-

vided the officials have to use bicycles for departmental work for not less than 15 miles a day on the average. The Head of the Circle concerned should issue a certificate in each case that the official to whom the allowance is granted has to use bicycle on departmental work for not less than 15 miles a day on an average.

1. Letter Box Peons 3. Line Riders
2. Mail Peons 4. Runners
2. These orders shall take effect from 1-1-1954."

Copy of D. G. P. & T's Letter No. PE, 21.79/51 dated 8th January, 1954 addressed to this Union.

Sub: Introduction of Lower Division clerical cadre.

"With reference to item 10 of the minutes of interview granted by the Director-General on 24-3-53 to your Union on the above subject, I am directed to say that the matter has been examined by the Director General and it is regretted the decision already communicated in the Ministry of Communications letter of even No. dated 20-2-42, cannot be reconsidered at present."

Copy of D. G. P. T's letter No. SPB-69/6/52 d/16-12-53:

Sub:—Immunity from transfer of office bearers of Unions.

"With reference to your letter No. AM-8/52 d/2-1-53 on the above Subject, I am directed to inform you that the case has been very carefully reconsidered by Director-General and he has decided that if the Constitution and bylaws of the Central Union permit the opening of Branches, then the concession of immunity from transfer will

apply to office bearers of those branch unions also. The orders regarding the channel of correspondence do not affect this concession."

No. AM-8/53 dated Bombay, the 21st December 1953:

Copy forwarded to the Hon. General Secretary, Madras Provincial Union with reference to his letter No. AI-53/O. Bearers d/18-5-53.

Copy of D.G.P. & T's Letter No. SPB-46-4-53 d/26-12-53 addressed to all Heads of Circles, All Administrative Offices.

Sub: Proper circulation of the gradation lists including waiting lists of candidates to the Unions.

The Director-General desires that suitable steps should be taken to ensure proper circulations of Gradation lists and waiting lists amongst the staff to enable them to know their relative seniority and to represent against incorrect fixation of seniority if any. He also desires that copies of gradation lists and waiting lists of permanent postmen and class iv employees who have been approved for promotion to the clerical cadre should be supplied to the service unions, if asked for."

Copy of D. G. P. & T's communication No. SPB. 29-67/53 dated 3-1-54 addressed to All Heads of Circles and Administrative Offices (Including The Principal, Training Centre, Saharanpur) and copy to others.

Subject: Test for Promotion of departmental officials in the lower grades to the clerical and allied cadres.

Reference this Office Memo No SPB 23/67/53 dated 19-12-53.

The following further decisions have been taken in regard to the test for promotion of departmental officials in the lower grades to the clerical and allied cadres:—

- (1) There will be one single paper of 3 hours for the two subjects English and Hindi (or regional language). This paper will consist of two parts viz. Part I-English and Part II-Hindi or regional language. Each part will carry 100 marks.
- (2) The Second paper on "P. & T. Guide" will be of two hours' duration and will carry 100 marks.
- (3) The first test under these rules will be held on the 2nd May, 1954 in all the circles and the Principal P. & T. Training Centre will set only one set of papers for all the circles to have a uniform standard and as already instructed will send them confidentially to the hands of Circles concerned. The date for the first test has been fixed in May, 54 to give due notice to the intending candidates. Heads of Circles may please notify the date immediately to all concerned.

2 This disposes of (i) Principal, P & T Training Centre, Saharanpur's D.O No. P T/C-EX-LC/53 dated January 1954 received in this office on 16-1-54 and (ii) Director, Posts and Telegraphs, Kurnool's letter No. ST/RE. III dated 20-1-54."

Copy of D. G. P. & T's letter No SPB 20-176/53 dated 21st January, 1954.

Subject: Test for Promotion of departmental officials in the lower grades to the clerical and allied cadres.

I am directed to refer to your letter No. AE-3/53 dated the 30th October 1953 on the above subject and to say that necessary instructions introducing a test for promotion of departmental official in the lower grades to the clerical and allied cadres have already been issued in this Office Memo No SPB. 20-67/53 dated 19-12-53, a copy of which was furnished to your Union also. In para 1 (d) of that Memo. It has been laid down that the procedure for conducting the examination will

be the same as when the recruitment examination was in vogue. As in the past, only three months' notice will be given to the intending candidates. The Director-General does not accept your suggestion to give six months' notice for holding the test in question.

2. As regards sample question papers for the examination, the broad outlines of the type of subjects on which questions will be set have already been indicated in the memo. dated 19-12-53. It is not possible to furnish your Union with any specimen papers.

3. So far as the supply of P & T. Guide is concerned, it is available in all post Offices and can be had on cash payment."

No RE-3/53 Bombay the 1st Feb. 54.

Copy forwarded to All Provincial/District/Divisional Postmen & L. G. (Incl: RMS) Staff Unions for information.

This has a reference to this Unions endorsement No. AE 3/53 dated 30-10-53 on the subject of curriculum for test for promotion of departmental candidates to the clerical cadre.

A copy of D. G.'s letter No SPB. 20-67/53 dated 19-12-53 referred to in his letter above was forwarded to all Provincial Branch Unions under this Union's endorsement No. AE-3/53 dated 25-12-53.

Attention is invited to the last para of D. G.'s letter in which he states that copies of the P. & T. Guide are available at all post offices and can be had on cash payment. Intending candidates may please be informed of this at once and in case copies of the P. & T. Guide are not available at any of the P. Os. in their province the fact should be intimated to the P. M. G., as well as to this Union.

If possible classes to coach the intending candidates in the P. & T. Guide as well as in writing the reports prescribed for the examination should be

conducted and the No. of such classes and the candidates attending the same intimated to this Union for information.

Extract of para IV of letter No. SPA-235/3/53 d/ 26-10-53 from the D.G.P.T., New Delhi to the All Heads of Circles:-

IV Gratuity and pension for service rendered partly in inferior partly in Superior Grades.

(a) The new pension rules do not affect the right of an Officer who has rendered service partly in the inferior partly the superior grades to exercise the option under article 398 C. S. R. if by that article, the family of the deceased Government Servant will be allowed pension and gratuity either under Clause (a) or under clause (b) of Article 398 C. S. R. whichever is more advantageous.

(b) Such an Officer who had the right to exercise the option under paragraph 9 in section VI of the rules, as modified by paragraph 2 of this ministry's office Memorandum No. F-3 (16) EST. Spl/50 d/2nd January 1951, will have his Pension and gratuity at the superior scale reckoned in terms of that option under any of the alternatives provided in paragraph 2 of that office memorandum. His pension and gratuity on the inferior scale will however, be reckoned only with reference to the new pension rules.

(c) The Criterion for determining eligibility for death-cum retirement gratuity or family pension will be five or twenty-five years of qualifying service, as the case may be, irrespective of the fact that the service was rendered partly inferior and partly in superior grades. In such cases, however, the death cum retirement gratuity will be limited to the maximum of fifteen times the emoluments drawn in the Superior post immediately before retirement as shown in the example below.

For a total qualifying service of forty years of which five years are in the inferior grade and thirty-five years in the superior grade the emoluments being Rs. 14 and Rs. 46 per month in the inferior and superior grades respectively the gratuity will be:

Rs. 35 × 9	×	46 + Rs. 5 × 9 × 14
20		20

756 but limited to Rs. 690 only (that is Fifteen Times Rs 46)

(b) Where an Officer dies while in service or soon after retirement and minimum of twelve times the emoluments becomes payable in respect of him as death gratuity such minimum will be determined as twelve times his death or retirement irrespective of the fact that he rendered service in an inferior grade on a lesser pay earlier."

Copy of D. G. P. & T's letter No. PE. 9-18/50 dated 21st January 1954 addressed to P.M.G., Madras and the Director of Posts & Telegraphs, Andhra Circle, Kurnool.

Subject:—Review of the special pay under F. R. 9(25) (c) of the P & T Staff stationed in Madras, Mysore and Cochin and Travancore States.

Ref.:—Your correspondence resting with your letter No. G 3610/Spl/Pay Review dated 1st August '51.

"In supercession of all existing orders on the subject, the President is pleased to sanction the grant to the non-gazetted class III and class IV staff working in the localities shown in the attached statement of special pay under F R 9(25) (c) on account of unhealthiness of the localities, at the rates mentioned in column 2 of para 1B (b) of the FDOM No. F-6 (11)-Esb(spl)/47 dated 31-7-47.

2. These orders will take effect from the 1st November, 1953 and will also be applicable to the whole time contingent staff.

3. No special pay under FR 9(25) (c) will be paid to the P & T staff working in the States of Madras, Mysore and Travancore-Cochin at stations other than those mentioned in these orders.

4. The expenditure is debitable to the head 'Pay of Establishment-Permanent or temporary as the case may be' in the relevant Abstract and should be met from the sanctioned grant."

No. AA-5/53 Bombay, dated, 30th January 1954.

Copy forwarded to the Hon. General Secretaries of (1) The Madras Provincial Postmen & L G (Incl. RMS) Staff Union, Madras, and (2) The Andhra Provincial Postmen & L G (Incl RMS) Staff Union, for information of their members stationed in the localities shown in the statement attached to the D.G's letter.

(Sd.) _____
Hon. General Secretary.

Travancore Cochin State
Mundakayam, Peermade, Fairfield.

Mysore State

Heddadevan Kota, Saragur, Hunsur, Periyapatna, Ravandur, Saklasapur, Yeslur, Bellur-Hassan, Porterpet, Aldur, Chikmagalur, Joldaru Sangmeswarpet, Tarikere, Lekkavelli, Koppa-kadur, Hariharapur, Jayapura, Balehonnur, Mudigere, Hanbalu, Javali, Hirebile, Narasimharajapura, Bettudapura, Belagoda, Kenchanan-hoskote, Santayeri, Attigundi, Arahalli, Krishnarajasagara, Allur-Hassan, Sri-rangapatnam, Sringeri, Kalasa, Shimoga, Holehonnur, Mandagadda, Krishnarajendrapet, Bhadravati, Hosangara, Nagar, Kumsi, Sagar, Shikarpur, Shiralkippa, Sorab, Annavatti, Tirthahalli, Agumbe, Arge, Hiriur (Chitaldrug).

Madras & Andhra

Sriharikota, Manantoddy, Moppadi Vayithri, Sultan Battery, Kalpatta, Chundale, Talapoya, Pozhathana, Panamaram, Polavaram, Jangareddigudem, Jallugumilli, Kondamadalu, Papanasam Project, Uttangarai, Ennore, Attakatti, Cinchona, Hardypet, Mudi, Valparai, Satyamangalam, CBT, Cudalur, Mango Range, New Hope,

Davarshola, Cherambadi, Moyar Camp, Sholayar, Hannur, Bhadrachalam, Dummaguddem, Kunnavaram, Gowridevipeta, Chinturu, Motu, Parnasala, Chandrapatla, Padigapuram, Pragalapalli, Charla, Venkatapuram, Rampachodavaram, Addatigala, Rajahvom-mangi, Yeleswharam, Tandigudi, Arukuvalley, Chintapalle, Aruku, Ganraj Madgole, Krishnadevipete, Koyyuru, Paderoo, Thekkadi, Kadiri, Kondakeruylu, Pamudurdurthi, (Kadiri Taluq) Kalyandrug, Belugappa, Kambadur, Kamakarai Nellakotta.

and daily allowances. The President is now pleased to decide that the rates admissible to such a Government servant under the Finance Dept. Office Memorandum No. F. 5 (78)BX/43, d/29-3-1944 as modified by this Ministry's Office Memorandum No. F. 7(4)-Est. (SPL)/47, d/16-12-1947 shall, with effect from the 1-1-1954 be revised as indicated below:—

For Ordinary localities Re. 1- 0-0

For Delhi, Simla & Madras 1- 4-0

For Bombay & Calcutta 1-10-0

Copy of D.G.P. & T's memo. No. PE 24-5/52 d/24-2-54 New Delhi, addressed to All Heads of Circles and Administrative Offices, and K/TE/E Sections of the Directorate.

Subject:—Daily allowance of fourth grade employees revision of.

A Copy of the Ministry of Finance O.M No. FS (141)-Est-IV/53 d/4-1-54 is forwarded for information and guidance.

(Sd.) _____
Asst Director General (PE)

Copy of Ministry of Finance O.M. No. F5 (141)-Est. IV/53 d/ 4-1-54.

Subject: As above.

"The undersigned is directed to say that the Government of India have had under consideration the question of revision of the rates of daily allowance, admissible to a Government servant of the fourth grade, in view of the decision to treat a portion of dearness allowance as 'dearness pay' inter alia for purposes of travelling

2. It has been decided that the rate of daily allowance admissible to a Govt. servant of the third grade in ordinary localities shall be subject to a minimum of Re. 1

3. These orders have been issued after consultation with the Comptroller and Auditor General in so far as their application to officers of the Indian Audit Department is concerned No. AA-7/53 D/15-3-1954 Bombay.

Copy forwarded to the Hon. General Secretaries of All Provincial Postmen and L.G. (Incl. R.M.S.) Staff Unions for information.

As decided in the last All India Conference held at Calcutta in January 1954, copies of all important orders are being sent once at the end of each month to all District and Divl. Branches of our Union. Accordingly a copy of the above orders will be sent to all District Branches at the end of this month.

(Sd.) _____
For Hon. General Secretary

Provincial News.

Reception to Hon'ble Sri Jagjivan Ram

(Minister for Communications and Air)

on 11th February 1954 at Madras

A mass rally of the All India Postmen & L.G. (R.M.S.) Staff Union was held on the 11th February 1954 at the Gokhale Hall to welcome Hon'ble Sri Jagjivan Ram, Minister for Communications and Air, Government of India. The rally was presided over by Sri B. Parameswaran, B.A., Mayor of Madras. A large number of members and a section of the general public including Sri K. P. Sen, B.Sc., Postmaster-General, Madras and other high officials of the Department were present.

Sri T. S. Ramanujam, M.A., LL.B., (Lond) President of the Union, welcomed the Hon'ble Minister. Making a pointed reference to the services rendered by Sri Jagjivan Ram as Labour and Communications Minister, Government of India, Sri Ramanujam said that Sri Jagjivan Ram was able to play his role with a high degree of perfection because of his extensive tour and intimate knowledge of the feelings of the workers. He made a further reference to the speech made by His Excellency the Governor of Madras Shri Sri Prakasa on the occasion of "Know thy Customers Week" held at G.P.O. regarding the hard work turned out by the postmen and Class iv staff, and said that similar public occasions should be made use of to familiarise the public with the hard work turned out by the Department so that when they put forth their demands, public might not grudge. The same morning they had an interview with the Hon'ble Minister. He found

that Sri Jagjivan Ram considered the merits of each demand and it only they could convince him of the reasonableness of their demands, they would surely get them redressed by the Minister. He hoped that during the regime of Sri Jagjivan Ram, their demands would vanish. He then read out the welcome address and presented it to Sri Jagjivan Ram.

Sri B. Parameswaran said that Sri Jagjivan Ram, as Minister for Labour, had gained considerable knowledge of the Unions and that he knew very intimately the difficulties and the service conditions of the workers as also the limitations of the Government. Sri Jagjivan Ram had introduced certain useful measures during his regime as Labour Minister for the protection of the labourers. In fact he had done his best to create a co-operative enterprise between the employees and the employers. He felt sure that all possible steps would be taken by Sri Jagjivan Ram to redress their reasonable demands. He added further that Sri Jagjivan Ram had been very dear and sympathetic towards all the Unions and that as Sri Ramahram put it, he would never make false promises. Sri Jagjivan Ram's simplicity and his unostentation had won him the public admiration. He felt no doubt that the future of postmen and Lower Grade Staff was safe in the Minister's hands. He concluded saying that they would not expect a better Minister

than Sri Jagjivan Ram, who could give them all the protection.

Sri K. P. Sen, who followed the President said that he did not like to touch upon any of the grievances submitted to Hon'ble Minister as the Hon'ble Minister would give his reply on them. Sri Ramanujam referred to the Governor's compliments paid to the hard work turned by the Postmen and class iv staff in particular. He said that in his opening address also he himself had mentioned that. He also mentioned how sorry they felt when the charge of inefficiency was levelled against them specially during the postwar years and how best they were trying to repudiate the charge by improving their efficiency. Everywhere he went he heard people telling that there was one Department in the Government of India which still held its efficiency and honesty. This he said, gave him a great pleasure and he thought members also felt proud of it. He happily remarked that there existed most cordial relationship between the Union and the Administration, and that he had received the fullest co-operation from the Union. Concluding he said that he had indeed in the Department most co-operative set of people as he had in the Union.

Sri Jagjivan Ram in his reply thanked the President and the Union for extending to him a hearty welcome and for giving him an opportunity of talking to him. He said in the first instance that whenever he talked he talked very frankly and freely as he had the belief that frankness led to better understanding of each other.

Sri Jagjivan Ram said he was rather surprised that the Union should have criticised the scheme for opening extra-departmental post offices. As things stood at present, there were places where there was no Telegraph office for about a radius of 40 miles. He was surprised to find that there were

still places in the Country having police headquarters and no post offices. There was urgent need to provide the villagers with post offices. He assured that no runner or postman would be retrenched by starting extra-departmental post offices. He would see that nobody was obliged to go for more than three miles to get at a post office. To start regular post offices a sum of Rs. 2 crores would be required and they could not afford to spend that sum now. So, they had decided to open extra departmental post offices. The Government also contemplated opening extra departmental telegraph offices, public telephone call offices and even telephone exchanges. There was a great demand for Telegraph Offices.

Regarding the demand for revision of pay scale, Sri Jagjivan Ram said that it could not be done in an isolated manner. It should be done in the context of the economy of the country. A minimum pay had been fixed in the Central Government services in relation to the qualification of the candidate and the nature of work which they were called upon to perform. There was disparity in the scale of pay between those employed in the Central Government service and those in the State Government service. There were also people without any means of living or employment.

Speaking about the system of recruitment and promotion, Sri Jagjivan Ram said that he had done away with the system of holding an examination for the recruitment of clerks. Now they need not compete with outsiders. But for promoting the postmen and other lower grade employees to the posts of clerks there must be some system of test by which their fitness could be ascertained. And there was bound to be a test before anybody got confirmation. They should all try to be as efficient as clerks directly recruited.

The Postal Department was the only section where a man from the lowest rung could come up to the highest place. The Minister promised to look into the question of pension.

Sri Jagjivan Ram praised the efficient way in which postmen and other lower grade employees worked under

difficult conditions and said that they were as important as and even more important than highly paid officers. He appealed to them to work hard and build up the country.

Sri P. M. Krishnan, General Secretary proposed a vote of thanks. Then the meeting came to a close.

Welcome Address to Hon'ble Sri JAGJEEVAN RAM, (Minister for Communications and Air, Government of India)

Given by The All India Postmen & Lower Grade (R.M.S.) Staff Union,
Madras State.

Respected and Beloved Sir,

On the second occasion of your visit to Madras, we, the postmen and Class IV servants of the Postal Department, extend to you a hearty welcome to our midst. It is now three years since you took up the portfolio of the Postal Department. You have done much to the Country in the extension of Postal and Telephone facilities. You have been the Chief Promoter of the nationalisation of the Airways in India. In the years still ahead you have promised to see that every village in India with a population of 5000 and more has all the Postal and Telegraph facilities. With your undaunted courage and foresight, we are sure that you will achieve your object in a very short space of time and India can feel proud that in its post independence period of history, its destiny was quite safe in the hands of stalwarts like your Hon'ble Good Self.

While we on our part welcome opening of as many Post offices as the department may like throughout the length and breadth of the Country, we cannot appreciate the opening of extra departmental Post Offices and conversion of existing posts of postmen to Extra Departmental posts as it entails unnecessary human misery. A number of posts of postmen and runners are converted into Extra Departmental posts with the result that some candidates are thrown out of jobs and others have to accept lower wages—25% of what they actually got. In these days of high cost of living, when India is boiling over human misery all over, such inhumane acts in the name of economy are most irritating. We are surprised

that economy is observed more in the case of Lower Grade Staff and none in the higher grades.

The revision of scales of pay of the postmen and class IV staff is yet another major grievance to which the Government have not yet given adequate attention inspite of repeated demands. We, the postmen and class IV staff had not met with a fair deal at the hands of the last Pay Commission and as Minister in charge, fully conversant with the difficulties of the "Labourers" we expect you to press our claim on the Government and to see that something is done ere long to allay the growing discontent amongst the staff. While the class III servants of the clerical cadre get a maximum of 3 times their initial pay after 25 years of service, we, the postmen, get only 1½ times the initial pay and the class IV servants not even this.

With a view to providing more avenues to the postmen and class IV servants to better their lots, the Department agreed at the time of last 1946 strike settlement to reserve 50% of vacancies in the clerical cadre for the postmen and class IV staff. The promotion was agreed to be made by a simple test. The staff expected that the Department would honour their plighted word. But gradually year after year the rules for recruitment and promotion were tightened up rendering it impossible even for 5% of the postmen and class IV staff to come out successful in the examination. Even the few that entered the list had to face another ordeal of confirmation examination and those that did not pass that examination are reverted to the original class IV or Postman cadres after 5 to 6

years of satisfactory service in the clerical cadre all in the name of efficiency.

Yet another major grievance which the staff would like to place before you is the administration of rules relating to the family pension. India is heading on its march towards a welfare state. Even the Government are introducing social security schemes like pension, gratuity family etc., but what the Government have introduced with the best of intention do not materialise and reach the masses. A postal servant who dies after serving the Department for 24 years, 11 months and 29 days is not entitled to family pension and his family has to starve because he has not completed 25 years of service as required by the rules and the service is short by one day. Death of the bread winner throws the widow and half a dozen children at the mercy of wolf. We request you, Sir, to be merciful and to have the rules liberalised and to provide grant of pension to the widows of all the permanent Government servants irrespective of their service in the Department.

The Inspectors, the Postmasters and the Divisional Superintendents vested with powers of punishment play a hell with the staff. The staff are unable to secure justice. Their sufferings are indescribable. Our Union is unable to render them any help as any representations made by our Union on behalf of the aggrieved staff are simply turned down on the ground that they are individual cases. We have requested the Government several times that at least in cases not involving moral turpitude, the Unions should have the right to represent the grievances of the members to the authorities. If even this elementary justice is denied to a Union of workers we do not know how

the Union can justify its existence or the Government can say that they are looking after the welfare of the staff.

The Department has reserved 50 per cent of vacancies in the Postmen cadre to be filled up by outsiders, the other half being reserved for promotion of class IV staff. This deprives 50 per cent of the class IV staff of the Department of their legitimate right of promotion. It retards their confirmation also. Now that literates are available in plenty in the market to take up the class IV posts the Government may, as in Western Countries give up the direct recruitment to postmen cadre. All recruitment should be made only at the lower level and the staff should be made permanent and the deserving employees given rapid promotions from cadre to cadre. This will lead to greater co-operation amongst the staff and the present difference between the high and the low will disappear. All will feel that they are part and parcel of a mighty organisation, each expected to do his assigned job.

These are some of the major grievances which we would request you to consider and redress at your earliest convenience. As regards other demands we have submitted a separate memorandum and we trust, Sir, that they will also receive your early favourable consideration.

For which act of kindness, we wish you a very long and happy life and assure you of our most devoted loyalty and service to the Motherland.

With every good wish, Yours Cordially,
11th Feb 1954 T. S. RAMANUJAM.
Gokale Hall, Madras-1 President,
And members of The All India Postmen and L.G.
(R.M.S.) Staff Union, Madras state.

A Garden Party to Mr. Jerath, Director-General.

A Garden Party was got up at the "Woodlands", Royapettah under the auspices of the All India Postmen and L. G. (R.M.S.) Staff Union, Madras State, on the 12th February 1954, in honour of Mr. H. L. Jerath, B.A., Director-General Posts and Telegraphs, New Delhi, who was on his visit to Madras, after his assumption of office as Director-General.

The function was presided over by Raja Sir M. A. Muthiah Chettiar, B.A., a member of the Legislative Assembly, Madras State. The gathering included among other distinguished guests Messrs. K. P. Sen, B. Sc., Postmaster-General, Madras, Labour Officers, all the Circle Divisional and city Superintendents including the Superintendents of R.M.S. Madras Divisions, Direc-

tors of Postal Services, Andhra and Hyderabad, Director of Telegraphs Deputy Director of Labour Welfare, P.&T., New Delhi" District Manager, Telephones, Madras, Manager, Telegraph Stores, Director of Foreign Services, Bombay, Officers of the Postmaster-General's Office, Retired High Officials of the Department, General Secretaries of the Sister Unions, other trade union Leaders, Executive Committee Members of Madras City.

Sri T. S. Ramanujam, M.A., LL.B. (Lond.), President, extending a hearty, welcome to all the distinguished guests said:

"On behalf of the All India Postmen and L. G. (R.M.S.) Staff Union, I welcome you all. We are really happy that the Labour Officers of the Department are also here on this occasion. We are fortunate in getting one of our Leading Citizens to preside over this function. We are joyous, our Postmaster-General, a person, who has many likeable qualities is also here. I am very much impressed by his sincerity of purpose, his gentleness of behaviour and his kindness of heart. We have met here to honour our distinguished guest Sri H. L. Jerath. I think that this is his first visit to Madras as Director-General and this Union is greeting him for the first time as Director-General. I remember to have met him before when he paid a visit to Madras as Senior Deputy Director-General. We discussed with him 32 Demands then. He acceded to all our demands and thereby averted the beginning of a crisis. Whenever we put forth certain demands for consideration at the Postmaster-General's level, the Postmaster-General tries to satisfy the Union by saying that the demands are of All India nature and therefore they may be taken to the higher level. When the Director-General is approached by the All India Union, the Director-General says that the Postmaster-General is empowered

to redress those demands and that therefore they might be referred to Postmaster-General. Thus the Union's efforts to find a remedy for all their demands prove futile. I therefore urge on the Director-General to send a person from Delhi with enough of powers to decide the questions on the spot. We have multivarious grievances. We wish that something must be done by the Department. We have prepared a memorandum of grievances for submission to Hon'ble Minister, a copy of which is going to be presented to Director-General now. It is the Department which has to concede our demands. It is the Director-General who can help us. We demanded that all the people doing out-door work may be supplied with umbrellas and for uniforms cloth may be supplied and stitching charges paid to the staff on presentation of the bill by the staff. It is nearly 9 months since we made this demand. The Hon'ble Minister agreed to entrust the supply of stitched uniforms to a Co-operative Society. We intend establishing Co-operative House Construction Societies also. We request Sri M. A. Muthiah Chettiar to accept the Presidentship of the Society and render us all possible help." With these words he read out the Welcome Address and presented it to Director-General.

Raja Sir M. A. Muthiah Chettiar who followed Sri T. S. Ramanujam said that he should not speak at too length on the occasion for 2 reasons namely "this is a social function and another reason is, you would like to hear other speakers." Paying a great tribute to the healthy service rendered by the P. & T. Department he said that it was his impression that the Postal Service in India were in no way less significant compared to the services in other parts of the Universe. He felt happy that the Union was functioning under the

valuable leadership and guidance of Sri T. S. Ramanujam and that there existed cordial relationship between the Officers and the officials of the Department. He congratulated the Union in having shown restraint on all critical occasions and he gave expression to his feelings that they had achieved more than what they would have otherwise had by their restraint. He felt sorry that he had to make a reference on the occasion to the manner of behaviour and disrespect exhibited by certain staff of the Department during the course of 'Know Thy Customers' Week" held at Madras G.P.O. when they failed to stand up and greet Sri Prakasa, Governor of Madras, who inaugurated the Week. He impressed upon the staff the necessity of respecting their elders and Officers. Concluding, he wanted the tradition of efficient services to be maintained and appealed to the staff not to slacken their work even if their demands for increased salary was not met with by the Government for they owed a duty to the Government as well as the Public.

Replying to the address of welcome, Sri H. L. Jerath said that their moto was to provide the public the best services possible and that they were trying to

render as best services as they could. He happily made a remark that the part played by the postmen and Lower Grade Staff in their day-to-day services was in no way inferior to the services rendered by the postmen and Class iv servants in other continents of the world and he wanted the staff to keep up the efficiency. With the advent of Freedom and self Government to India, their responsibilities had grown greater than before. The Traffic had also recorded an abnormal increase. He appealed to the staff to discharge their duties in the National spirit so that India could be superior to any other continent in affording postal facilities to the public. He finally thanked Sri T. S. Ramanujam and the Union for the honour done to him and also for affording him a chance to meet Raja Sir M. A. Muthiah Chettiar.

Sri P. M. Krishnan, General Secretary, proposed a vote of thanks. He thanked specially the President of the evening for having readily accepted their invitation inspite of his multivarious engagements he had for the day. He also thanked Sri H. L. Jerath for having consented to be the guest of honour when as a matter of fact he did dislike the idea of arranging similar functions on a grand scale.

Welcome Address to Sri H. L. JERATH, B.A.,

M. S. P., F. R. Econs. (Lond.) Dip. Fr. (Lond.)

Director-General (Post and Telegraphs Dept., Government of India)
Given by The All India Postmen & Lower Grade (R.M.S.) Staff Union
Madras State.

Respected Officer and Beloved Friend,

We greet you with every good wish and welcome you to our midst as the Director-General of the P. & T. Department. When we received you last time as the Senior Deputy Director-General, you remedied on the spot many of our long-accumulated grievances, as you

were able to put yourself in the position of the wearer of the shoe, who alone knows where it pinches. Once more we seek your sympathy and intuitive perception of our difficulties.

You have completed thirty-four years of service. The word "one" in numerology represents thirty-four, for in the

English Alphabet "O" is the fifteenth letter, "N" is the fourteenth letter, "E" is the fifth letter, and the sum of all these numbers is thirty-four. We trust that you will look upon your tour all over India this year as a mission to establish the principle that all are one and that the lowest should get as fair a deal as the highest.

You have risen from the rank of a Superintendent to that of an Asst. Postmaster-General, a Postmaster-General, Deputy Director-General, Senior Deputy Director-General and finally Director-General. But there are several instances even to-day to show "once a runner, always a runner" or "once a packer, always a packer," on the grand salary-scale of Rs. 30-1-35, with a service period of thirty-five years and a pension of Rs. 11-8-0 a month. We appeal to you to see that promotion possibilities are increased for class iv officials and promotion tests are substituted by practical training in higher posts.

An Address of Welcome Presented to

Sri K. P. SEN, B.Sc., Postmaster-General, Madras.

On the occasion of his opening of the Post & Telegraph Office in Sri K. S. Sivasubramaniya Iyer's Buildings, Mahathma Gandhi Road, Mannargudi on 4th January 1954 by the All India Postmen and Lower Grade Staff Union Branch, Mannargudi.

Honoured and Beloved Sir,

In extending our humble and heartfelt Welcome to your good self, permit us to trace the history of our Post and Telegraph Office in brief at the outset to give you a picture of the environment you happily find yourself in, and to enable you to judge and appraise the progress achieved in all directions by the Department you have the honour to hold in your watchful safe-keeping. The ancient building occupied till now by our office, is said to have been

We do not wish to mar the harmony of this occasion by any elaborate discussion of grievances. We shall give you a copy of the memorandum of grievances submitted to the Hon'ble Minister for Communications and Air only yesterday and we have no doubt that you will attend to all the points raised therein with the utmost sympathy for the worker at the bottom.

We assure you of our most devoted loyalty and co-operation in the service of the mother-land.

We sincerely wish that your future shall be even higher than your past and the memory of your efficient but humane administration shall remain ever-green with us.

We remain, Yours Cordially,

T. S. RAMANUJAM,
President and Members of
The All India Postmen and
L.G. (R.M.S.) Staff Union,
Madras-State.

12th February '54,
"The Woodlands" Madras.

the home of its activities for more than a century and this fact alone will convince all of the need felt for expansion and spaciousness in view of the growing demand on the postal services by an ever-growing town historic as the proud possessor of a marvellous temple of the Tanjore Rajahs, a monumental marvel in the shape of its Garuda Sthamba of weather-proof granite in single stone-column, a big float-festival tank, the central town of the central taluk of the Grannary-District of the

South, boasting of three high schools, Taluk and treasury offices, headquarters of the Revenue Division with numerous banks and mercantile houses, a pucca Government hospital and an ancient Municipality and Dt. Munsif's Court.

The crying need for ampler space for our office was voiced by staff and public and be it said to the eternal credit of our Superintendent Sri T. Venkatesan, B.A. that he realised the justice of the claim and with the help and guidance of the local senior staff, he pitched upon the present site, commanding all conveniences for a model Post and Telegraph Office. On the road to the Rail and Bus, the Bazaar and the Schools, the Hospital and the banking and commercial houses of easy approach to dwelling quarters, the site has been ideally chosen. It is to the luck of the Department and the general public that this chosen site was owned by an equally ideal person in Sri K. S. Sambasiva Iyer of Kunniyur House, who, coming of an ancient aristocratic family, bred in traditions of signal service to the town and community readily responded by building the present structure, which is one more to the line of stately Buildings in Mahathma Gandhi road which are striving to deserve the new name of the road in honour of the Blessed Father of the Nation, by contributing to earn the name of the City Beautiful for the town and serving as forums of public service by catering to the

various needs of the citizens in the fields of communications, banking and commerce.

Our heartfelt and humble thanks are due to be conveyed to Sri K. S. Sambasiva Iyer for placing such a beautiful structure at our disposal and inviting your honoured self to bless the occasion of its opening by your distinguished presence. It will be news to most people to learn that it is for the first in all its one hundred years' existence that this office is being visited by a Postmaster-General now. Availing ourselves of this unique and historic occasion, we beg to assure your honoured self and through you the Department that we shall always endeavour to be of the maximum service to the people and we also beg to be permitted to bring to your kind notice our general needs and requirements as voiced by our Association to you.

With a prayer to the Almighty to bless you with long life and happiness and to make this opening function a success so that generations of the public may be benefited by the services in telephone, telegraph and postal sections of our office, we beseech you to accept this loving token of the esteem regard and love of

THE A. I. P. & L. G. STAFF
UNION BRANCH,

Mannargudi.

Mannargudi,
4-1-1954.

Interview with Major C. V. Rajan, B. A., (Senior Deputy Director-General, P. & T.)

The All India Postmen & L. G. (R.M.S.) Staff Union, Madras, waited upon Major C. V. Rajan Senior Deputy Director-General, Posts and Telegraphs, New Delhi, at the Postmaster-General's Office, Madras, on the 29th January 1954—the deputation led by

Union President Shri T. S. Ramanujam, and consisting of Shri P. M. Krishnan, General Secretary, Shri R. Ethirajulu Naidu, Joint General Secretary. The Postmaster-General, Shri K. P. Sen and other P. & T. Officers were present. A memorandum was submitted. The

Senior Deputy Director-General gave a sympathetic hearing and promised to look into all the grievances. He said that the question of confirming posts and men in Class IV cadre was under active consideration so that those who officiated for 1½ to 2 years as postmen and reverted due to recruitment to postmen grade by examination would soon get their chances to act as post-

men. The Union said that the Department was interpreting the P. & T. Volume wrongly in counting 50 per cent ratio for promotion against those who had the prescribed academic qualifications for the higher posts. The Union demanded that examinations for promotion must be qualifying and not competitive as regards lower grades.

Interview with Major C. V. Rajan. B. A.

(Senior Deputy Director-General, P & T) Madras.

Minutes of the interview given by the Sr. Dy. D. G., P & T Madras with the all India Postmen & Lower Grade (RMS) staff Union Madras provincial Branch on 29-1-1954

1 Reversion of 150 officiating postmen.

It was explained that certain temporary Class IV officials were promoted as postmen on the clear understanding that on the announcement of the result of the postmen's examination they would be reverted. When these Class IV officials are made permanent, those who have passed the III-Form examination would automatically be promoted to the Postmen's cadre subject to the limit of 50 percent. The President of the Union pointed out that reversion of a large number of these temporary officials from postmen's cadre to the Class IV cadre has resulted in many of the temporary Class IV officials remaining without any officiating chances and suggested that in the RMS Stg. Dn. where recruitment was going on, instead of taking in new men, these thrown out temporary officials may be kept absorbed till they get chances in their own units. It was agreed by the P.M.G. that this suggestion would be examined.

The Union also stated that in its view permanent Class IV officials who have passed III-Form are promoted to the

postmen's cadre should not be counted against the 50 percent vacancies reserved for the promotion of Class IV officials but should be counted in the quota for outsiders. In the Union's view, this is the correct interpretation of the existing rules and desired to have a decision on this point.

2 Promotion of departmental candidates to the cadre of postmen :

The President of the Union contended that instead of the competitive test prescribed for promotion of departmental candidates qualifying test may be held and those who once qualify but do not come up high enough to be placed on the approved list on the basis of vacancies then announced, need not be subjected to another examination but should be promoted in due course later on. Sr. D.D.G. stated that this was an all India issue.

3 Stoppage of direct recruitment to postmen's cadre.

This is an all India question.

4 Non-issue of quasi-permanency certificates :

Quasi permanency certificates to postmen and Class IV staff have been issued in a number of cases. The rest

of the cases are engaging the attention of the Circle Office.

5 Supply of gradation list of candidates to Union.

Necessary instructions have been issued by the P.M.G. to the concerned officers in the Circle in accordance with the orders of the D. G. received in this regard during December 1953.

6 Supply of turbans to postmen and Class IV staff in South India instead of caps.

The Union was advised to take up the question at the All India level.

7 Supply of uniforms :

The supply of uniforms for the year 53-54 was made in June 1953 and the supply for 54-55 has been scheduled to be made in April 1954. As regards bad fittings of uniforms, a review made disclosed that the percentage of misfits was only 3 percent when compared with the total No. and this was a result of incorrect preparation of self-measurement cards. The question of quality of cloth supplied thro' the Textile Commissioner, Bombay and the issue regarding supply of Khaki drill cloth to the staff and payment of the required stitching charges are All India questions and may be taken up through the Central Union.

(b) Supply of umbrellas :

Umbrellas are supplied as per instructions contained in rule 737 (XVII) of the P & T. Manual, Vol. II taking into consideration the maximum temperature and the minimum rainfall and the amendment suggested by the Union does not appear to be necessary.

(c) Supply of waterproof coats :

This is an All-India question which may be taken up thro' the Central Union.

(d) Supply of uniforms to temporary staff in RMS.

Supply of uniforms has been made to temporary Class IV staff of all the

units, viz. postal engineering, and RMS. No complaints reg. any partial treatment in the matter of supply of uniforms to temporary Class IV has so far been received.

8 Confirmation of postmen promoted clerks :

The question is under consideration.

9 Promotion of postmen and Class IV staff without test :

The orders of the D. G. prescribing a departmental test for postmen candidates for promotion to the clerical cadre were dated 19-12-1953 (No. SPB-20-67/53). As the preamble therein would indicate, the question of prescribing a separate test was considered by Government before issuing the present orders. This being an All-India question, the Union may take it up at all-India level.

10 Overtime to all Class IV officials

The matter is under consideration.

11 Supply of white drill uniform to IV staff of Circle Office.

According to the existing orders, the Class IV staff of Circle office can be supplied with uniforms made of the white Khaki only. The question of making these uniforms in white drill is an all India question in which the prov. Union may take up with the Central body.

12 Sanction of post of cash overseer in the Circle Office :

The proposal is under examination by the P.M.G.

13. Overtime allowance to staff in Mount Road P.O. for work on Sundays :

The question of overtime allowance instead of weekly offs is again an all India question.

14. T. A. to overseer postmen Kilpauk Sub Dn :

The General Secretary has been informed on 21-10-53 by the P.M.G. that

the Union is precluded from taking up this matter as this is an individual case. However, the matter is being examined by the P.M.G.

15. *Supply of copying pencils :*

The matter is under consideration of the P.M.G.

16. *Case of T. Murugan Ex-boy messenger, Srivaikuntam :*

The Union was informed already that this is an individual case.

17. *Sanction of a post of Class IV servant to be attached to mail guards :*

This will be examined by the Director of Mails when he takes up the post.

18. *Representation of grievances of C. T. O. staff by our Union :*

This question was already taken up with the Hon'ble Minister. The D. G. has issued orders that the matter was examined in detail and it has been decided that the request of the Union cannot be acceded to.

19. *Time test for postmen and Class IV staff :*

This is an All India issue.

The All India Postmen & Lower Grade (R.M.S.) Staff Union Madras State 32nd Provincial Conference held at S. A. V. High School, Tuticorin on 28th February 1954

The 32nd Provincial Conference of our Union was held at Tuticorin in the S. A. V. High School, on the 27th and 28th February 1954 under the presidency of Shri T. S. Ramanujam, President of the Union. It was largely attended. There were 100 delegates and over 200 visitors. The visitors included amongst others the Divisional Superintendents, Labour Officer, P. & T etc.

Shri K. P. Sen, B. Sc. Postmaster-General, Madras, inaugurated the Conference.

Delegates and visitors were pouring in the Town from the morning of 26th February 1954. The arrangements made for the Conference were excellent. The Conference Hall was profusely lighted.

The Postmaster-General, Madras, arrived at Tuticorin on the 26th night itself. He was given a rousing reception at the Station.

The Subjects Committee Meeting commenced on the 27th February after mid-day meals under the presidency of Shri P. Jagannathan, Vice-President of the Trichy Branch. Resolutions placed before the House were given due and careful thought before they were agreed to be passed at the open Conference held on the subsequent day. Every delegate had quite a number of chances to speak on the resolutions.

At 4 O'clock the session was temporarily adjourned to meet again at 6 p.m. and the delegates and visitors proceeded to the Railway Station to meet both our President, Sri T. S. Ramanujam, Sri P. M. Krishnan, General Secretary, Sri A. S. Rajan, General Secretary, U.P.T.W. and Sri G. Lakshmanan, Secretary, Coordinating Committee. They were received by the Chairman of the Reception Committee. No sooner did the train stop than they shouted "T.S.R. Ki Jai" "P.M.K. Ki

Jai" "A. S. Rajan Ki Jai" and G. Lakshmanan Ki Jai." When they alighted from the Train, they were garlanded by the Chairman of the Reception Committee and led to the Conference Hall with a great ovation. Before they left the Station, they stood together near the 2nd class compartment and posed for a photograph.

The Subjects Committee resumed its sitting at 6 p.m. Messrs. T. S. Ramanujam, P. M. Krishnan, A. S. Rajan General Secretary, U.P.T.W. and Sri L. Lakshmanan, Secretary Coordinating Committee were also present. Sri T. S. Ramanujam reading out the letter received from the General Secretary of the U.P.T.W., Provincial Branch Madras and the resolution sent therewith on the question of realignment said that the House should take a decision on this after due consideration of its pros and cons. Several speakers amongst the delegates expressed that though they did possess faith in Sri A. S. Rajan and Sri L. Lakshmanan they could not but demand the scrapping of rules governing the admission of postmen and class iv staff in the U.P.T.W. from the U.P.T.W. constitution.

Sri A. S. Rajan stated that in pursuance of the resolution the U.P.T.W. would surrender all the postmen and class iv staff in the rolls of U.P.T.W. to the A.I.P.U. and in turn take to its fold the Postmen promoted clerks. For the fear that had clouded the minds of many a delegate that they could not expect full honour of the agreement by the Secretaries of the U.P.T.W. Branch Unions, he assured personally as well as in the capacity of the General Secretary, that he would spare no pains to see that there was no breach of agreement by the U.P.T.W. and that he would be prepared even to relinquish his office of General Secretaryship in case he failed in his attempts to win over his sides the secretaries who did not honour the agreement.

It was finally decided to constitute a committee with the powers to negotiate in the matter and take a decision. The Committee consisted of the following.

The Divisional Secretaries of the Divisional Branches in the Circle, the President and the General Secretary of the Provincial Union.

The deliberations on the subject were so lively that it lasted for 8 hours until 3.30 a.m. The members were so interested that some of them did forego their night meals.

On the 28th morning, the long procession with the President started from the Harbour Side. All along the route the members were shouting at the top of their voices the slogans, viz., "Unity Zindabad" "A.I.P.U. Zindabad" "T.S.R. Zindabad" "P.M.G. Zindabad" At all the junctions of roads through which the procession passed pandals were beautifully erected marking the Conference. The procession reached the School at 9.45 a.m.

The Open Session commenced with prayer song by Sri Kathirvelu Pillai.

Sri M. Venkateshkrishnan, B.A., Hindu Correspondent, hoisted the National Flag. He said that the postmen and L.G. staff had national interests in their minds, whenever they put forth their demands. This was indicated by the arrangement of National Flag hoisting on the occasion, he added. They also had an occasion on the day to pledge themselves for the service of the Country and to sacrifice their self-interests in the larger interests of the Nation. He had the least doubt that the demands of such loyal workers would receive the best consideration by the Government. Finally he said that no Government could progress if the workers did not progress and that therefore the Government would do well to look to the needs of its workers.

Sri S. Shunmugasundaram, Secretary, Divisional Branch Palamcottah who hoisted the Unionflag said that they were ever prepared to sacrifice their self-interests as indicated by the Khaki Calour in the Flag and appealed to the delegates to stand united under the banner and continue to press their demands with one voice.

Welcome Address (printed elsewhere) was then read by the Chairman of the Reception Committee, Sri R. Seshaiyengar, B.A., B.L.

Sri K. P. Sen, B.Sc., Postmaster-General, inaugurated the Conference. (The full text of inaugural address is printed elsewhere in the issue).

After the reading out of messages received from the Departmental Heads and the well wishers of the Conference, Sri T. S. Ramanujam read out his Presidential Address in Tamil. (The Presidential address is printed elsewhere).

Srimati C. R. Saradambal who unveiled the portrait of Gandhiji said that Gandhiji had been a worker while he was alive and his photo reminded them of the duties they owed to the public. She expressed that Gandhiji's spirit was still there guiding them in the right path.

Sri A. Srinivasaraghavan, M.A., Principal, V. O. C. College, unveiled the portrait of V. O. Chidambaram Pillai. While thanking the organisers for the opportunity given to him, he felt no necessity to speak of V.O.C., as everybody had known his heroic deeds and ideals. While Gandhiji was the Father of the Nation, V.O.C. was considered the Father of Independence, he said. He was solely responsible for kindling the desire for independence and self-Government in the hearts and minds of the people. The one incident that could speak well of his character, selflessness and foresight was that he coolly retired from politics and settled down at Tuticorin when Sri Gandhiji whose practice of non-violence in politics was

not acceptable to him took up the Congress Leadership.

Sri A. S. Rajan, M.A., General Secretary, U.P.T.W. unveiled the portrait of Sri V. G. Dalvi, General Secretary of our All India Union. Speaking on the occasion, he said that Sri Dalvi was a leader in true sense of the Term and the A.I.P.U. grew from Strength to Strength under his able leadership and guidance. He wished him many more years for the service of the A.I.P.U. in particular. Finally he conveyed the good wishes of the U.P.T.W. to All India postmen and L. G. (R.M.S.) Staff Union and pledged the whole-hearted support of the U.P.T.W. in the A.I.P.U. struggle for bettering their miserable service conditions. He also hoped that the cordial relationship that existed this day between the U.P.T.W. and A.I.P.U. would continue to flourish under his leadership.

Sri P. T. Thanupillai, M.P. who was specially invited to address the Conference advised the workers not to get frustrated in case their demands were not fully met with by the Government and to carry on their agitation in a peaceful manner as taught by Gandhiji. Paying a great tribute to the services rendered by the Postmen and L.G. Staff, he assured them that he would try his best to see that none of their reasonable grievances was turned down by the Government. Dealing at length with the unemployment problem, he said that this could be effectively tackled if the Government could bring in a legislation whereby appointments to those possessing properties worth 10,000 and more should be denied and made available to others who reasonably and solely depended on jobs for their maintenance. He appealed to Mr. Ramanujam and other Labour Leaders to support this move which he proposed to bring in the Parliament.

Then the question of opening a City Branch for the City members of Madras came up for consideration. Placing the requisition received from some of the City Members, before the House, Mr P. M. Krishnan requested the House to give a careful thought to the various aspects of the question and arrive at a decision. He also said that as far as he was concerned, he had no objection to its creation. However, viewed from the financial aspect, the Provincial Union could not be self-supporting with the creation of the City Branch for the revenue to the Provincial Union would considerably diminish and therefore he pleaded that the City Branch might remit to the Provincial Union 50% of the collections as Provincial Quota.

There were many speakers on the subject. Some spoke supporting the move while the majority of speakers disliked the idea of opening a City Branch as it was detrimental to their interests. As there was a keen controversy, President left the decision for voting. The vote went against the move and the resolution for opening a City Branch was declared lost.

Before the elections started, the amendments to bylaws were taken up for consideration. It was decided to consider the amendments to bylaws except the following at the next Conference. The following amendments were carried out:—

Clause (5) (1): No Division or Branch Union shall be permitted to be organised unless there are 25 members in it.

(2): Not more than one Divisional Union shall be recognised for each sub Division of the I.P.O.

Clause No. 32: Delete and substitute: The Provincial Conference shall be Supreme Deliberative and legislative

Body of the Provincial Union and shall have absolute control over the affairs and property of the Provincial Union. It shall have the following specific powers: (a) To elect the following Office Bearers who shall be the members of the Union excepting the posts of President, Vice president who may be outsiders.

(a) President (b) Two or Three Vice-Presidents (c) Hon. General Secretary, (d) Two Joint General Secretaries, (e) Two Hony. Organising Secretaries one for South and one for Malabar, (f) Hony. Asst. Secretaries as many as there are Senior Superintendents in places where the posts of Senior Superintendents are in existence, (g) Three Asst. Secretaries for Madras City, (h) Hony. Treasurer, (i) Hony. Manager cum Asst. Treasurer.

The Provincial Conference also authorised the President of the Union to nominate some of the City members for the posts of Asst. Secretaries to the Provincial Union.

Then the election of Office Bearers took place and the following were declared elected:

Sri T. S. Ramanujam, M.A., LL.B.,
President (Lond)

Vice-Presidents.

„ Thirukuralar V. Muniswami,
B.A., B.L., M.P.

„ K. S. Gopalakrishnan, B.A.,

„ P. Jagannathan

„ P. M. Krishnan, Gen. Secretary
Hony. Joint General Secretaries

„ R. Ethirajulu Naidu

„ G. Devarajan

(MS. City) Asst. Secretaries

„ D. Rajaratnam

„ V. Lokiah

„ M. Sundararajan

(Mofussil) Asst. Secretaries

„ V. S. Sundararaman

„ S. P. Kumaraswami

„ T. S. Narayana Manager,
(Postmen Herald)

Hony. Organising Secretaries
 Sri G. Subbarayalu Naidu
 „ P. K. Thomas Hony. Treasurer.
 „ V. Viswanathan,
 Hony. Auditors
 „ A. Govindan
 „ D. J. Robert.

With a vote of thanks proposed by Sri R. Ethirajulu Naidu the Conference came to a close. In his speech Sri R. Ethirajulu Naidu made a special reference to the efforts taken by Messrs R. Sesha Iyengar. Chairman of the

Reception Committee, M. Subbaramaswamy, Secretary of the Tuticorin Branch, Ramasubbu, Treasurer of the Tuticorin Branch and thanked them for all the trouble they had taken to make the Conference a cent percent success. He also thanked Sri K. P. Sen, Postmaster-General, Sri T. S. Ramanujam, President, Sri Jagannathan, Vice President of the Trichy Branch, Delegates and others for their co-operation in making the Conference a great success.

The Reception Committee of the 32nd Provincial Conference of the All India Postmen and Lower Grade (R. M. S.) Staff Union Madras Held at Tuticorin. Welcome Address By
 Sri S. SETHA AYENGAR B. A. B. L., Advocate.

Mr. Chairman, Ladies & Gentlemen.
 It gives me the greatest pleasure when I stand before you to perform the very pleasant duty of welcoming you all to this Conference. My pleasure is considerably enhanced by the fact that the Conference is going to be inaugurated by the Reverend Mr. K. P. Sen, B. Sc., our Post Master General, Madras, who, in the midst of his various official duties of a taxing nature, has very kindly taken the trouble to be in our midst, and also by the fact that the Conference is presided over by Sri T. S. Ramanujam, M. A. LL. B., the President of our Provincial Union at Madras. I heartily extend my welcome on behalf of the Reception Committee, to them both and also to all our friends and patrons from Madras and other places and to all others who have gathered here for making this Conference a success.

Ladies and Gentlemen, you will kindly pardon me if in the course of welcoming you, I give expression to a few sentiments of mine, in the interests

of the Lower grade staff of this department.

Tuticorin, as you know, is a growing Town and well known throughout the land of ours, both before and after the attainment of Independence. Tuticorin has never been wanting in political activities at any time, from the days of Sri V. O. Chidambaram Pillai and others up to date. To Sri V. O. Chidambaram Pillai, goes the credit of having started this Union, and he was rightly the first President of the same. He may appropriately, therefore, be called the father of this Union.

It is a long felt idea shared by many of us, that the grievances of the postal employees, especially in the Postmen and Class 4 Cadres have not been properly dealt with in spite of resolutions passed in successive Conferences for amelioration of their status.

It is of course well known, that the department is working at a profit. A portion of the huge surplus accruing every year, may be set apart for providing house-rent allowances, and

educational and medical concessions, etc., to the homeless and poor employees of this department. In the matter of house rent allowances, it is a pity the department follows too rigidly the rule rather than the spirit of it. When we took up this matter with the department through the Provincial Union, I was informed that the rule provides house-rent allowances only in towns whose population is one Lac and more. In the case of this town, its size, growth and importance would naturally warrant the granting of this amenity. But curiously enough the census, that took place 4 or 5 years ago appears to have returned a figure which was about a couple of thousand less than a lac and so the Postal department turned down the request under this plea. There might have been naturally errors in the taking and a margin of one or two thousands might be overlooked by the Department if they are pleased to. That is why I said the spirit of the rule was not given the prominence it deserved.

The Provincial Government has given educational concessions to its staff getting a salary of Rs. 300 and below. Where as a peon in the Provincial Government is entitled to all the above amenities, the poor Postmen and Class IV people do not get any such concession.

In the matter of granting overtime allowances, the present practice is to allow this privilege only to packers and some of the Postmen, while so many others, like sorting postmen, messengers, Letter box peons, Mail peons, Mail Carriers, R. M. S. Class IV Officials and others are also working. This distinction is rather invidious. It is better a uniform system of payment of overtime allowances to all the postal employees that work on holidays is introduced.

Medical concessions are of course given to class III employees and their

family, while the families of class IV are denied this facility. Such concessions are granted only for patients getting treated in the Municipal and Town Hospitals, while the poor postmen employed in places where there are only local fund and Panchayat Hospitals, are not allowed this privilege. To ask them to take the patients to Municipal and Town Hospitals is working a good deal of hardship.

This sort of distinction and difference is rather discouraging to the postal employees.

Having regard to the importance of this Town the Public naturally expect a delivery of postal articles in the evening after the Tuticorin Express arrives. The Public are now denied this privilege, as delivery of the articles that come by this train is made only on the next day at about 12 noon. This is because the number of postmen working in this place in the single batch system is not adequate. If 15 more postmen are employed and the organisation is made to work in the double batch system, this difficulty will easily be overcome.

There are the runners in this department who remain in the same old level. It would even be better, if this system is abolished and Mails taken by Buses, if their condition cannot be improved.

Instances of grievances like the above may be multiplied; but I am afraid I will be taking your time unnecessarily by a narration of them.

My own humble opinion is that if the Postal and Telegraph Budget is separated and dealt with independently, much of the hardships is likely to be avoided, by some portion of the surplus being allotted to the amelioration of the Postmen and Class IV Staff, whose work goes a long way towards the efficient working of this Department and to the employment of a larger number of Postmen & Class III men for the benefit of the Public.

I would be extremely happy, if after the close of this Conference one or two matters at least are considered favourably by the authorities every year or periodically.

Gentlemen, I don't want to detain you any longer. Once again I extend a very hearty welcome to you, Sir our distinguished Postmaster-General to the enlightened President of this function to all our friends and guests delegates and non delegates and equally to the representatives of Press, etc.

The Reception Committee will try their best to attend to you. It may be that there are some drawbacks in our arrangement. But I earnestly request you all to take the will for the deed and forgive us for any shortcomings or inconvenience that you may find on experience. All the same I would earnestly request you all to co-operate with us in making this Conference a success. 'Jai Hind'

R. SESHAN,

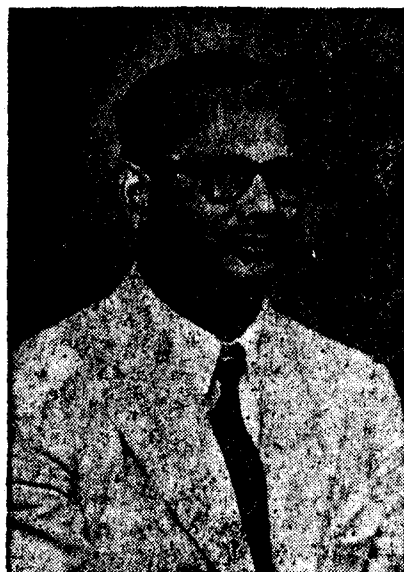
28-2-54 President & Chairman,
Reception Committee, Tuticorin

Inaugural Address by Shri K. P. Sen. B. Sc.,

(Postmaster-General, Madras)

Mr. President, my friends & co-workers,
Ladies & Gentlemen,

I thank you for the honour you have done me by asking me to inaugurate

Shri K. P. SEN. B.Sc.

the 32nd Provincial Conference of your Union the Madras Provincial Branch of the All India Postmen & LG (RMS) Staff Union. The Section of P. & T. employees, which your Union represents, form the foundation on which the great edifice of the P. & T. structure

stands and on your efficiency and well-being depends the strength of the Department. Since my joining this Circle, I have greatly appreciated the co-operation that I have received from your Union in the administration of the Madras P & T Circle. I must here add a word of appreciation of the manner in which your President Mr. T. S. Ramajam guides you. His able and sincere advocacy of your cause makes him an ideal President of your Union. On the other hand, his keen understanding makes him an ideal liaison between the workers and the Administration.

As the provincial head of the vast P & T organisation, I can hardly dissociate myself from the workers of that organisation, whom your Union represents, and I sincerely feel that I am one with you. It is therefore, in the fitness of things that, as the head of the P & T family in the Madras Circle, you should have asked me to inaugurate your Annual Conference as the custodian of your welfare.

Your demands fall under two categories those which have to be decided on an All-India level and those which can be decided at the Circle level by me. I realise the grave responsibility I have

to shoulder in the redressal of grievances which lies within my power. With regard to the grievances which have to be decided on an All India level you have recently met the Minister and the deputy Minister for Communications and Air and the Director-General of Posts and Telegraphs, and all that I can say is that our Department is lucky in having persons at the helm of affairs who possess keen sense of sympathy towards the workers, the equal of which perhaps cannot be found in any other Ministry.

There are obvious differences between the employees of a Government Department and those of a private industrial enterprise the most noteworthy of which is that the fate of Government employees is decided by the leaders of the nation elected by the people, whereas that of a private enterprise is decided by a group of individuals who represent private interest. Justice and fairplay therefore follow as an axiomatic truth. We have, however, to realise that our problems and demands have to be decided on an All-India level and decision rests with a large number of persons who have to weigh very carefully the different aspects of each case in relation to the problems and demands of the Government employees of the whole of India when taking decisions. We have to appreciate this aspect of the situation and keep our patience.

As Government employees, we are a part of the administrative machinery of Independent India, and much is expected of us from the people whom we serve. The frequent mention of the P & T Department as one of the most efficiently run organisations of the Government fills me with pride. The contribution of the members of your Union for earning this fair name for the Department is great, and the responsibility for its maintenance rests to a large extent with you. My appeal to you is that your primary endeavour

should be to cherish this fair name of the P & T Department and see that it is enhanced every day, to see that there is not a single incident for which the public, whom we serve, are able to point a finger of accusation to us. We should not adopt an attitude of complacency as a result of the all round praise we receive, but should develop a spirit of self-criticism which will keep us watchful against single instance of complaints from the public.

I congratulate you on the choice of Tuticorin as the venue of your Annual Conference. It is the place which has produced a pioneer of the Trade Union movement in India in the late Sri V. O. Chidambaram Pillai, the founder of the Madras Labour Union which was the first organised Labour Union in India. He was also a pioneer industrialist, having started the first time Navigation Company in India which plied steam ships between India and Ceylon. This great man I am told was also the first president of your Union in Tuticorin.

I understand that Tuticorin has been visited by a postmaster-General after 25 years and I am glad that the occasion for this visit should be the inauguration of your Conference. Tuticorin, which is the southernmost large town in the East Coast of India is a very important place from the point of view of trade and commerce and I am sure hereafter you will have more frequent visits from the Postmaster-General.

I am extremely happy to see representatives of your Union who have assembled here from all corners of the Circle at this I hope this Union historic place will cement a brotherhood of the workers I convey my sincere good wishes to you and hope that the deliberations of this Conference will bring happiness to you and increased good relationship between the workers and the administration.

Before I close my address, I once more thank you for giving me this privilege of addressing you.

Presidential Address

by

Shri T. S. Ramanujam M. A. LL. B., (London)

Brother-Delegates and Friends,

I thank you at the very outset for the signal honour you have done me by asking me to preside over this conference. As we are meeting soon after our All-India Conference at Calcutta, all that we have to do here is to take stock of the situation and to see that effective ways and means are devised, besides strengthening the All-India lead, to remove our grievances of a purely provincial nature. Luckily for us, we have in Shri K. P. Sen P. M. G. Madras (Circle) and in Shri Jagjeevan Ram, the Hon'ble Minister for Communications and Air and in Shri Raj Bahadur, the Hon'ble Deputy Minister for Communications and Air and Sri H. L. Jerath, the Director-General of Postal and Telegraph Services and in Major C. V. Rajan, Senior Deputy Director-General of and Telegraph Services, worthy citizens of India quite responsive to the broadly beneficent and tender philosophy of Mahatma Gandhi, the father of the Nation, which, as you all know is the very foundation of our trade union conceived shaped and ushered into existence by the late V. O. Chidambaram Pillai on account of whose association this place Tuticorin has become for us as holy a place of pilgrimage in South India as Rajghat is in North India. I have recently come into close and intimate contact with all these

authorities of the department and discussed with them the several grievances of the members of our union, still remaining unredressed. I have done so not only as the President of the Provincial unit of our union but also as the Vice President of the All India body and I have submitted in person only sixteen days ago a memorandum of sixty-two grievances to the Hon'ble Shri Jag Jivan Ram, with this observation:—

“ You are, Sir already aware that the fair name of the Department rests mainly on the sweated labour of the runner packers, porter, Mail carriers, Messengers Postmen, Village Postmen, and several other low-paid staff to whom life has become a burden on account of the high cost of living and disproportionate wages, and their service condition to cannot be tolerated any longer. The staff request a fair deal and trust that you will kindly do your utmost to grant them all their very reasonable and modest demands. I have every hope that in 1954 most of our grievances are bound to be redressed. But I hasten to add that my hope is only partly due to my knowledge of the high sense of social justice which our departmental heads at present do possess. As you know, men may come and men may go, but our union has to go on for ever. We cannot rightly construct the programmes and policies of a

trade-union on the basis of the humanity or enlightenment of particular departmental heads. My hope for 1954 mainly springs from my knowledge that the members of our union, have shown in recent years an ever-increasing measure of solidarity service sacrifice and conscious struggle that must culminate ere long into a nation wide recognition. After the attainment of political freedom by India, it has become a fashion to condemn a trade union leader or organization as anti national whenever a demand is made for the improvement of service conditions. This tendency has become particularly marked in regard to trade unions of Government employees. Our union has been trying, in its own humble way, to expose this false fashion and to point-out to the public and to the powers-that-be that true patriotism consists in elevating the economic status and social dignity of the employees at the bottom and to guarantee to their children and dependents full employment without which such a status and dignity could not be sustained for long, and to show that through such a truly patriotic move alone the nation could be served and advanced. Our union has taken the stand that by providing ample and automatic promotion possibilities (by training and not by academic tests) to the employees recruited at the bottom that a national government can not only preach but also practise true patriotism which consists in making the comparatively few wealthy and educated citizens of the land carry large burdens of sacrifice for training and elevating the poverty-stricken and uneducated many, so that the nation as a whole—not any privileged class or section—can within a measurable distance of time boast of a high average in economic worth and social advance. I am happy to tell you that very recently

His excellency the Governor of Madras, Shri Prakasa, while inaugurating the “know thy customers’ week” paid a true and noble tribute to the patriotism of the members of our union and made a touching reference to the toil and moil of these postal and telegraph workers at the bottom for the service of the nation. Shri K. P. Sen, our P.M.G., was not lagging behind on that occasion in a frank and full acknowledgment of the valuable services to the nation done by the P and T workers at the bottom. A few days later, the Hon'ble Shri Jag Jivanram, in reply to a few of observations I had made during a welcome given to him by our union, gave free expression to his recognition of the efficiency and service of the P and T workers at the bottom rendered in a patriotic spirit under fairly trying conditions of service. Encouraged by these worthy utterances of these high-placed public servants I shall now discuss just a few of our outstanding grievances from the point of view of patriotism and national interest. I cannot discuss or even casually refer to all the sixty two grievances mentioned in our Memorandum of 11th Feb. 1954, for want of time.

It is high time that the pay scales of head postman, overseer postman, cash overseer postman, window sorting postman, mail guard, form supplier and class IV officials including linemen of all arms of service are suitably revised. The P and T workers at the bottom—a class IV official, draws Rs. 30 per month as initial pay, retires on the glorious maximum of Rs. 35 and earns a pension of Rs. 11-8-0 per mensem, while a postman starts on Rs. 35 and retires on a pension of Rs. 16-8-0. A class III official in the clerical cadre starts his career on Rs. 60 and retires with a pension of Rs. 60. The pension of the clerk is just equal to his starting pay, while that of the postman or the

class IV official is less than even half his starting pay. Hence the first thing that our union should bid for achieving in 1954 is that the pension of the postman or class IV official should be at least equivalent to his starting pay from the question of increasing the starting pay from the present starvation or subsistence level to that of civilized livingwage.

The central pay commission, at page 31 of its report, says:—"The poverty-line" may be drawn at the point below which an individual would be undernourished or it may be drawn well above the nutritional minimum, at a point where a choice of diet and the chance of some cultural life and recreation will also be possible. We think that at present we can only aspire to rise above the "poverty line" in the first instance." It says, at page 27 of the report:—"We must also recognise that wage conditions reflect in a large measure the political development at which a community has arrived." More than six years have passed since the publication of the Central Pay Commission Report; and the political development of the Indian Working Class during this period has been considerable. There is therefore an urgent need to constitute a new pay view Commission with a view to revising the pay Scales of the Government employees at bottom and raising the low initial salary of the fourth class official from Rs. 30 a month to at least Rs. 50 a month which at 180 points cost of living index (1939-100 is declared as the minimum wage for an unskilled worker at Madras by Labour Appellate Tribunal of India, a minimum which an employee should pay irrespective of his capacity to pay. My submission, however, is that even more urgent than the problem of raising the initial pay is the problem of increasing the pension which, in no circumstance, should be less than the starting pay. Such a decent pension can be

secured by merging the dearness allowance cent per cent with the salary, in regard to all employees drawing a monthly total emolument of Rs. 100 a month and less. Moreover, the family pension which is now refused even if an official's service falls short of 25 years even by a single day, should be given in regard to all officials dying after a permanent service of five or more years. Apart from the general revision of pay scales of Government employees at the bottom the pay-scales of mail guards and Form-suppliers in the P.M.G. Office must be brought on a par with those of sorting postmen. The injustice done to the pre-1931 entrants who have sweated for the department for the past twenty-years and more must be set right in 1954, by giving them at least one increment for every three years of service, although they deserve a point-to-point adjustment on the ground that their earnings had always been less than a subsistence minimum from 1931 to 1947 when the central pay commission introduced the revised Pay Code.

The next urgent question is the one relating to prospects without which the present low pay scales are quite unjustifiable. It must be the policy of the Government to recruit people at the bottom and give them training for shouldering bigger and bigger responsibilities. The efficiency of public services is as sacred to the employees who realize that they are public servants and Indian Citizens as it is to the Government. But a patriotic national Government is expected to ensure their efficiency by training and not by academic or "trade" tests that expose the workers to the risks of a Snake and Ladder Game. There are a few postmen promoted clerks who have done clerical work faithfully for five or six years. But they have not been able to succeed in the confirmation test on five consecutive occasions. The Department threatens to revert to

the postman's post. The union should see to it that these men are confirmed without any confirmation test and that all confirmation tests are abolished in the future in lieu of training at all stages. Thousands of employees of the Anchal Service in Travancore-Cochin State and Hyderabad State have already been brought on to the Clerical Cadre without any confirmation test and yet the efficiency of the Department has been proved to continue unaffected. In like fashion postmen must be promoted to the clerical cadre, with to any written test. No outsider should be recruited to the posts of postmen and mail guard. Vacancies in these cadres must be filled only by promotion of class IV officials after practical training, if necessary. By this method all candidates can get confirmed in their posts in a year or two, without waiting for a number of years as at present. In all free and civilized countries—Great Britain, Australia, America etc. recruitment is made at the bottom and it is only for select technical posts involving technical skill that direct recruitment is made. Boy peons and messengers in the C. T. O. should be promoted as lining Munshis not by a test as at present—but by seniority and practical training, where necessary, and the post of a lining Munshi must carry the scales of a sorter. The old system of promoting postmen must be revived in lieu of new method of recruitment by a Selection Board. The class IV servants promoted to clerical cadre, reverted and again promoted to class III on the representation of the union—e.g. in the R.M.S.M. Division—should not lose their seniority on account of the intermediate reversion. The qualified class IV officials who were recruited in 1952 and who had officiated as postmen for a year or more, but reverted, after the announcement of the open competitive examination for the post-

men cadre, or discharged from service for want of class IV vacancies, should re-appointed as post-men.

A lower division clerical cadre can be created and reserved for promotion from the lower grade staff according to seniority. Such clerks need not have any academic qualifications and may be trained to do work purely of a routine nature such as duties performed by window sorting clerks, redirection clerks in the delivery department, beat marker in M.O. Section, beat marker in the registration department, Mail clerks, Mail clerks of R.M.S. and Sorting, and despatch clerk in all the post offices, administrative offices C.T.O., Circle Office, D.G.'s Offices etc. Various types of work in the Money Order Section, preparation of slips for registered articles, issue of registered cheque lists, preparation of V. P. receipts, registers of V.P., registered letters and packets booking, F. M. O. preparation, parcels booking (registered and V. P.) issue of Parcels to Postmen, preparation of parcel and registration lists for despatch of mails posted, letters sorting in Railway Mail Service, Registered articles sorting in R.M.S., Parcels sorting in sorting office and R.M.S., etc. can all be entrusted to Lower Division Clerks promoted from lower grade staff after due training. Above all, the sons and dependants of the P & T employees at the bottom must be allowed to be recruited directly through the departmental heads, without the Employment Exchange so that the inadequate pension of the employees in question may be augmented by employment possibilities, for their sons and dependants, at the point of their retirement.

A very good example of discrimination on the part of our rules is the question of Hill Allowance for a place

(Continued to page 45)

6th Annual Conference of South Arcot Divisional Branch Cuddalore on 10th January 1954.

The 6th Annual Conference of the South Arcot Divisional Branch of our Union was held at the Ratna Gandhi Bungalow in Cuddalore on the 10th January 1954 under the presidency of Sri Thirukuralar V. Muniswami, B.A., B.L., Member of Parliament. The Conference was inaugurated by Sri T. R. Chakrapani Iyengar, B.A., B.L.,

The Conference was well attended by delegates and visitors numbering over 500.

The Subject Committee commenced its sitting at 9 a.m. under the presidency of Sri M. Venugopal Gounder, M.L.A. The Subjects Committee was inaugurated by Dr. V. Krishnamurthy L.M.P.L.O. After Sri Venugopal Gounder vacated the chair, Sri R. Ethirajulu Naidu, Joint General Secretary occupied the Chair and conducted the deliberations. The discussions on the resolutions were very lively. Nearly 90 resolutions were taken up for consideration.

The open session commenced in the afternoon with Sri Thirukuralar V. Muniswami in the chair. Sri P. Thanthakachalam Pillai welcomed the others visitors, delegates and

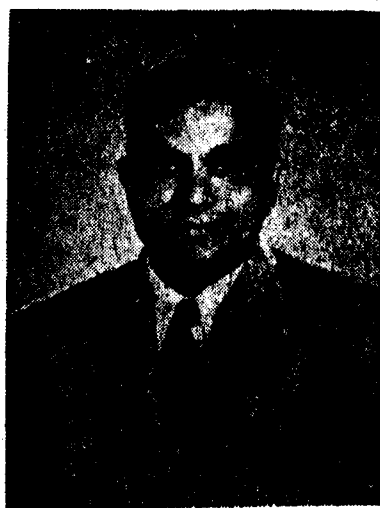
Sri T. R. Chakrapani Iyengar in his inaugural address paid a glowing tribute to the yeomen services rendered by the postmen and class iv staff of the Department and the confidence the public reposed in them. He appealed to the members to strengthen the Union by extending their unflinching loyalty in all respects.

Sri P. M. Krishnan, General Secretary unfurled the Union flag. Sri P. S. Vengu Iyer, B.A., Superintendent of Post Offices unveiled the portrait of

Gandhiji while Sri A. Govindaswami M.L.A. unveiled the portrait of Sri T. R. Chakrapani Iyengar, Ex-President of the Divisional Branch. Sri G. Subbaroyalu Naidu Organising Secretary for Tamil Nad unveiled the portrait of Sri N. D. Jayaram Pillai, Ex-Secretary of the Divisional Branch.

Messages received from the Departmental high officials and the well wishers of the Conference were read.

Sri Thirukuralar V. Muniswami in his Presidential address said that he was extremely happy to see the delegates having come from different parts of the District, to hear the golden advice

Thirukuralar - V. Muniswami, M. P.

from the speakers of the day. He was also happy that the Superintendent of Post Offices was also in their midst. He was elected as President of the branch last year with the fervent hope that as a Member of Parliament he would be of much service to the Branch. In the last two years he raised various

queries in the Parliament by way of interpellations, all about postmen and their service conditions. He had the unquenching desire that the Department should provide the best facilities to the postmen & L.G. Staff, on whose efficient services depended the fair name of the Department. He did not like the idea of inviting Ministers to preside over the Conference. This he opined would not help them. The Ministers would never support their cause. On the other hand they would only lay great stress on the Departmental difficulties. This appeared like having employers as presidents of Employees' unions.

The demand of providing appointments to Departmental sons and dependents in the Department was not conceded by the Department. The postmen knew only their departmental heads and they had no influence outside so that they could secure

appointments to their sons and dependents elsewhere. The demand was reasonable and it was in the fitness of things that the Department provided 50% of vacancies to the sons and dependents.

Tamilians were noted for intelligence and dutifulness. The postmen in particular were efficient. He desired that the postmen were paid efficiency allowance. If a clerk would absent himself, his work could be carried on; but this was not feasible in the case of a postman, for a new postman would not be familiar with the beats.

Concluding he hoped that the Department would look into their reasonable demands and redress them early.

The Conference came to a close with a vote of thanks by Sri G. Ramanujam, Secretary of the Branch.

The 5th Anniversary of the All India Postmen and L.G. (R.M.S.) Staff Union, Vaniyambadi Branch held on 24-1-1954.

The fifth anniversary of the All India Postmen and L.G. staff Union, Vaniyambadi Branch was celebrated on 24-1-54 in two sessions. Sri K. Sitaraman M.A., presided over the occasion.

The Morning session commenced with prayer by Sri K. Margabandu. Sri K. Sitaraman President, in his opening speech made clear that the unconstitutional methods by self-interested persons will definitely lead to the destruction and desparation. He appreciated the constitutional opposition which will strengthen the union. He requested that at all costs the union should be safe-guarded.

The accounts of the union for the periods May 1951 to February 1953 maintained by Sri D. Gopalakrishnan Secretary, and March 1953 to 10th January 1954 maintained by Sri V. Ramakrishnan, Asst. Secretary were read and adopted.

Sri Ethirajulu Naidu then speaking, stressed the responsibility of the office-bearers in executing the works and the members in regularly paying their subscriptions. He wanted that the union should also be made financially strong.

Sri Narayanan in his talk appealed to the members that the sale of "Postmen

Herald" should be increased which is the only Vehicle that carries the messages and miseries of the Postmen and Class IV staff.

Sri P. M. Krishnan, General Secretary Madras Union asserted that the office bearers were public servants and that they should not be selfish for the good of their members. He made his praise for difference of opinion as it would fetch many sources to strongly build up union.

The following persons were elected as the office bearers for the year 1954-1955.

Shri K. Sitaraman, M. A., President.

„ Narasimharaj, Tripattur,
Janab Ghouse Khan, Vaniyambadi,
Vice-Presidents.

Shri V. Ramakrishnan, Secretary.

„ P. Ramasamy Naicker, VND.

„ K. Margabandu, Vaniyambadi,
Asst. Secretaries :

V. D. Annamalai, Naicker, VND.
Treasurer.

„ V. K. Chelladurai, VND.

„ Thenigachalam, Tripattur,
Auditor.

Committee Members :—

Janab S. A. Salam, Vaniyambadi.

Shri V. K. Rajamani, Vaniyambadi,

„ Samuel Ratnam Vaniyambadi,

„ Anandan, Vaniyambadi,

„ N. Srinivasan, Vaniyambadi,

„ Thangaraj, Ambur,

„ K. C. Venugopal, Ambur.

„ Nagarajan B.P.M. Nembiyambut,

„ Arunachalam, Pernambut

„ Loganathan, Mailpatti,

„ Natesan, E. D. M. C. Kalanra,

With the vote of thanks by Shri V. Ramakrishnan the morning session came to a close.

The Evening session began at 3 P. M. having Shri K. Sitaraman in the chair. The National Anthem was sung by the Vaniyambadi Hindu High School music

party. The National flag was then hoisted by Shri V. Appusamy Iyer B.A., Superintendent of Post Offices North Arcot Division. The Union flag was unfurled by Shri P. M. Krishnan General Secretary provincial Union Madras. There was a large gathering of members and public. Shri K. Margabandu welcomed the audience.

The President K. Sitaraman informed the audience with deep regret about the non-presence of Shri Thi-ukuralai V. Munuswamy M. P. He then called upon Sri V. Appusamy Iyer, B. A. Superintendent of Post Offices N. A. Dn. to speak.

Shri V. Appusamy Iyer, Postal Superintendent, amidst cheers expressed his happiness to attend the function and hear. He proved beyond doubt the necessity of having a union and celebrating its anniversary. He remarked that it is very essential to have such unions to run the administration efficiently. He assured that he would consider and do all possible help in redressing the grievances within his power and within the limit of the rules and regulations of the department.

Shri Vijayaraghavan Head Clerk Superintendent's office, Vellore during his talk, assured that he would render all possible assistance in putting away the grievances of the officials.

Shri V. K. Sundaresan, President U.P.T.W. Vellore Branch appealed to the members to stand united and to fight reasonable demands by constitutional methods.

Shri C. Nathamuni Naidu M. L. C., Ambur, emphasised that the facility of Provident Fund as given to Railway employees should also be extended to Postal workers. He condemned the process of Strike and requested the members to achieve their objects by amicable methods.

Shri S. Thangavelu Postal clerk, Arcot N. A. in the course of his speech clearly explained that many posts of postmen, when got vacant due to retirement were otherwise or converted into extra departmental by appointing one or two E. D.A.S even though there is justification for postman in offices like Kalavai, Arumbakam and Tiruvalam, thus affecting the prospects of the candidates. He requested the authority to redress the long pending grievances such as approval of right temporary candidates in Vellore Dn., sanction of additional Class IV to Tirupattur N. A., Introduction of mail service from Gudiyatham R. S to Gudiyatham P. O. and sanction of clerical assistance and other facilities such as separate room and light in clearing the L.B.s. at Vaniyambadi R. S. at 10 o'clock in the night. He requested the members to put away all their differences and get united to come out with flying colours in their endeavours.

Sri P. M. Krishnan, General Secretary Provincial Union Madras, amidst great applause and cheers appeared on the stage and delivered a grand speech for an hour. He said that the union is not a worry to the authority but it points out the defect and omissions that occur in the routine administration and pleads for redressal. He spoke about many major problems such as initial pay should be given as pension and over work of class IV officials at Tirupattur and Vaniyambadi. He also very clearly made the audience to understand that his union fought for increase of dearness allowance to extra departmental officials in 1946, and permission for E. D. officials to sit for the departmental test after five years to the promotion of Class IV and postman. He very strongly appealed to the members to be united, to be financially helpful to the union and to be efficient and honest in their day today work.

Sri P. R. Santhalinga Mudaliar S.P.M. Vaniyambadi, Sri. Rangaiya Reddiar, Vice President U.P.T.W. Vellore (N. A.) Sri Gangadara Mudaliar Divisional Secretary Postmen Union Vellore and Sri T. P. V. Sarma B. P. M. Vellakuttai also spoke. Fourteen resolutions were unanimously passed. After the concluding remarks of the President the meeting terminated with a vote of thanks by Sri V. Ramakrishnan.

Resolutions passed in the General Body Meeting held on 25-1-1954 :

1. Resolved to confirm the temporary posts of Postmen and Class IV in existence for over two years in the places of Vaniyambadi, Tripattur, Ambur, Gudiyatham and Ambur Sub-Division.

2. Resolved to request the authority to absorb twenty-five qualified departmental candidates who appeared for the postmen examination in August 1952 at Vellore N. A. to fill up the 50% reserved vacancies for departmental officials as the total number of departmental candidates then recruited was only eleven out of 73 vacancies.

3. Resolved to approve the temporary candidates in Vellore Sub Dn. immediately.

4. Resolved to sanction one class IV to Tirupattur and Gudiyatham.

5. Resolved to request the authority to provide medical facility in all municipal centres.

6. Resolved to show the condemnation against posting of one or more E.D. D.A.S. in the vacancies caused by the retirement of postmen and to request to appoint only postmen in such vacancies.

7. Resolved to request the authority to change the office buildings of Ambur and Gudiyatham to convenient places.

8. Resolved to sanction two rupees house rent per month to all E.D. SOs. and E.D. BOs.

9. Resolved to supply contingencies to all BOS or to sanction eight annas to each branch office per month.

10. Resolved to supply articles of furniture to the following offices:—

1. Tirupattur, 2. Vaniyambadi, 3. Ambur, 4. Gudiyatham.

11. Resolved to sanction one postman to Alangayam B.O.

12. Resolved to introduce Bus-Service from Gudiyatham R.S to Gudiyatham P.O.

13. Resolved to provide clerical assistance and other facilities for clearing the letter box at Vaniyambad R.S. at 1'o clock in the night.

14. Resolved to redistribute the 3rd beat of Vaniyambadi P.O. as articles received for that beat is above 700 and to attach that divided portion of beat to the ninth beat which is light.

The All India Postmen & Lower Grade Staff (R.M.S) Union Kottayam. (First Annual Rally)

The first annual rally of the P.L.G.S. Union, Kottayam was celebrated on Sunday the 7th March, 1954 in union with the sixth annual rally of the U.P.T.W. (Kottayam Postal). The new Hall and the premises of the Kottayam H.O. were gaily decorated. Numerous placards tastefully written up were hanging on the walls. Both in the subjects committee in the morning as well as in the open session in the evening the majority of the membership including those from the mofussil stations were present.

The subjects committee met from 10 a.m. to 1 p.m. Sri P. M. Krishnan the General Secretary and Sri Kunjumoin the president of the P.L.G.S. Cochin were also present watching and guiding the deliberations of the subjects committee. Com. K. A. Kuttappen, the secretary presented the annual report and statement of receipts and expenditure. The budget for the next year was also adopted after a lively debate.

The following resolutions were tabled and passed.

Thereafter the following office bearers were unanimously elected.

Janab P. K. Kuruvilla B.A., President
Sri K. L. Zacharia, Vice-President
„ K. A. Kuttappen, Secretary
„ A. M. Markose, Asst. Secretary
„ P. G. Krishnan Nair, Treasurer

Organising Secretaries

Sri M. G. Samuel (Peermade)
„ P. S. Joseph
„ K. C. George, B. Sc., Auditor

Members

Janab M. Ebrahimkutty
Sri M. C. Chummar
„ P. Edward (Munnar)
„ K. G. Krishnan Nair
„ P. O. George (Puthupally).
„ T. K. Varkey
„ K. Somasekharan
„ N. Narayanan Nair
„ C. K. Mathew.

The Joint open session was held in the afternoon at 4 p.m. The distinguished guests were entertained to tea. M/s. Rozarios were the caterers. The session started at 4.30 p.m. under the presidency of Sri P. K. Mammen Tharaken B.A.B.L. Retd. Dt. and Sessions Judge. The hall was packed to capacity. A good number of the audience standing outside were helped by the excellent microphone arrangements. Many officers of the department viz DET Tom, S.R.M. M. Dn. S.D.O.P. Kottayam, S.P. Kottayam, P.A. to P.M.G. etc., were present in addition to number of distinguished citizens of the town.

Com P. K. Kuruvilla (President UPTW Kottayam A.I.P.U Kottayam) in a lengthy welcome speech referred to the numerous pressing problems of the

employees of all cadre and made a stirring appeal to the membership to rally round the banner of the unions. He cautioned the authorities to take a realistic view of these problems.

The Conference was inaugurated by Sri K. P. Sen, B.Sc., Postmaster-General, Madras. (Inaugural address is printed elsewhere in the issue)

Sri P. K. Mammen Tharaken in his presidential address paid tributes to the selfless services of the workers of the P & T department and strongly pointed out the imperative need to open out more promotion chances to the employees who really deserve such encouragement in the interest of efficiency of the department. (Presidential address — printed elsewhere)

Sri P. M. Krishnan General Secretary PLGS Union Madras rose up amidst thundering cheers. In a beautiful speech in Tamil he exposed the various anomalies of the department and appealed for a joint front among the employees. (Full speech printed elsewhere)

Sri T. V. Zachariah (Supervisor Kottayam H.O.) in his brilliant speech which was characterised by a realistic touch pointed out the pitiable state of the senior staff, especially of the T.C. area as a resultant of the hasty integration which has adversely affected the regulars. He pointed out that nowhere in a civilised country persons with lesser number of years and lesser salary being placed above the seniors. That is what has actually happened in the integration process.

Com. V. K. Syed Mohammed (Secretary UPTW Cochin) and Com K. Padmanabhan Nair B.A. (Secretary UPTW Trivandrum) also spoke about Trade Unionism in the P & T industry. The Arts Club Kottayam was in attendance with delightful musical interludes.

Fraternal delegates from Cranganore, Cochin, Tiruvella, Chengannur etc., attended the rally both in the morning and evening giving the function the touch of a convention of the regulars of the T.C. area.

The reception committee made arrangements regarding supply of light refreshments and noon meals for the delegates.

It is gratifying to note that certain ex-anchal postmen were also present in the rally, and they have realized that the PLGS Union is striving its best for the betterment of lot of the postmen and Class IV servants of the department whether he is ex-state or non-ex-state.

After the sessions, the representatives of the PLGS and UPTW waited on the PMG and submitted a memorandum on T.C. problems. The PMG heard details and explanations of the various points raised. He gave a patient and sympathetic hearing. Sri P. M. Krishnan, the General Secretary was also present at the time of the interview.

The meeting was closed after a vote of thanks.

Rajapalayam Branch.

At the Fifth Annual Conference of the Rajapalayam Branch held on 3rd January 54 the following office bearers were elected:—

Shri S. M. Tbanga Mudia Pillai, President.
„ M. Karupana Thevara, Vice-President.
„ R. Shunmugasundaram Pillai, Secretary.
„ S. Ayirathan, Asst. Secretary.
„ F. Manthiram Servai, Treasurer.
Janab Mohamed Khan, Auditor.

The North Malabar Branch of the our Union elected the following as office bearers at the meeting held on 17th January 54:—

Shri V. Madhavan Nayanar, President.
„ N. P. Padmanabhan, Vice-President.
„ M. V. Anandan Nair, Secretary.
„ M. P. Vasudevan, Asst. Secretary.
„ E. K. John, Asst. Secretary.
„ K. Kelu, Treasurer.
„ T. P. Hassan, Auditor.

Sri P. M. Krishnan's Address at the Kottayam Conference

Held on the 7th March 1954.

under the presidency of Sri P. K. Mammen Tharaken, B.A., B.L.,
(Retired District and Sessions Judge)

Beloved Postmaster-General, Mr. President and Friends,

At the outset I thank the Organisers of the meeting for inviting me to say a few words on this memorable occasion. This is the first occasion I am addressing a joint rally of U.P.T.W. and A.I.P.U. I am happy that our Postmaster-General is in our midst to-day. I would have been happier still if Mr. A. S. Rajan, General Secretary of the U.P.T.W. also was present here to-day.

While thanking you for the kind references made about me, I must quite admit that I am only a humble servant of the Union playing the role of a Liaison Officer between the Department and the members. I actually convey to the Department the members' grievances as expressed by them and the replies from the Department to the members. I have placed myself at the service of the Union with the sole object of fighting for increased pension to the retiring officials. It is true that I have been persuaded to hold office out of self-interest. It is my sincere desire that this spirit of self-interest must prevail in every-body's mind so that he may do his utmost for the cause of the Union.

The prime demand of our Union is revision of scales of pay of postmen, sorting postmen, class iv officials etc.. While the clerks in the Post Offices perform duties of receiving M. O. Parcels etc., the postmen do the duties of delivery. The delivery work as you all very well know involves

greater responsibility and honesty than the receiving work. The postmen must be familiar with the addressees and payees etc. For any wrong delivery the postman renders himself liable for deterrent action by the Department. It will thus be seen that the postmen perform duties under difficult circumstances and with great amount of responsibility. With all that the postman does not get even twice his initial pay while the scale of pay of the clerical staff is so fixed that a clerk gets 3 times his initial pay as his maximum pay. The Department knows fully well the fact that the postmen and class iv staff of the Department are mainly responsible for the good name of the Department; but it is a pity that the Department has not thought it fit to compensate them adequately so that they may continue to perform their duties with greater zeal.

In Foreign Countries there is a difference of only a negligible amount in the scales of pay of a postman and a clerk. A postman gets 8 times his initial pay as his maximum in those Countries. Even though we have attained our Independence and we have at the helm of affairs great stalwarts belonging to the Congress, which was brought to power on the solid support of the labour class, we have yet to realise our dreams. According to the present scales of pay, a class iv official retires on a pension of Rs. 11-8-0 while a postman gets a pension of Rs. 16-8-0 on his retirement. This is a very poor sum compared to the commitments the

retired official has in his old age. A clerk gets a pension of Rs. 60. This is his initial pay. The class iv officials' initial salary is Rs. 30 and that of postman Rs. 35. If a comparison be made of the initial pay in the scale of pay of postman and class iv official and their pension and the respective emoluments drawn by the clerks, it will be seen that the postman and class iv official do not get the initial pay as pension as in the case of clerks. I want to ask the Government why this discrimination exists even after Independence when both the officials are as important as the other and both perform the duties of equal responsibility.

The question of pre-1931 staff is still hanging fire. We demanded after the Pay Commission's award that the pre-1931 staff should be paid some additional increments in recognition of their past services so that they might draw a decent pension on their retirement. The Government agreed to consider this question not in isolation but along with the Railway Employees. Even though several years have elapsed, nothing has come out.

Our Union has been further urging on the Government to stop direct recruitment to the cadres of postmen, Superintendents, Asst. Inspectors and other high officers of the Departments and to fill up vacancies in these posts by promotion. This system would besides offering avenues of promotion to those in the lower cadre, improve the efficiency of the Department. I have not the least doubt that the U.P.T.W. has no objection to support this move of ours.

The Government are now determined to introduce extra-departmental Post Offices in every village having a population of 2000 and more. We welcome this move of the Government.

For these Post Offices officials are recruited on a low salary of Rs. 10 Rs. 5. They are supposed to perform 5 hours' duties. But in actual practice they are obliged to turn out 8 hours' duty a day. They too have equal responsibilities of regular officials of the P. & T. Department. I appeal to the Government to grant the salary proportionate to the hours of work they turn out.

There are various complaints from the Branches that the candidates have been ousted in some Divisions. Subordinate Officers fail to understand that the orders of the Director-General take effect only from the date on which they are received unless otherwise stated and that therefore this should not be applied in the cases of those who are already in service prior to the date of receipt of orders. This results in ousting and consequent complaints from the members. In such cases, I would request the secretaries of the Branch Unions to take up the cases with the Divisional Superintendents in the first instance and obtain their orders. If their orders are not satisfactory, they may be referred to the Provincial Union for action with the Postmaster-General. This is the procedure laid down by the Postmaster-General to be followed by every branch. This will minimise the amount of work of the Provincial Union besides helping the Postmaster-General to dispose of the cases quickly.

Further there are various complaints from the individual members of the Union of harassment, delay in the drawal of salary etc.. When these complaints are brought to the notice of the Postmaster-General, he calls for a report from the concerned Superintendents or Inspectors and takes his decision purely on the merit of the report furnished by him. This is arbitrary. I appeal to the Authorities to hear both sides, consider the true facts of the case and arrive at a decision.

A reference was made in the speeches by the Postmaster-General and Mr. Kurivalla, President of the Branch Union, that the postmen and class iv officials should not owe allegiance to any political party and that they should stand aloof from politics. While endorsing the appeal, I would like to point out that as members of the Trade Union, it is our duty to follow certain doctrines laid down by great men like Mahatma Gandhi. It may closely resemble Congress Politics. But on that account we could not be dubbed congressmen. Hon'ble Mr. Rajagopalachari, our Chief Minister of Madras has brought in a new scheme of

elementary education. He says that the sons and daughters of the Citizens of India should follow the profession of their parents. We quite agree with the principle. The sons and daughters of the postmen and class iv staff should be given jobs as postmen and class iv staff in the Department.

Finally I appeal to the members to stand solid and support both financially and morally the Union which alone can work for your betterment and welfare.

I once again thank the organisers for the opportunity given and also my friends here for the patient hearing you have given me.

ANNUAL RALLY

of All India Postmen and Lower Grade (RMS) Staff Union, Kottayam and Union of Post and Telegraph Workers, Kottayam, held on the 7th March 1954 at Kottayam H. O.

INAUGURAL ADDRESS by Shri K. P. SEN., B. Sc.
(Postmaster General Madras.)

President, my friends and co-workers:—

I am really thankful for the honour you have bestowed on me by asking me to the joint Annual Rally of the inaugurate U.P.T.W. and All India Postmen & lower grade staff union of Kottayam. When there is so much talk of realignment and unification of the various unions, it augurs well that the UPTW and the All India Post men and Lower grade staff Union should meet in an Annual joint rally at Kottayam, and I hope this rally will be the signal for the early unification of the various unions that function in the different arms of the Department. Our Ministers and the Director-General have given ample evidence of the sincere desire of the Government and the

Department for such a unification, and the administration anxiously awaits such an unification as this would make the relations with the unions and the administration easier.

We have in the Department four limbs, the Postal, the R.M.S., the Telegraph Traffic and the Telegraph Engineering. Within each arm, we have the Class III and Class IV officials. It is your duty to find out where your common interests lie—in the different arms of the Department and between the different classes of workers, and work for the common cause. It is for you to rise above petty squabbles which arise out of individual interests and pitch your demand for major issues.

Your unions represent workers of a divisional unit and I am glad that cordial relations exist between the workers and the administration. I am sure difficulties and problems are ably attended to by Sri S. A. Salam your divisional Superintendent. I know that many problems arising out of the integration of the P & T. Department and the Travancore-Cochin State Anchal Department are agitating you. These are problems many of which are not peculiar to you but are common to several other States who had independent Postal Systems which have merged with the Indian P. & T. Department—such as Gwalior, Patiala, Nabha, Chamba, Hind. Hyderabad and several Rajputana States. A decision has therefore, to be taken on an All-India level, keeping in view the common aspects of all these States.

The question of fixation of inter se seniority of the ex-Anchal staff and the P. & T. staff is one of them. I am sure orders that will issue will take into consideration the rights of both the ex-Anchal and the P. & T. staff, and as soon as they are received, the combined gradation list would be prepared, which would quell the anxiety of both categories of staff regarding their respective positions in the gradation list.

The question of repatriation of the staff of the ex-Anchal Department who had to be sent away from their parent units is another problem which has been agitating your mind. This depends on several factors of administrative convenience, and since the principle of such repatriation has been accepted, I would assure you that its implemen-

tation will not be delayed any longer than it is absolutely essential. One of the problems is the shortage of combined hands whom the Kottayam division would have to part with to implement this scheme. A number of officials of the division have been sent to the Telegraph Training Class, and as soon as the trained hands return, the situation will ease. The recruitment of fresh candidates for appointment in the clerical cadres will also help in solving the problem.

The problem of up-keep of the large number of Anchal buildings by the Department has also come to the forefront. I am glad to inform you that from next official year, many of these buildings will be placed in charge of the Superintendents for their maintenance, thereby relieving the D.E.T. of the heavy responsibility he has to shoulder in this respect, and it is hoped that this sharing of responsibilities will show immediate result.

I am glad to say that the Department has been able to fully implement its scheme of establishing a post office in every village with a population of 2,000 or more in the Travancore-Cochin State which are not served by a postman. In the telegraph and telephone side also good progress is being made for the implementation of the Five-year Plan.

I thank the Unions and their representatives for their active cooperation with the administration. I again thank you for the honour you have done to me by inviting me to inaugurate the united Annual Rally of your unions.

ANNUAL RALLY OF

All India Postmen & Lower Grade (RMS) Staff Union, Kottayam
and Union of Posts and Telegraph Workers, Kottayam. Held
on 7th March 1954 at Kottayam H.O.

PRESIDENTIAL ADDRESS by

Shri Mammen Tharakan, B. A., B. L.

(Retired District & Sessions Judge, Kottayam.)

Mr. Sen, Ladies and Gentlemen,

Man's speech by wire, wireless, phone, letter is the greatest single factor in the progress and advancement of civilisation! It represents the greatest business enterprise in the world. It is the highest effort in the economy of the man's peaceful endeavour to serve man. It has the nation for its owners and the whole civilised world as its agents and beneficiaries. The Post Office links India with every nook and corner of the world. She carries a message to the loneliest island in the farthest solitude of the ocean. She reaches the Arctic and the Antarctic; her activities are carried on over the Pacific and Atlantic; her mails are transported to the darkest parts of Africa and the remotest corner of the world. Ships and aeroplanes carry her letters over the seas and in the air, cables carry her messages beneath seas and she sends wireless greetings speeding through the all pervading ether. She brings messages to cheer the solitude of our peasants toiling in remote corners removed from the main stream of life; she reaches our brethren wherever they are far out in the wilds and fringes of this wide world. She advises and gives timely warning to the farmer about the coming changes in weather. She flashes messages to distant lands to trace out the fugitive criminal. She enables us to converse with people in distant places as truly as if they were

in the same room. The fluctuations of the commercial world and kaleidospoils changes in the political world are communicated to all parts of the world without any appreciable loss of time. There is no method of locomotive known to man, no engine of travel, no type of least of burden that is not pressed into the service of the Post Office. She tours the great arterial system of our motherland and the world which keep them active and alive as one single knit. Cut off the postal and telegraph system of India for a fortnight the whole world will be in doldrum.

We in the East might take some pride in the thought that the postal system had its origin in the East, although it was organised and perfected in its present form by the West.

I have referred to this fact to show your proud heritage and the great weight of your responsibility. You are a vital limb of this vast machinery of service. All its parts are equally necessary and vital for its efficient performance. The postman who delivers a letter or telegram at every door, is as much a vital part of the machinery as the Director-General of Posts and Telegraphs. Even as the loss of a pin might bring a mighty machine to a standstill, so the loss or crippling of any arm of this mighty machinery might prove dangerous to the machine as a whole.

Despite the varied and rapid advances made in science and technique in this great industry, the Posts and Telegraph Office, human being plays an ever increasing role in it. Industrialists the world over have now come to recognise that the proper study of industry is the most complicated machinery. This truth holds particularly true of the working of the Posts and Telegraphs, this vast machinery of services if it is to be maintained at its highest level of efficiency and at its maximum capacity. We in India are aiming to have a postman at the door of every home in the innumerable villages of our great country. You can well figure out the vast army of men and women required to carry out this ambitious scheme.

It might be useful to have a clear idea of the nature and importance of this National Institution of India. It is a public utility department owned by the nation but run on a commercial basis so as not to be a burden on the general revenues. Next to the Railways it is the largest department managed by the Central Government. All the employees of this department are also part owners of this institution, since it is owned by the nation.

I advert to these aspects in order to draw your attention to your rights and duties; to the difference in the attitude to be adopted by the employer and the employee where an industrial concern is financed and managed by the State for the benefit of the Nation. The profit motive and the exploitation of the workers for private gain have no significance in a State-owned enterprise although greater efficiency is expected from public undertakings. The profits which the concern makes do not go to enrich any private individual but the nation as a whole. The workers as I have already indicated have a double role. He is at once master and

servant. This holds good from the Director-General to the man in the lowest rung.

Even so, it is necessary that every worker in the department high and low, should be made to feel happy and contented and enabled to pull his weight in this magnificent private enterprise. There is not great room here for bitterness and class struggle which unfortunately, in the main, mars the relation between private capitalists and employees and which puts the parties into an attitude of mutual suspicion and distrust. Yet no stone should be left unturned to explore the possibilities of making every unit in the service happy and contented. As poverty anywhere is a threat to prosperity everywhere, discontent anywhere in any part of the service is a threat to the efficiency of the system as a whole. Whatever unease that may exist in the service is bound to disappear if the avowed policy of employer-employee relation as expressed by the will of the nation and embodied in the Constitution of India is faithfully carried out by those at the helm of affairs.

We in India had the advantage and benefit of the lessons learned from the fierce struggles between capital and labour in other scenes and other parts of the world. Do not carry away the impression that I am in any way minimising the great part played by leaders of labour in wresting and protecting their legitimate and undoubted rights. The leaders of India anxious to save labour from the bitter experience and fiery ordeal through which workers elsewhere had to pass through, have embodied a generous declaration of their policy as regards labour in the Constitution of India.

It is the declared policy of the Government to create a society in which justice, social, economic and

political shall have free and fairplay. It is stated that the States shall in particular direct its policy towards securing that all its citizens men and women equally have the right to an adequate means of livelihood, equal pay for equal work for both men and women, that the economic necessity of men should not be abused and that all workers were provided with just and humane conditions of work ensuring a decent standard of life with full enjoyment of leisure and social and cultural opportunities.

Our Great Prime Minister has expressed his faith in healthy Trade Union activity and has warned people of bogus trade union activity which tries to split up the workers. It is far better he said to have an organised trade union than a kind of conflict between the employers and employees.

The Constitution and the declaration of the Prime Minister would be mere words unless the policy enunciated is worked out faithfully by men who are entrusted with the administration. They should aim at the creation and maintenance of a contended and efficient service.

At present the demands made by the Unions are modest and follow the usual routine. They might be classified as follows:—

1. Basic needs of service with respect to food, clothing and shelter with some chance of promotion in life.

2. A demand to have their due share of social and economic progress in the shape of:—

- (a) Improvement in health services.
- (b) Provision for social security i. e. the right to work continuously at a reasonably good remuneration.
- (c) Increased recreational and cultural facilities, accommodation, housing equipment, furniture, leave rules including maternity leave.

3. A demand to neutralise the effect of the rising cost of living with reference to particular conditions of the locality where service is rendered.

These demands deserve sympathy and understanding and have to be satisfied without giving room either for discontent or heartburn. Members of the staff should have no occasion to feel that they are swallowed up by a vast impersonal administrative machinery which wipes away their identity, dignity and self-respect. In great service like the Posts and Telegraphs, the tone and efficiency of the service are set by those who manage day-to-day affairs. Therefore everything should be done to foster the idea that this is a magnificent joint endeavour where everyone from top to toe has an important part to play. It is essential to foster human relations between the members of this great Service, thereby assuring everyone that his individual dignity shall never be outraged. Human are after all nothing more than sympathy and goodwill, applied in the relation of man with man.

A great industrialist once remarked "you can buy his physical presence at a given place but you cannot buy enthusiasm, you cannot buy initiative; you cannot buy loyalty. You have to earn these things." Hence it becomes necessary to make a research into "Human will" the most promising single factor of efficiency. The relations between those at the top and those down below have to be characterised by a spirit of reasonable adjustment borne out of sympathy and understanding of the demands made and the solution offered. The presence of Mr. Sen proves his kindness and consideration for those placed under his charge. It is further confirmed by what I saw in Telepost where an interview with the Directorate is reported. About 21 items were

discussed and answered with the utmost sympathy. Yet I find that some of the demands are couched mandatory tones reminiscent of the early days when labour and capital were engaged in bitter and bloody conflict.

I also noticed some humorous attempt to regulate birth control by enactment of maternity leave rules. Conception and consequent confinement are not precisely predictable; events anywhere in the world and in India this uncertain event is not even remotely predictable. Birth control might be for the good of the nation. But the unfortunate women in the postal service need not be made grimepigs for this experiment. To restrict maternity leave to once in three years is an unwarranted invasion into the dignity and private life of the women in service.

It is also a little strange to observe that even in this comparatively small

place, the employees of this great service, are scattered in more than one Union. A pre-requisite to the success of the Union or the strength of its roll and the absence of splinter groups fissiparous tendencies among those in the same trade are not calculated to increase either the might or the prestige of any Union. "United we stand, divided we fall." is a saying which has a greater meaning to Trade Unions.

I hope that in due time those disruptive tendencies and mutual suspicion disappear in the light of experience and that you will emerge as a powerful united force in a single union, for power of negotiation lies on a combined and united demand. I hope that it will be the endeavour of every one of you to set up a model institution to the envy and admiration of all other Unions working in this great continent of India.

(Continued from page 31)

like Ootacamund. The Railway employees working there prior to 28-2-50 on a basic pay of Rs. 20 and below are getting a hill allowance of 20% of the pay minimum Rs. 10 and maximum Rs. 40; and after the merger of a portion of D. A. with pay, the hill allowance calculated on the basis of a percentage of pay has become quite a sizable amount; and the Railway employees working there after 28-2-1950 are getting in lieu of a hill allowance a house rent allowance of 5 Rs. (where the basic pay is below Rs. 55) a house rent allowance of Rs. 7 (when the basic pay is between 55 and 100) a house rent allowance equivalent to the difference in pay (where the basic pay is between Rs. 101 and Rs. 107) and no house-rent allowance when the basic pay is above Rs. 107. This house-rent allowance is supplemented by a

compensatory allowance of Rs. 3 (basic pay up to Rs. 55), Rs. 5 (basic pay Rs. 56—100), Rs. 7 (basic pay Rs. 101—107) and Rs. 10 (basic pay above Rs. 107). The P & T Employees' get this house-rent and compensatory allowances only from last year. Such discrimination between one set of employees and another set of employees in the same department, and between the employees of one department and another, cannot be called patriotic; nor can it be in the interests of the nation. It is clearly ultra vires of the constitution of India. The union must apply for the necessary permission from the Government to establish the unconstitutional nature of this discrimination before the Supreme Court of India.

Another subject of unconstitutional discrimination is the concession of refunding medical expenses in respect

of medical aid given to the families of class III officials but not to class IV officials who are in far greater need of that help on account of their low pay scale Rs. 33— $\frac{1}{2}$ —35.

There are many other major grievances, compelling immediate redressal, like departmental stamp vendors to be classified as class III officials time test for postmen and class IV staff, grant of overtime allowance to all categories of P & T staff for work done on post office holidays, extra duty allowance for R. M. S. and other workers doing night duty, sanction of travelling allowance to all categories of staff, diem allowance to orderlies accompanying officers, restoration of compensatory allowance to the staff of Cochin and Mattancherry, compensatory allowance to the staff at Pondicherry, declaring Onam day as a holiday weekly offs to Van peons, drivers, cleaners and mail peons etc increase of leave reserve staff regarding Van peons and the grant of weekly offs to drivers, mechanics, cleaners, mail peons etc, provision of a class IV official to assist Mail Guard on train duty repatriation of Travancore Cochin state officials, grant of increased emoluments and leave facilities to E. D. staff, grant of overtime allowance to task work messengers, continuance of C.T.O. staff as members of the union and grant of recognition to the newly formed union of postmen-promoted clerks restoration of P.T.O. concession free educational facilities to children of P & T employees, a state wide housing scheme run on cooperative lines and subsidized by the government. and so on and so forth.

Here is then a very ambitious programme for 1954. But it can in essence

be put through provided the union enjoys a cent per cent active membership and collaborates with other P and T unions—not through any realignment scheme dictated by the government but through the free and willing co-operation of the employees themselves, and provided, further, the employees fight solidly against any government measure to take out government employees out of the pale of the ordinary trade union and industrial relations laws of the country. We must fight for the modification of the Government Servants Conduct Rules & protection against all forms of victimization of a Government Servants on account of his political affiliations. We must fight for the appointment of tribunals, as in the Railways to hear disputes between the administration and the staff. We must fight for the union's right to represent individual cases except those involving acts of moral turpitude. It is only by such constitutional agitation for the securing of Trade Union Rights and the protecting of Civil Liberties that government employees in India can compel any future Pay Commission, as they did compel the pay Commission of 1947, to recognize the urgency of improving their standard of living in proportion to the political development and the socialist longings of the humbler classes of public servants, ill-paid and exploited at present, but determined to improve their service conditions and inaugurate a new socio-economic structure in the land. May the solidarity of the working class and united trade unionism pave the way towards the achievement of such a golden end!

Jai Hind!

தூத்துக்குடி மகாநாடு!

தமிழகத்தின் தென் கோடியிலேயுள்ள, அழகான கடல் நகரம்—தூத்துக்குடியிலே நமது மகாநாடு சென்ற தினங்களின் இறுதி இரண்டு நாட்களிலே, மிக வெற்றிகரமாக நடந்துவிட்டது.

எந்த தூத்துக்குடியிலே முதன் முதல் நமது சுதந்திரகீதம் கிளம்பியதோ—எந்த தூத்துக்குடியிலே, அந்த அருமை கீதத்தை முழக்கிய மாவீரர், சிறப்பாக தோன்றி, புகழாகப்பணி புரிந்தாரோ—எந்த தூத்துக்குடியிலே இருந்து முதன் முதல் நமது சங்க மமைச்சு, வீரர் கிதம்பரஞர் யோசனை கூறி அமைப்புக்கள் செய்துத் தந்தாரோ—அதே தூத்துக்குடியிலேதான் நாம் அன்று கூடினோம்; மகாநாடாக!

மகத்தான வெற்றியும்—பெற்றோம்! கூடிக் கலைவதைப் போலல்லாமல் புதியபாதையொன்றையே அன்று நாம் அமைத்துக் கொண்டோம்! பாரத வெளியுலகத் தொடர்பை நாம் ஏற்படுத்திக் கொண்டோம்! பல பிரமுகர்களைச் சந்தித்தோம்; பல பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை பேட்டி கண்டோம்; குறைகளைத் தெரிவித்தோம்; அவைகளைச் சீர்தீர்த்தோம்; தெரிய பாராளுமன்றத்தில் விவாதிப்பதற்கான வழிவகைகள் செய்தோம்—அவர்களின் வாக்குறுதியும் பெற்றோம்! அந்த தளராத நம்பிக்கையிலே நாமின்று இருக்கிறோம்! நமது உழைப்பிலே நமக்கு புதிய உணர்வு பிறக்கிறது. நமது குறைகள் நேர்மையானவை! நீக்கப்பட வேண்டியவை! நமது ஒற்றுமை சிற்றெரும்பின் ஒற்றுமை! நமது பலம் அகிம்சையால் கட்டப்பட்ட, சரியான கற்கோட்டை! அதிலே நாமின்று இருக்கிறோம்! சாதாரணமாகக் கூட அல்ல; மிகப் பொருப்போடு! மிக கண்ணியத்தோடு! மிக, மிக, கட்டுப்பாடோடு!

எனவேதான், அன்று மகாநாட்டிலே முழக்கியவர்கள் அத்தனைபேரும், கடமையுணர்ந்து பேசினார்கள்—ஒற்றுமைக்கு வழிகோலினார்கள்! பல தலைவர்களைச் சந்தித்து அன்போடு அவர்களுடன் உரையாடி, நமக்குள்ளே

இருந்த அச்சந்தரும் சிக்கலை அகற்றிக் கொண்டு இணைந்து வாழ; பலமணிக் கணக்கில் விவாதம் நடத்தினார்கள்! நம்பிக்கையும்கனிப்பும்—பொங்க, வெற்றி ஒளியோடு வெளிக்கிளம்பியும் வந்தார்கள்! மறக்க முடியாத நிகழ்ச்சிகள் அவைகளெல்லாம்!!

பொருள் கமிட்டியின் நடைமுறைகளிலே, பிரதிநிதிகள் காட்டிய ஆர்வமும்—அவர்கள் பேசிய பேச்சுக்களும்—ஒற்றுமைக்காக அவர்கள் காட்டிய உதாரணங்களும்—அவைகளைப் பெல்லாம் பேச்சுரிமையோடு, பேசித்தீர்ப்பதற்கு, ஒவ்வொருவருக்கும், வாய்ப்பளிப்பப்பட்ட கண்ணியமும்—இறுதியாக—ஏகமனதாக தீர்மானிக்கப்பட்ட முடிவுகளும்—உள்ளபடியே நமக்குப் மெருமித்ததையே அளிக்கிறது! நாம் வளர்ந்துவிட்டோம்—முறையாக—படிப்படியாக உயர்ந்து விட்டோம்—மனதையே தூத்துக்குடி தெரிவித்து நிற்கிறது! அது மட்டுமல்ல; நமக்குவரையில், மனம் விட்டுப் பேச்சுநடர்ப்பமும், விவாதிக்க, ஒரு வாய்ப்பும்—சூழ்நிலையுமில்லாத நிலையிலேயே, ஏதோ ஒருசிறுகிரை—பிளவு என்று மனதில் எண்ணிக் கொண்டே, உதவிவந்த நமது சகோதர சங்க (U. P. T. W.) முக்கியஸ்தர்களுடன் நாம் அன்று மனம் விட்டுக் கலந்து பேசி ஒரு நல்ல முடிவிற்கு வந்தது—உள்ளபடியே மனத்தைத் தொடும் ஒர்களிப்புச் சம்பவமாகும்!

திருச்சி — போன்ற இடங்களிலேயே, இதற்குமுன்பு வரையில், தொடர்ச்சியாகவும்—மனவேதனையைத்தரும் நிலையிலும்—நமக்கும—அவர்களுக்கும் நடந்து கொண்டு வந்த போட்டிகளும் — சச்சரவுகளும், இனியும் தொடராது என்பது மட்டுமல்ல; நமக்கு நேர்மையான அளவில், வந்து சேர வேண்டிய அங்கத்தினர்களுள்—அங்கிருந்து வெகு விரைவில், வந்துவிடுவார்கள் என்பதற்கும்—நாமனைவரும், தோளோடு தோள்கோர்த்து இனியும் தொடந்து நல்லெண்ணத்தை வளர்த்துக் கொண்டு போவோம் என்பதற்குமென்பான் ஞான எடுத்துக் காட்டாக, விளங்கிய அந்த

சம்பவம், இருதரப்பாருக்குமே ஒரு நம்பிக்கையுடனும் சம்பவந்தான் !

இந்த நட்புறவும்—அன்புள்ளமும் பெருக வேண்டும்! மாசுகள் நீங்கும் வரையில் பெருக வேண்டும் !

இனி இந்த மகா நாட்டிலே விவாதித்து முடிவுகட்டப்பட்ட சிலபல விஷயங்களில் கண்ணோட்டம் செலுத்திப் பார்ப்போம் !

அங்கு நிறைவேற்றப்பட்ட பல தீர்மானங்களிலே, முதன்மையானதும், முக்கியத்துதம் வாய்ந்ததுமான, இரு தீர்மானங்கள் வருமாறு :

(a) நான்காம் வகுப்பு சிப்பந்திகளும்—தபால்காரர்களும் இறுதியில் ஒய்வு பெறும்—போது அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் பென்ஷன் தொகையானது ஆரம்ப சம்பளத்திற்கு சமமானதாக இருக்க வேண்டும் ;

(b) புதிய ஆள் சேர்க்கும் முறையைக்கட்டுப்படுத்தி, அடிப்பீடம் வரைபிலுள்ள நான்காம் வகுப்பு சிப்பந்திகளையே, தேவையான பிரிவுக்கு, பரீட்சை முறைகளை நீக்கிவிட்டு முறையே, வேலையின் தகுதி—திறமை—அனுபவம், ஆகியவைகளை யொட்டியோ—அல்லது தேர்ந்தெடுப்பு முறையின் மூலமாகவோ—பிரமோஷன் அளித்து, உணவருக்கும் வேலையுயர்வுக்கு! உத்தரவாதமும்—சலுகையுமளிக்கப்படல் வேண்டும்.

என்ற இந்த இரண்டு தீர்மானங்களுமாகும்! இதனை நடைமுறைக்கு கொண்டு வரவும்—சமீபத்தில் மே மாதத் துவக்கத்தில் வருகிற பரிட்சைகளையும் ஒழித்துக் கட்டவும்! போதுமான அளவில், நமது அகில இந்திய சங்கம், நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் போவதாக நமக்கு சேதி கிடைத்திருக்கிறது. அதோடு, சென்னை மாகாணத்தைப் பொறுத்தமட்டில், நாம் மேலே சுட்டிக்காட்டியிருக்கின்ற, இரு சாதனைகளும், வெற்றிகரமாக, அடைவதற்கு, அங்கத்தினர்களும்—பிரதிநிதிகளும், எந்த விதமான தியாகங்களையும் புரிவதற்காக தயாராயிருக்கிறார்களெனவும், நமக்கு இம்மாதாட்டின் ஆர்வமான—நடவடிக்கைகளும்—விவாதங்களும், எடுத்துக்காட்டுகின்றன! எனவே இந்த அவர்களின் ஜிவ-மாணப்போராட்டம் வலுப்பெற்று எழாமுன்னமே, அரசியலாரும்—பொதுமக்களும், அத்தகைய நிலையில்,

சம்பவங்களை நீடிக்காட்டாமல், அவர்களின் வாழ்க்கைப்பிரச்சனைகளை சீர்தூக்கிப்பார்த்து சூழ்நிலைக்கேற்றபடி, பொருப்புணர்ந்து நடந்து கொள்வார்களென்றும் நம்புகிறோம்! உழைத்தவர்கள் இறுதியிலாவது கொஞ்சம் நிம்மதியாக வாழவாவது வழி வகைகள் செய்வார்களென்றும் நம்புகிறோம்! எதிர்பார்க்கிறோம்!!

இவைகளைத் தவிர, அரசாங்க ஊழியர், களுக்கு, சமுதாய சேவையிலே, மற்ற ஊழியர்களை போலவே, நல்ல முறையில் கலந்து கொள்ளவும் பணியாற்றவும் சட்டங்கள் ஜனநாயக முறைப்படி, அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்றும், இதைப்பற்றி தகராறு செய்து கொண்டிருப்பதில் நேர்மையில்லையென்றும், இதனை அடைய இவ்வாண்டிற்குள் ஒரு போராட்டமே நடத்த அகில இந்திய யூனியன் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும், அங்கு வேண்டிக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

அதோடு, அண்மையில் ஜெகஜீவன்ராமவர், கள், E. D. உத்தியோகஸ்தர்கள், எந்த யூனியன் மூலமாகவும் தங்களின் குறைபாடுகளைத் தெரிவித்துக் கொள்ளும் அருகதையுடைய வர்களல்லர் என்றறிவித்ததை வருத்ததோடு, அங்கு கண்டிக்கப்பட்டது—அரசாங்கம் யூனியன்களுக்கு பொதுவாகவே, ஏதோ ஓர் முறைக்காட்டி, (அரசியல் ரீதியானதோ—அல்லது அரசியல் ரீதியற்றதோ வான) அங்கோரம் அளிக்காம விருப்பது தொழிலாளர்களை பல மாதிரியாக நினைக்கத் தூண்டுகிறது—ஒரு யூனியன் பலம் பெருந்தியதாக இருந்தால் அதற்கு அங்கோரமே தேவையில்லை யென்றும் ஒரு யூனியன் பலமில்லாதிருந்தால் அதற்கு அங்கோர மளிப்பதில் பயனில்லை யென்றும் காரணம் தட்டிக்கழிக்க முயலும், அர்த்தமற்ற முறைகளையே அரசியலார் கையாளுகிறார்கள் என்று நினைக்கத் தூண்டுகிறது! இது போன்ற முறை எங்கெங்கும் பலனளிக்காது—மாறாக பிளவைத் தான் உண்டாக்கி வைக்கும் என்று நாம் கருதுகிறோம்!

நிற்க, மலைப்பிராந்தியங்களுக்கு அளிக்கப்படும் அலவன்ஸ் விகிதத்தில் (ரயில்வேக்களை விடக் குறைவு) சிப்பந்திகளுக்கு காட்டப்படும் ஏற்றத்தாழ்வும்—சிப்பந்திகளில் ஒரு

சிலருக்கு மட்டும் குடும்ப வைத்திய சலுகைகள் (முன்றும் வகுப்பு சிப்பந்திகளுக்கு) அளிக்கப்படும் பாராபட்சமும், மிகவும் நம்மவர் மனத்தைப் புண்படுத்துவதாக இருக்கின்றன—இது விஷயத்தில் அவசியமானால், வெகு விரைவிலேயே 'சூப்ரீம் கோர்ட் வரை' சென்றாகிலும், நியாயம் கோர வேண்டுமென்றும், அந்த மாதாட்டிலே வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது—அதோடு, தனிப்பட்டவர்களின் குறைகளை ஏற்று நிவர்த்திக்க ஒரு தொழில்நிதிமன்றமோ—அல்லது அதைப்பற்றி அதிகாரிகளுக்கு எடுத்துக்காட்ட யூனியனுக்குத் தகுந்த அதிகாரமோ வழங்கப்படல் வேண்டுமென்று; இதனைக்கூட சீக்கிரத்தில், கவனித்து அங்கீகரிக்காவிட்டால் நிலைமை மோசமாகுமென்றும்.

அங்கு வலியுறுத்தப்பட்டதோடு, சூப்ரன்ட் ஆபீஸ்களிலும் P. M. G. ஆபீஸ்கள் வரையிலும் கூட வழக்குகளை விசாரித்து நியாயம் வழங்குவதிலும், அவைகளை ஏற்றுக் கொள்வதிலும், பெருத்த காலதாமதம் ஏற்படுகின்றதென்றும்—இது மிகவும் மோசமான நிலைமையாகுமென்றும், இது விஷயமாய் தலைவர்களுக்குப் பல கடிதங்கள் வந்திருக்கின்றனவென்றும் அவைகளை P. M. G. அவர்களுக்கு தலைவர் அனுப்பி வைத்து இந்த கோளாறுகளெல்லாம் நீக்க முயலுவதையும் அங்கே அறிவிக்கப்பட்டது,

எனவே மகாநாடு சிறந்த முறையில் பல தேவை விஷயங்களைப்பற்றி விவாதித்து பல புதிய திட்டங்களையும் தீர்மானங்களையும் நிறைவேற்றியிருக்கின்றன!

எனவேதான் இந்த மகாநாட்டை நாம் நேற்றிரமான மகாநாடு என்கிறோம்! இதன் நேற்றிராவி சீக்கிரமாக ஒலிக்க வேண்டுமென

வும் விரும்புகிறோம், அன்று அங்கு பேசிய வர்களெல்லாமே நேரிடையாகவோ மறைமுகமாகவோ—ஒரு விஷயத்தை எடுத்துரைக்க தவாவே இல்லை! மக்கள் சுகமும்—சமுதாய பாதுகாப்பும் தான் உண்மையான தேச பக்தியும்—தேசியமுமாகுமென்ற அந்த உண்மையை அனைவருமே அங்கு எடுத்துரைக்கத் தார்கள்! எனவே இதன் உண்மையை உள்ளமடியே அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்குமேயானால்—மக்களும் சமுதாயமும், கஷ்டங்களின்றியும்—துன்பங்களின்றியும் வாழ, சொத்து சுதந்திரங்களை பொதுவானதாகி வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போன்ற குறைகளை ஒழித்துக்கட்டி, உழைப்பவர்கள் எவருமே உயரலாமென்ற உயர்ந்த கொள்கையை நிலைநாட்ட உத்தரவாதமளிக்க, கொஞ்சம் தைரியமாக நடவடிக்கைகளைடுத்தால், அப்போதுதான், இந்த நிலைமைகள் சரிப்பட்டு—தேசியம்—தேசாபிமானம் என்பதற்கு உண்மையான பொருளும் பயனும் இருக்க முடியும்! அதுவே சிறந்த தேச சேவையாகும்!

இந்த பொருளையெட்டியே சன்று தூத்துக்குடியில் சமுதாயத்தின் அடிப்பீடத்திலே வறுமையில் ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்டவர்களின் குரல் ஒலித்திருக்கிறது—மக்களின் குரல் கடவுளின் குரல் என்று சொல்லப்படுகிறது!! அங்குனயானால் தமிழகத்தின் தென் கோடியிலே எழுந்த இந்த உணர்ச்சிக் குரல், வடக்கிலேயும் எழுந்து உரம்பெற்று இவ்வாண்டிலேயே சமுதாயத்தின் உயர்வுக்கான ஓர் மகத்தான புரட்சியொன்று அதுவும், பெயர் அளவில் காந்தியத்தின் மேன்மையும்; செயலளவில், எல்கையொத்த திண்மையும் கொண்டு இயங்கும் இந்த அரசாங்க நிர்வாகத்திலேயே, நிகழ்ந்தாலும் அதிலே ஆச்சர்யமில்லை!!

அகில இந்திய செய்திகள்

அகில இந்திய தபால்காரர்—கீழ்தர
சிப்பந்திகள் சங்கம்

எஸ்பி—5/53.

பம்பாய் 4.
3—2—54.

டைரைக்டர் ஜெனரல் அவர்களுக்கு
தபால் தந்தி இலாகா, புதுடெல்லி.
பொருள் : 1954-55 வருஷத்திய புதிய நிர்
வாகஸ்தர்களைப் பற்றி :

ஜயா,

எங்களின் அகில இந்திய சங்கத்திற்கு கீழ்
கண்ட புதிய நிர்வாகஸ்தர்களை, கடந்த 16,17,18
தேதி கல்கத்தாவில் கூடிய எங்களின் அகில இந்
திய மாநாட்டில், தேர்தெடுத்திருக்கிறோ மென்
பதை கூறிக் கொள்வதிலே மகிழ்ச்சி அடைகி
றோம்.

தலைவர் : திரு. ஆர். ரே - பார்—அட்—லா
கல்கத்தா.

துணைத் தலைவர்கள் : திரு. டி. எஸ். ராமானுஜம்
எம். எ. எஸ் எல் பீ (வண்டன்) சென்னை.

உயர் திரு. லாலா அச்சின்ட்ரம்—எம். பி.
டெல்லி.

கௌரவ பொதுச் செயலாளர் : திரு. வி. ஜி.
தால்வி. பார்—அட்—லா—பம்பாய்.

கூட்டு பொதுச் செயலாளர் : பண்டிட்-கிஷின்
சந்து (அமிர்தசரஸ்)

துணைச் செயலாளர் : திரு. என். ஆர். கடம்,
(பம்பாய்)

கூட்டு துணைச் செயலாளர் : திரு. எஸ். என்.
உபாடயேய், (அலகாபாத்) எம். எ. எஸ்எல். பீ.)

பொருளாளர் : திரு. பகதூர் ஜி—பம்பாய்.

துணைப் பொருளாளர் : திரு. எஸ். ஜி. தால்வி.
பம்பாய்.

இங்ஙனம்.

(ஒப்பம்) —

பொது செயலாளர்.

நெ. எ. லி. 5/53.

3—2—54,
பம்பாய்

மேற்கண்ட கடிதத்தின் நகல் எல்லா கிளைக்
கடிதங்களுக்கும், அனுப்பிவைக்கப் படுகிறது.

பொது செயலாளர்

நெ. எ.லி—3/53.

17. பென்ஹாம்ஸேன்
கிரகான்: பம்பாய்,
5—2—54.

கீழ்க்கண்ட டைரைக்டர் ஜெனரலின் எஸ்ஸோர்
பார்வைக்கும் அனுப்பிவைக்கப்படுகிறது.

டைரைக்டர் ஜெனரலின் கடிதம்
எஸ்பி 20—67/53. புதுடெல்லி,
20—1—54.

எல்லா தலைமை அதிகாரிகளுக்கும்—
தபால் நிர்வாகஸ்தர்களுக்கும்—
பிரின்ஸ்பால்—டி.ரெயினிக் சென்டர்—
ஷரன்ஸ்ரீ. ஆகியோருக்கும்—மற்றவர்க்கும்

பொருள்:—லோயர் கிரேடிஸ்டு கிளார்க்கு
கிரேடுகளுக்கும்—மற்ற கிரேடுகளுக்
கும் உயர்த்தப்பட நடத்தப்படும்
பரிட்சைகளைப் பற்றியது.

இவ்வாறிலின் முந்திய கடிதம் :
எஸ்பி 20—67/53 தேதி 19—12—53.

இலாகாவில் பணிபுரியும் கீழ்தர சிப்பந்திகளை
கிளார்க்குளாக உயர்த்தப்பட நடத்தப்படும்
பரிட்சை சம்மந்தமாக, மேலும் கீழ்க்கண்ட முடிவு
கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன :

1. 3 மணி நேரத்திற்குள் எழுதப்படவேண்டிய
நிலையில் இரண்டு பாடங்களுக்கும் சேர்த்து அதா
வது 1 இங்கிலிஷ் 2 இந்தி (அ) பிராந்திய மொழி:
ஒரே ஒரு கேள்வித்தான் வழங்கப்படும்; ஆனால்
இவைகள் முதல் பாகம்—இரண்டாம் பாகம்
என்ற இரு பிரிவாக பிரிக்கப்படும். அதில் முதல்
பாகம் இங்கிலிஷ் இரண்டாம் பாகம் இந்தி (அ)
பிராந்திய மொழிகளாக இருக்கும். இரண்டிற்கும்
100+100 மாக்குகள் தனித்தனியாக இருக்கும்.
அதாவது ஒவ்வொரு பாகத்திற்கும்—தூறு—தூறு
மார்க்குளாக இருக்கும்—

II. பி அண்டு டி—3 மனுவில் கேட்கப்படும்
மற்றொரு கேள்வித்தான் 2 மணி நேரத்திற்குள்
எழுதி முடிக்கப்படவேண்டும். இதற்கும் தனியாக
100 மாக்குகள் :

III இந்த விதி முறைகளைத் தாக்கிய முதல்
பரிசுக் மே மாதம் 2-ந் தேதி நடைபெறும்.
எனவே ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டுள்ளபடி,
டி.ரெயினிக் சென்டர் பிரின்ஸ்பால் அவர்கள்-ஒரே

ரகமான கேள்வித்தானே தயாரித்து, அவைகளை
'ரகசியமாக' எல்லா மேலதிகாரிகளுக்கும் அனுப்பி
வைக்கக் கோரப்படுகிறார்கள்—பரிட்சையில் கலந்து
கொள்பவர்களுக்குப் பரிட்சை 'மே' மாதம் நடக்க
விருக்கிறதென்று முன்னதாகவே அறிவிக்கப்பட
வேண்டும்! இதை உடனடியாக எல்லா தலைமை
யதிகாரிகளும் சம்மந்தப்பட்டவர்களுக்கு தெரிவித்
திடக் கோரப்படுகிறார்கள்—

(B) இந்த கடிதமானது கீழ்க்கண்டவர்களின் கடி
தப் போக்கு வரத்திற்கு முடிவாகவும்—பதிலாக
வும் இருக்கிறது:

1. பிரின்ஸ்பால்—டி.ரெயினிக் சென்டர்—கடிதம்
டி. ஒ. நெ. பி.டி.லி/இஎக்ஸ்—எஸ்ஸி/53 தேதி
ஜனவரி 1954 16—1—54 இங்கு பெறப்பட்டது
கடிதமும் அது சமமர்க்கப்பட்ட சேதிசூறு.

2. டைரைக்டர்—போஸ்ட்ஸ் அண்டு டெலி
கிராபிஸ். கர்நாடல்—கடிதம்—எஸ்டி/ஆர் III தேதி
20 1/54.

டைரைக்டர் ஜெனரலின் கடிதம்

நெ. பி.பி—48—4—54 24—12—53
புதுடெல்லி,

எல்லா தலைமை அதிகாரிகளுக்கும்

தபாலாபீஸ் நிர்வாகிகளுக்கும் :

பொருள் : சீனியாரிடி — கிரேட் — நிர்ணயம்
ஆகியவைகளை சப்ளை செய்வது பற்றி.

கிரேட்—சீனியாரிடி—காத்திருப்போரின் பெயர்
கள் ஆகியவைகளைக் கொண்ட பட்டியல்களை,
தொடர்ந்தும்—தங்கு ரிடையின்றியும், எல்லா சிப்
பந்திகளுக்கும், தகவலின் நிலையையும், கிரேட்—
சீனியாரிடி ஆகியவைகளை யெல்லாம் சரிபார்த்
துக் கொள்ளவும், தவறானதாக இருந்தால் விண்
னப்பித்து திருத்துக்கொள்ளவும் உதவுமாபடியாக,
எல்லா ஆபீஸ்களுக்கும் 3சரும்படி செய்யப்
போதிய அளவில் அதிகாரிகள் கடவுடிக்கைகள்
எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று டைரைக்டர்
ஜெனரலவர்கள் விரும்புகிறார்கள்.

அதோடு நான்காம் வகுப்பு சிப்பந்திகள் தபால்
காரர்கள், ஆகியவர்களின் பெயர்களடங்கிய அகடீ
கரிக்கப்பட்ட பிரமோஷன் லிஸ்டுகளும்—சீனி
யாரிடி லிஸ்டுகளும், எல்லா யூனியன்களுக்கும்
கேட்கப்பட்டால், சப்ளை செய்யப்பட வேண்டு
மென்றும் டைரைக்டர் ஜெனரலவர்கள் விரும்பு
கிறார்கள் !

நெ. எம்—7/53.

21—12—53.

மேற்கண்ட இந்த சர்க்குலர் எல்லா அங்கத்
தினர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட மாகாண செயலாளர்
களுக்கும்—யூனியன்களுக்கும் அனுப்பப்படுகிறது.

பொது செயலாளர்.

எஸ்பி 09—6—52

16—12—53,
புதுடெல்லி.

பொருள் : சங்க நிர்வாகிகளை பற்றுவதிலின்
றும் தவிர்ப்பதைப் பற்றி :

உங்களின் எ. எம். 8/52 என்ற எண்ணுள்ள
தும் 2—1—53 என்ற தேதி யுள்ளதுமான
யான கடிதத்தை யொட்டியும்—அதற்குப் பதிலாக
வும் மேற்கண்ட இந்த விஷயத்தில் டைரைக்டர்
ஜெனரலவர்கள் தகவலின் தீர்ப்பை மீண்டும்
புனராலே சீனை செய்து, பின் வருமாறு அறிவித்
கிறார் :

இதன்படி மத்திய யூனியனின் சட்ட திட்டங்
கள் புதிய கிளை யூனியன்கள் ஏற்படுத்துவதை
ஆதரித்தால், அப்போது மேற்கண்ட பிரச்சனையில்
ஏற்கனவே அளிக்கப்பட்டுள்ள சலுகைகள், அப்படி
புதிதாக திறக்கப்பட்டுள்ள சங்க நிர்வாகிகளுக்கும்
அளிக்கப்படும். அவர்களுக்கும் அந்த சலுகைகள்
விஸ்தரிக்கப்படும். ஆனால் கடிதப் போக்குவரத்
தைப் பற்றி 'புது முறைகளை இது எவ்விதத்
திலும் பாதிக்காது.'

எ எம் 8/53.

பம்பாய்,
21—12—53.

மேற்கண்ட கடிதத்தின் நகல் சென்னை யூனியன்
பொதுச் செயலாளவர்களுக்கு அவரின் கடித
மான நெ. எஸ்-53/0 நிர்வாகிகள் தேதி 18-5-53
என்ற கடிதத்திற்குப் பதிலாக அனுப்பிவைக்கப்
படுகிறது.

நெ. பி.பி 21—79/51,

8—1—54.

அகில இந்திய தபால்காரர் சங்கம், பம்பாய்.
பொருள் : லோயர் டிவிஷன் கிளார்க்கு வேலை
களை உண்டாக்குவதைப் பற்றி:

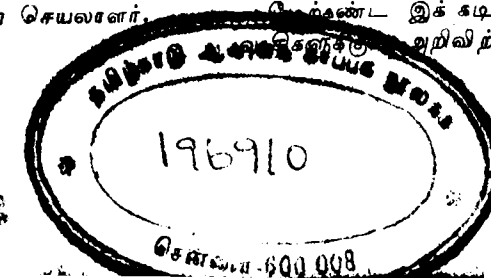
கடந்த 24—8—53-ந் தேதியன்று உங்களின்
யூனியன் நிர்வாகிகளுக்கு அளிக்கப்பட்ட, பேட்டி
யில், விவாதிக்கப்பட்ட சேதிகளில் 10-வது
பிரச்சனையாக இருந்த மேற்கண்ட இந்த பிரச்
சனையைப் பற்றி மீண்டும் புனராலோசனை செய்
யப்பட்டதில், கீழ்க்கண்ட பதிலை டைரைக்டர்
ஜெனரலவர்கள் தெரிவிக்க விரும்புகிறார்கள் :

'மத்தியர் குழுவினரால் கடந்த 20—2—52-ந்
தேதி இது விஷயமாய் ஏற்கனவே அறிவிக்கப்
பட்டுள்ளபடி, தீர்ப்பை தற்போது மீண்டுப் மாற்
றிக் கொள்ளவோ திருத்தியமைக்கவோ—புனரா
லோசனை செய்யவோ — இயலாததாயிருப்பதைப்
பற்றி வருந்துகிறோம்.'

எஸ்பி 3/53.

பம்பாய்,
29—1—54.

மேற்கண்ட இக் கடிதம் எல்லா யூனியன் நிர்
வாகிகளுக்கும் அறிவிக்காக அனுப்பிவைக்கப்படு

318
X318
NSP. 4.2-2

வருகிறார்கள்—எல்லோருக்கும் பென்ஷன்—கிராசு சுடி—போன்ற செளகரியங்கள் செய்து சமூகாயத் தைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று பாடுபட்டு புதிய திட்டங்கள் பலவற்றை தீட்டிக் கொண்டுவரும் இந்தியா—மற்றொரு புறத்தில் பெருந்த அளவில் அதன் சலுகைகளை எவரும் அடையமுடியாத படி தபால் இலாகாவின் மூலம் செய்துவருவது உள்படியே வருந்தத் தக்கதுதான்! 21-ம் வருஷம் 11 மாதம் 29-நாள் வரை உழைத்த ஒரு சிப்பந்திக்கு தற்போதைய விதிகளின்படி பென்ஷன் கிடையாது. காரணம் 25-வருஷத்தில் அவருக்கு 1 நாள் குறைவாக இருப்பதனால் விதி பென்ஷன் அளிக்க ஒட்டாதபடி தடை செய்கிறது—எனவே உழைத்த அந்த சிப்பந்தி வறுமையால் திண்டாட வேண்டியிருக்கிறது. அவரும் அவரின் அரை டஜன் குழந்தைகளும், மனைவியும் பட்டினியால் தவிர்க்கவேண்டியிருக்கிறது! அதுமட்டுமல்ல, 25 வருஷ சர்வீஸை முடித்துப் பிறகு தூதிக்ஷவசமாக அவர் இறந்துவிட்டால் அவரின் பெருந்த குடும்பம் பரதவிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இது எவ்வளவு பெரிய அரீதி என்று நினைத்துப்பார்க்க வேண்டுகிறோம். எனவே அன்புகூர்ந்து இந்த விதிகளை அனுஷ்டிப்பதிலே கொஞ்சம் கருணையும் தாராள மனப்பான்மையும் காட்டும் படிக்கு வேண்டிக் கொள்ளுகிறோம். எல்லோருடைய குடும்பத்திற்கும் சர்வீஸைப் பார்க்காமல், சிப்பந்தியின் மரணத்திற்குப் பிறகுமே போதிய அளவில் பென்ஷன் வழங்கச் செய்து ஏழைக்குடும்பங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிக் கொள்ளுகிறோம்.

இவைகளைத் தவிர மற்றும் இலாகா சம்மந்தமான சில பல குறைபாடுகளை உங்கள் முன்னால் இந்த கோத்தில் வைக்க நாங்கள் விரும்புகிறோம்! சிப்பந்திகளைத் தண்டிக்கவும்—கண்டிக்கவும்—உயர்த்தவும்—தாழ்த்தவும் அதிகாரங்களளிக்கப்பட்டிருக்கும்—இன்ஸ்பெக்டர்கள்—போஸ்ட் மாஸ்டர்கள்—டிவிஷனல் குப்ரிண்டெண்ட்கள்—ஆகியவர்களால் இழைக்கப்படும் அரீதிகளை இந்த கோத்திலே எம்மாலே மறக்காமலிருக்க முடியவில்லை. எந்த குறைபாடுகளுக்கும் எந்த ஒரு பரிகாரமும் தேடப் படுவதில்லை. அரியாயமாக பலர் தண்டிக்கப்படும் கோடுகளில் லெல்லாம் அதை யூனியன் எடுத்துச் சொல்லி பரிகாரம் தேட முடிவதில்லை! அப்படி இவைகளை எல்லாம் நாமெடுத்துச் சொல்ல முற்படும்போது சுலபமாக இவைகளெல்லாம் தனிப்பட்டவர்களின் லிவராகங்கள் இதில் யூனியனுக்குத் தலையிட அதிகாரங்களில்லை என்று சொல்லப்பட்டு வருகிறது—இதைத் தவிர்க்கவும்—தனிப்பட்டவரின் ஒழுக்கத்தில் காணப்படும் குறைபாடுகளைத் தவிர்த்து மற்றைய பொதுக் குறைபாடுகளுக்குப் பரிகாரம் தேடவும், அப்படிப் பட்டவர்களின் குறை

களைப் போக்கவும்—அவர்களைப் பற்றி விவாதிக்கவும் தமக்குப் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று நாம் பலமுறை அரசியலாளர்க்கேட்டுக்கொண்டும் எந்த ஒருபதிலும் இதுவரை எமக்கறிவிக்கப்படவில்லை! தனிப்பட்டவர்களின் கோரியான கோரிக்கைகளைக் கூட எமக்கு எடுத்து விவாதிக்க ஒரு சந்தர்ப்பமும்—அதிகாரமும் அளிக்கப்படாவிட்டால் யூனியன் என்று ஒன்று எமக்கு எதற்காக என்பது புரியவில்லை! தனிப்பட்டவர்களின் கூட்டு நடவடிக்கை—பாதுகாப்பும் தான் யூனியன்! இதை அவர்கள் உரிமையோடு நடத்திச் செல்ல அனுமதிக்கப் பட்டாவிட்டால் எந்த காரணத்தை முன்வைத்து “சிப்பந்திகளின் கலன்களை நாம் கவனிக்கிறோம்” என்று அரசியலார் சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்களென்று நமக்குப் புரியவில்லை!

நீர்க் : நான்காம் வருப்பு சிப்பந்திகளின் விருந்து போஸ்ட்மென்களாக உயர்த்தப்பட தற்போதைய முறைப்படி 50 சதவிகித சிப்பந்திகள் தான் தகுதி யுடையவர்களாவார்கள்! மீதி 50 சதவிகித தபால்காரர் வேலைகளை வெளியாருக்கு ஒதுக்கித் தரப்படுகிறது. இதனால், நான்காம் வருப்பு சிப்பந்திகளிடையே பெருந்த ஏமாற்றம் உண்டாகிறது! வெறும் 50 சதவிகிதம் மட்டும் இவர்களுக்கு அளிக்கப்படுவதால் மீதமுள்ள 50 சதவிகிதம் கோரிடையாகவே வெளியாருக்கு அளிக்கப்படுகிறது.

இதனால் உழைத்தவர்கள் எந்த சலுகையுமில்லாமல் ஒதுக்கி நிற்கவேண்டியிருக்கிறது. அத்தோடு நான்காம் வருப்பு சிப்பந்தியின் பிரமோஷன் இடனால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறது—அவருடைய கன்ஸர்வேஷனும் பாதிக்கப்படுகிறது—நியாயமாக சேரவேண்டிய உயர்வு கிடைப்பதில்லை! 50 சதவிகிதத்திற்குத் தான் கிடைக்கிறது. எனவே இதில் மாற்றம் செய்யக்கொடுக்கிறோம். தற்போதைய நிலையில் நான்காம் வருப்பு சிப்பந்தியின் வேலையை ஏற்றுக்கொள்ளவும் நாட்டிலே படித்தவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். எனவே இவர்களைத் தபால்காரர்களாகத் தேர்ந்தெடுத்து—ஏற்கனவே இருந்து வருபவர்களின் உரிமைகளில் தலையிடுவதையிட, மேல் நாடுகளில் செய்யப்படுவதைப் போல, இவர்களை நான்காம் தர சிப்பந்திகளாகவே—தீவிர ஊழியர்களாகவே தேர்ந்தெடுத்து, பிறகு சீனியாரியடி பிரகாரம், எந்த பேதா பேதமுமின்றி இவர்களை வரையுமே பிரமோஷன் மூலம் போஸ்ட்மென்களாக—காலக் கிரமத்தில் வரச்செய்யலாம்—அப்படிச் செய்யுதல்—உயர்ந்தவன்—தாழ்ந்தவன் என்ற பாகுபாடுகளைத் தவிர்த்து வரும் வர்கள் என்பதோடு ஏற்கனவே இருந்து வருப

வர்களின் சலுகையும் எந்த விதத்திலும் பாதிக்கப்படாமல் எல்லாம் ஒழுங்காகவே நடந்து வரும். அதே கோத்தில் தகுதியுள்ளவர்களை மேலிருந்து முறையாக உயர்த்திக் கொண்டு வரலாம். எனவே இந்த முறைக்கு ஆதரவு தரக் கொடுக்கிறோம்.

எனவே இதுதொடர்பில் எடுத்துரைக்கப்பட்ட, சில பல முக்கியமான குறைபாடுகளினால் எங்களின் நிலைமை தங்களுக்கு ஒருவாறுகப் புரிந்திருக்குமென்பதோடு, இந்த முக்கிய குறைபாடுகளை நீக்கியமைக்க, நாங்கள், போதிய அளவில் வழிவகைகள் செய்வீர்களென்று மனமார நம்புகிறோம். இதைத் தவிர எமக்கிருக்கும் இதர குறைபாடுகளைப் பற்றி ஒரு தனியான, விண்ணப்பமே சமர்ப்பித்திருக்கிறோம். அதுவும் தங்களின் அன்புப் பார்வையின்

முன்வைக்கப்பட்டு விரைவில் பரிசீலிக்கப்படும் என்றும் நம்புகிறோம்! வேண்டிக் கொள்ளுகிறோம்!

இந்த மகத்தான உரையை நாங்களென்றென்றும் மறக்க மாட்டோம். உங்கள் நல் வாழ்விற்கும்—நீண்ட ஆயுளுக்கும், எங்களின் இதய பூர்வமான நல்வெண்ணத்தையும்—வாழ்த்துதலையும் தெரிவித்துக் கொள்ளவும் தவறவே மாட்டோம்—அதோடு எங்கள் தாயகத்தின் உயர்விற்கு உழைப்பதையும் நாங்கள் மறக்கமாட்டோம்.

உங்கள் அன்புள்ள,
(ஒப்பம்) டி. எஸ். ராமானுஜம்—தலைவர்.
சென்னை, மற்றும் சென்னை சங்க
11-2-54, அங்கத்தினர்கள்

மாகாணச் செய்திகள்

தபால் மந்திரி கனம் ஜெகஜீவன்ராம் அவர்களுக்கு வரவேற்புக் கூட்டம்.

கடந்த 11-2-54-ல் தேதி, கனம்—ஜெகஜீவன்ராம்—போக்குவரத்து மந்திரியவர்களை வரவேற்க, நமது சங்கத்தின் சார்பாக, ஒரு வரவேற்பு கூட்டமொன்று, சென்னை கோகேல் ஹாலில் நடைபெற்றது—இந்த விழாவிற்கு சென்னை மேயர் பி. பரமேஸ்வரன் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார்கள்—போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரல் கனம் கே. பி. சென் அவர்கள் உள்ளிட்ட, பல மேலதிகாரிகளும்—சிப்பந்திகளும் பரமுகர்களும் விழாவிற்கு வந்து சிறப்பித்தார்கள்.

நமது தலைவர் டி. எஸ். ராமானுஜமவர்களையும் வரவேற்று சொற்பொழிவாற்றினார்கள்—அவர் மந்திரியார் கனம் ஜெகஜீவன் ராமையப்பற்றி பேசுகையில், மந்திரியாவர்கள் தொழிலாளர் குறை

பாடுகளை நீக்க வல்லமையும் உள்ளமும் படைத்தவரென்றும்—பல சுற்றுப் பிரயாணங்களின் காரணத்தால் தொழிலாளர்களின் உள்ளத்தை மந்திரியார் நன்கு அறிந்திருக்கிறாரென்றும், எனவேதான் அவருக்கு அந்த வல்லமையும்—உள்ளமுழுண்டு என்று தாம் குறிப்பிட்டென்னதாயும், எடுத்துரைத்ததோடு; ‘உங்கள் வாடிக்கைகாரர்களைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்’ வாரத்தில் கனம் வர்னாவர்கள் தபால்காரர்கள் சேவைகளைப்பற்றி மிக நல்ல முறையில் சகாக்களுக்குத் தெரியப் பண்ணும் சொற்பொழிவாற்றினாரென்றும், அது போன்ற விழாக்கள் பல ஏற்பாடு இனியும் ஏற்படவேண்டுமென்றும்; அந்த விழாக்களிலெல்லாம், உழைப்பவர் பெருமை நன்றாக பேசப்படல் வேண்டு

மென்றும்; பொது மக்களின் முன்னால், இவர்களின் குறைபாடுகள் வைக்கப்படல் வேண்டுமென்றும்; அப்போதுதான் மக்களும், இவர்களின் பிரச்சனைகளை ஒருவாறாகத் தெரிந்து கொள்ள முடியுமென்றும் தெரிவித்தார்—அவர் மேலும் பேசுகையில் இன்று காலேதான், கனம் மந்திரியாரை பேட்டி கண்டதாகவும்; மந்திரியாருக்கு நேமையான குறைபாடுகளை நிவர்த்திப்பதிலே நல்ல ஆர்வமிருக்கிறதென்றும்; எனவே இவருடைய ஆட்சிக்காலத்திலேயே தொழிலாளர்களின் துயர் வெகுவாக துடைக்கப்பட்டு விடுமென்று தாம் நம்புவதாகவும் எடுத்துச் சொல்லி நமது சங்க சார்டாக ஒரு வரலேற்புப்பத்திரமொன்றையும் அவருக்கு வாசிக்க தளித்தார்கள்.

அவரைத்தொடர்ந்து கனம்மேயர் பரமேஸ்வரன் அவர்கள் பேசுகையில், மந்திரியார் கனம் ஜெகஜீவன்ராம் அவர்கள் தொழில்துறை மந்திரியார் என்ற ஹோதாவில், பல தொழிற்சங்கங்களின் கீழையையும், தொழிலாளர்களின் நிலைமைகளையும் நேரில் கவனித்துக்கொண்டிருப்பதோடு, அதற்குப் பரிசாரம் தேடவும் அதே நேரத்தில் ஈரகங்கத்தின் அத்த மீரினால், சலுகைகளை தாழ்த்தவும் உயர்த்தவும்—கட்டுப்படுத்தவுமான நிலைமைகளையும் கூட தெரிந்திருக்கிறார் என்று தெரிவித்தார்—அவர் மேலும் பேசுகையில், கனம் ஜெகஜீவன்ராம் அவர்கள் தொழிலாளர் நலன்களை பாதுகாக்க தான் மந்திரியாரானதும் ஒருசில நல்ல வழிகளைக் கையாண்டாரென்றும்; அது மிகவும் பலனளித்தக்கூடிய விதத்தில், தொழிலாளர்களுக்கும்—நிர்வாகிகளுக்கு மிடையே ஒரு நல்லெண்ணத்தை பரப்பி விட்டதென்றும், தெரிவித்ததோடு, இனிமேல் இந்த முறையைப் பின்பற்றியே மற்றெல்லாருக்கு குறைபாடும் அவர்களை கலந்து வருவாரென்றும்; அதோடு கனம் ஜெகஜீவன்ராமவர்கள், யூனியன் விஷயத்திலும்—சங்கங்கள் விஷயத்திலும் மிகவும் அன்பான முறையில் நடந்து கொண்டு வருவதாகவும்; தோழர் ராமானுஜமவர்கள் கூறியதுபோல அவர் எப்போதுமே, போலி வாக்குறுதிகளை அளிப்பதில்லையென்றும்; தெரிவித்தார்கள்—அவர் மேலும் பேசுகையில் ஜெகஜீவன்ராமின் சலுகையின் கீழ் தபால்காரர்களின் நலன்கள் நல்ல முறையில் பாதுகாக்கப்படுமென்றும்—எனவே, தொழிலாளர் விஷயத்தில் இவரைப் போன்ற ஓர் தனிப் பண்பு வாய்ந்த மந்திரியார் நமக்கு கிடைத்தவரிது என்று கூறி முடித்தார்கள்.

அவரைத் தொடர்ந்து பேசிய நமது போஸ்ட்மான்ஸ் ஜெனரல் கே. பி. சென் அவர்கள், தான் மந்திரியாரிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மசூரில் கனம்

டிருந்த குறைபாடுகளைப் பற்றி எந்த ஓர் அபிப்பிராயமே—பதிலோ தெரிவிக்க இயலாதென்றும், கனம் மந்திரியாரவர்களே நேரில் இவ்விஷயங்களுக்கு பதிலிறுப்பாரென்றும், தோழர் ராமானுஜமவர்கள் தாவகன் பேசும்போது, கவர்னரின் உரைரைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டாரென்றும், இதையே தான்கூட அன்று பேசும்போது தனது ஆரம்ப உரையில், தெரிவித்ததாகவும், அதில் கவர்னர் பாராட்டியதைப் போலவே தானும் நான்காம் வகுப்பு சிப்பந்திகளின் கடின உழைப்பைப் பாராட்டிப் பேசியதாகவும் நினைவுட்டினார்கள்—ஆனால் இதற்கு முந்தியெல்லாம் அதாவது சண்டைக்கு முன்பெல்லாம் இந்த இலாகாவைப் பற்றி தகுதி குறைவான அபிப்பிராயம்தான் இருந்ததென்றும்; அதை நினைத்துதான் அப்போது மிகவும் கஷ்டப்பட்டதாகவும் ஆனால் வெகு வினாவில் அந்த நிலைமைகள் அறிவே மாறி மிக வுன்னதமான நிலைக்கு இந்த இலாகா இன்று வந்திருப்பதாகவும்! அதை நினைவுறுத்தும் வகையில் தாமத்கு போனாலும், தபால் இலாகாவை எவரும்—நல்ல முறையில் புகழ்ந்தும்—பாராட்டியும் பேசுவருவதை மிக மகிழ்ச்சியோடு கேட்டு வருவதாகவும்; தெரிவித்ததோடு—இங்கு யூனியனிலிருந்து நல்ல அளவில்தமக்கு ஒத்துழைப்பு கிடைப்பதாகவும்—நிர்வாகத்தினருக்குமிட தொழிலாளர்களுக்கிடையே, இவ்வநல்ல ஐக்கியம் இருப்பதாகவும்; அபேத நேரத்தில் நிர்வாகத்திலும்—நல்ல முறையில் பண்பாற்றுப்பல சிப்பந்திகளும்—அதிகாரிகளும் தமக்கிருக்கிறார்களென்றும், இந்த நிலை மிகவும் மகிழ்ச்சிகரமானதென்றும் அவர் தெரிவித்த தனது பேச்சை முடித்துக் கொண்டார்.

அவரைத் தொடர்ந்து தனக்களிக்கப்பட்ட வரலேற்புரைக்கு மந்திரியார் பதிலளிக்கையில், தனக்களிக்கப்பட்ட இந்த மசத்தான வரலேற்புக்கு தனது நன்றியையும்—மகிழ்ச்சியையும்—யூனியனின் தலைவரவர்களுக்கும், அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரிவிப்பதாகவும், இம்மாதிரி சந்தர்ப்பங்களில், தான் பேசும்போதும் எல்லா சேதிகளையும் எந்த ஓர் ஒளிமறைவு மின்று, வெளிப்படையாகவே பேசுவதாகவும்; அத்தகைய முறை ஒரு இனியில்லா பலனைத் தருமென்று தான் நம்புவதாலேயே அப்படிச் செய்வதாகவும்; தெரிவித்தார்—

அவர் மேலும் பேசுகையில்; இடி தபாலாபீசர்கள், ஏற்படுத்தும் முறையிலே, யூனியன் கொண்டுள்ள அபிப்பிராயம், தமக்கு ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கிறதென்றும்; தற்போதைய நிலையில் இன்னும் 40 சதா மைலுக்குள்ளடங்கிய எத்தனையோ இடங்களில், தந்தி ஆபீஸ்கள் இல்லாமலிருக்கிறதென்றும்;

இன்னும் கூட, போலீஸில் தலைமை நிலையங்கள் இருக்கிற இடங்களிலே கூட தபாலாபீஸ் இல்லாமலிருக்கிறதென்றும்; எனவே கிராமப் பகுதிகளுக்கு புதிய தபால் வசதிகள் ஏற்படுத்தித் தருவது மிக மிக அவசியமான காரியமாகுமென்றும்; இம்மாதிரி E/D முறையில் அங்கெல்லாம் போஸ்டாபீஸ்கள் ஏற்படுத்தி வந்தால் எந்த—மற்றவரும் வேலையின்னும்—கீக்கப்பட மாட்டார்களென்றும்; தனது கொள்கை யெல்லாம் எவரும் தபாலாபீஸைத் தேடி 3 மைல் தூரத்திற்கு மேல் அலைந்து கொண்டு போகக் கூடாதென்பது தானென்றும்; இம்மாதிரி கிராமத்திரப் பகுதிகளில் ஒழுங்கான நிர்வாகத்திடங்கிய போஸ்டாபீசுகளை ஏற்படுத்துவதென்றால் சுமார் 2 கோடி ரூபாய்கள் செலவுவிக்கப்பட்ட வேண்டும் என்றும்; இது தற்போதைய பொருளாதார நெருக்கடியில் சாத்தியமான காரியமாகாதெனவும்; எனவேதான் எங்கும் E/D தபாலாபீசுகளை நிறுவி வருவதாகவும் மேலும் இந்த முறையைப் பின்பற்றியே, தங்க—டெலிபோன் எக்ஸ்சேஞ்சுகளை ஏற்படுத்த கூட அரசாங்கம் முயன்று வருகிறதென்றும்; தற்போதைய நிலையில் தந்தி ஆபீஸ்களுக்கு அதிகமான தேவைகளிலிருந்து வருகின்றதென்றும் அவர் தெரிவித்தார்.

சம்பள விகிதச்சீர்த் குறித்து அவர் பேசுகையில், சம்பள உயர்வை மேலெழுந்தவாரி—சீவா அல்லது தீர்த்தபோன வகையிலா உயர்த்தப்படுவதென்பது முடியாத காரியமென்றும்; நாட்டின் பொருளாதார நெருக்கடிகளை யொட்டியே, தீர்மானிக்கப்பட வேண்டுமென்றும்; ஒருவரின் குறைந்த பட்ச சம்பளம், அவரின் படிப்பு—திறமை—அவர் செய்யும் வேலை—ஆகியவைகளை யொட்டியே நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றதென்றும்; இந்த நிலைமையிலும் கூட, மத்திய அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கும் மாணா அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கு மிடையே இன்னும்கூட, கவலைப்படத்தக்க அளவில் வேறுபாடுகளிருப்பதாகவும், அவர் தெரிவித்ததோடு, இன்னும்—நாட்டிலே எவ்வளவோ பேர் பிழைக்க

எந்த ஓர் வேலையு மில்லாமலிருக்கிறார்களென்றும் எடுத்துக் காட்டினார்!

அவர் மேலும் பேசுகையில்—கிளார்க்குகளை வேலை க்கெடுத்துக்கொள்ளும் முறையிலிருந்து வந்த பரிட்சை முறைகளைத்தான் ஒழித்துக்கட்டி விட்டதாகவும்; எனவே நமது சிப்பந்திகள் இனிமேல் கிளார்க்குகளாவர வெளிபாரோடு போட்டியிடத் தேவையில்லை யென்றும்; ஒன்றாகவும் தபால்காரர்கள்—மற்றும் கீழ்த்தர சிப்பந்திகள் ஆகியோரைக் கிளார்க்குகளாக உயர்த்தும் நேரத்திலே அவர்களின் உண்மைத் தகுதிகளைக் கண்டறிய, ஏதாவது ஒரு சோதனை முறை இருந்தே தீரவேண்டி யிருக்கிறதென்றும்; ஆகையினாலேதான் உள்ளபடி இவர்கள் ஊர்ஜிதப்படுத்தப்படுமென்று ஒரு பரிட்சைக்கு அமர அவர்கள் தயார் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்றும் தெரிவித்ததோடு, இப்படி உயர்த்தப்படுபவர்கள் நேரிடையாகவே அமர்த்தப்படுமென்று கிளார்க்குகளைப் போன்றே தகுதி வாய்ந்தவர்களாகவே இருக்க வேண்டுமென்றும்; தபால் இலாகா ஒன்று தான், கீழ்த்தர சிப்பந்தியா யிருப்பவரையும் உயர்த்த பதவிகளில் வேலை செய்யும் வாய்ப்பளிக்கும் இலாகா வென்றும்; தெரிவித்தார்கள்—

அவர் கடைசியாகப் பேசுகையில், பென்ஷன் விஷயத்தைத் தாம் கவனிப்பதாகவும் கூறினார்—அதோடு, தபால்காரர்களும்—கீழ்த்தர சிப்பந்திகளும், எவ்வளவு கடுமையான குழ்ச்சியிலும், வேலை செய்கின்றாரென்றும் இது மிகவும் பாராட்டப்பட வேண்டியதென்றும்; இவர்கள் அதிகமாக சம்பளம் அளிக்கப்படும் ஆபீஸ்களைப்போல—அல்லது—அதற்கு மேலும் கூட முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர்களென்றும்; எடுத்துக் கூறியதோடு இன்னும் இன்னும் அதிகமாக உழைத்து—நாட்டின் உயர்விற்காகப் பாடுபடும்படி அவர்களையெவரையும் கேட்டுக்கொண்டு தனது பேச்சை முடித்துக் கொண்டார்.

பிறகு நமது பொது செயலாளர் தோழர் பி. எம். கிருஷ்ணன் அவர்கள், நன்றி கூற கூட்டம் இனிது முடிந்தது.

டைரெக்டர் ஜெனரலுக்கு தேநீர் விருந்து!

கடந்த 12-2-54ல் தேதி—நமது டைரெக்டர் ஜெனரல் கனம் எச். எல். ஜெராத் அவர்களை கௌரவிக்கும் பொருட்டு ஒரு தேநீர் விருந்தொன்று சென்னை உட்கண்டன் ஓட்டலில், நமது யூனியனால், ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

விழாவிற் ற ராஜா சர் கனம் முத்தையய செட்டியாரவர்கள் பி. ஏ. தலைமை வகித்தார்கள்—நமது பி.எம்.ஜி. கனம் கே. பி. சென், பி.எ., அவர்களும் லேபர் ஆபீசர்களும்—சென்னை நகர்—ஆங்கிரா ஐதராபாத்—ஆகிய வட்டங்களின் குப்பரெண்டுகளும்

டெலிகிராபஸ் டைரெக்டர்களுக்கும்—டெபுடி டைரெக்டர் லேபர் வெல்பேர் அவர்களுக்கும்—டெலிகிராபஸ்டோர்ஸ் மாணேஜர் அவர்களுக்கும்—வெளி ராட்டு சர்வீஸின் பம்பாய் டைரெக்டர்களுக்கும்—போஸ்ட் மாஸ்டர் ஜெனரலிடின் மேலதிகாரிகளும், மற்றுடைய ஓய்வு பெற்ற உயர்க்கார அதிகாரிகளும்—சகோதர யூனியனின் பொதுச் செயலாளர்களும்—மற்றும், நிரவாகக் கமிட்டி உறுப்பினர்களும் விழாவில் கலந்து கொண்டனர் !

நமது தலைவர் டி. எஸ். ராமானுஜம் அவர்கள் அனைவரையும் வரவேற்றார்கள்—

அவர்கள் ஆற்றிய வரவேற்புரையின் சாரம் வருமாறு:

“அகில இந்திய தபால்காரர்களின் சங்கத்தின் சார்பிலே, உங்களை வரவேற்பதிலே பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்—நம்மிடையே இன்று அனைவருயிருக்கிறார்கள்—லேபர் ஆபீஸர்களும்—இங்கே இருக்கிறார்கள்—ராஜா சர் முத்தைய்ய செட்டியார் போன்ற நகர பிரமுகர்களும் இங்கே இருக்கிறார்கள்—தலைமை வகிக்க இருவர் வந்திருக்கிறார்கள்—நமது மதிப்பிற்குரிய போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரலவர்களும் இங்கிருக்கிறார்கள் ! அவர் நமது பாராட்டெழுத்து மிகவும் உரியவர்—அவரின் கருணையான உள்ளமும்—நல்ல சுபாவமும்—உயர்ந்த கொள்கைகளும் என்னைப் பெரிதும் கவர்த்திருக்கின்றன—அவரை நான் விரும்புகிறேன்—நாமனைவரும் இங்கே கூடி யிருப்பது நமது டைரெக்டர் ஜெனரல் கனம் ஜெராத் அவர்களைச் சௌரவிப்பதற்காக—அவரும் டைரெக்டர் ஜெனரலாக சென்னை வருவது இதுதான் முதல் தடவை! நமக்கும் டைரெக்டர் ஜெனரலாக அவரைக் காண்பதும் இதுதான் முதல் தடவை. எனக்கு நன்றாக கவனம் இருக்கிறது—இதற்கு முன்பு ஒரு தடவை, அவரை நம் சீனியர் டெபுடி டைரெக்டர் ஜெனரலாக இருந்தபோது பேட்டி கண்டிருக்கிறோம் ! அவருடன் 32 பிரச்சனைகளை முன்வைத்து விவாதித்திருக்கிறோம்—அப்போது அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் பரிசாரம் தேடிக்கொடுத்து, ஒரு குழப்பமான சூழ்நிலையைத் தவிர்த்துக் கொண்டார்கள்—ஆனால் தற்போதைய நிலையில், நாங்களிற்கு சிலபல, குறைபாடுகளை முன்வைத்து P.M.G. அவர்களைச் சந்தித்தால், அவர் இவைகளை எல்லாம் அகில இந்திய ரீதியிலே, விவாதித்து முடிவு கட்டப்படவேண்டியவை என்று எமக்கு சமாதானம் சொல்லி அனுப்பி வருகிறார்—ஆனால் இதே குறைகளை, டைரெக்டர் ஜெனரலின் முன் வைத்தால், இவைகளை, P.M.G. யே விவாதித்து முடிவுகட்ட அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பதில் சொல்லி விடுகிறார்—இப்படித் தான் நமது முறைமீடுகளெல்லாம் எந்த ஓர் பரி

சாரமில்லாமல், தவிர்க்கப்பட்டு வருகிறது—எனவே நான் யூனியன் சார்பாக, டைரெக்டர் ஜெனரலைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், இதுதான் டெல்லியிலிருந்து—எல்லா அதிகாரத்துடனும் ஒரு விசேஷ அதிகாரி யொருவரை நியமித்தனுப்பி இந்த குறைபாடுகளுக்குப் பரிசாரம் தேடித்தந்து விட்டுப் போகும்படி செய்யுங்களைன்பதுதான் ! ஏனென்றால் எமக்குப் பலவித குறைபாடுகளிருக்கின்றன—இவைகளை ஒழுங்குபடுத்த ஏதாவது ஒன்று செய்தாக வேண்டும் என்றுதான் நாங்கள் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம் ! எங்கள் குறைபாடுகள் டங்கிய ஒரு மசூலென்று இதோ எம் கையிலிருக்கிறது—இதனை மந்திரியாருக்கு ஒன்றும்; டைரெக்டர் ஜெனரலுக்கு ஒன்றும்; தரப்போகின்றோம்—எனவே நிரவாகம் நமக்கு உதவி செய்யும் என்ற நம்பிக்கையும்—டைரெக்டர் ஜெனரலவர்கள் நம் குறைகளைத் தீர்த்து வைப்பார் என்ற உத்திரவாதமும் நமக்கிருக்கு மென்றே ந.புகிறோம்—

இதற்கு முன்பொரு தடவை வெளியே வேலை செய்பவர்களுக் கெல்லாம்—குடைகள் வழங்கப்படவேண்டுமென்றும்; யூனியனாரத்திற்குப் பதிலாகத் துணிகளை வழங்கப்பட்டே, அவைகளைத் தைக்கும் கூலியை யில் சமர்ப்பித்து உடன் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்றும்; நாங்கள் வேண்டிக்கொண்டிருக்கிறோம் ! இந்த வேண்டுகோளை நாங்கள் சமர்ப்பித்து ஏறதாழி 9 மாதங்களாகின்றன—இதை யொட்டி மந்திரியாரும், இந்த தையல் துணிகளை ஒரு கோவாபரேடிஸ் சொஸைட்டி வசம், ஒப்படைக்கத் தயாராயிருப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள்—நாங்களும் ஒரு கோவாபரேடிஸ் சொஸைட்டியைத் திறக்க எண்ணமிட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம். எனவே இந்த சொஸைட்டிக்கு கனம் முத்தைய்ய செட்டியாரவர்களைத் தலைவராக இருக்குமாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன் என்று கூறி முடித்தோடு கனம். ஜெராத் அவர்களுக்கு ஒரு வரலேற்பு இதழ் ஒன்றையும் வாசித்தளித்தார்கள். (அந்த வரவேற்பிதழின் நகலை வேறொரு இடத்தில் காண்க.)

இதன் பிறகு தலைவர் கனம்—முத்தைய்ய செட்டியாரவர்கள், தனது தலைமையுரையை ஆற்றினார்கள். அவர் பேசியது வருமாறு:

நாளிற்கு அதிக நேரம் பேச விரும்பவில்லை. ஏனென்றால் இது ஒரு தேனீர் விழா—நீங்கள் மற்றவர்கள் பேச்சையும் கேட்கவேண்டும். எனவே நான் சொல்ல விரும்புவதெல்லாம், தபால் இலாகாவின் நான்காம் வகுப்பு சிப்பந்திகளும்—மேத்தர பிரிவினர்களுமாகிய நீங்கள் மிக உண்மையாகவும்—மற்ற காட்டினருக்குச் சரிசமானமானதாகவும்; இங்கே பணியாற்றுகிறீர்கள்—எனவே உங்களை நான் மிகவும் பாராட்டுகின்றேன். உங்களுக்கு நல்ல தலைவர்களைத் திருக்கிறார்—அவரின் திறமையினால் உங்க

ளுக்கும்—அதிகாரிகளுக்கும் நல்ல தொடர்பிருப்பதைக் காண நான் மிகக் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்—உங்களின் தலைவரின் தலைமையும்—வழிகாட்டும் பணியையும் நான் பாராட்டுகின்றேன்—அதுமட்டுமல்ல, உங்களின் யூனியன் மிக நெருக்கடியான சந்தர்ப்பங்களிலே எல்லாம் கூட பொருமையையும் கட்டுப்பாட்டையும் கடைபிடித்து நடந்து வந்திருப்பதைக் காண நான் மிகக் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்—நீங்கள் உங்களின் அறப்போரினால் சம்பாதித்திருக்க வேண்டிய நன்மைகளைவிட, கட்டுப்பாட்டினால் அடக்கத்துடனும் இருந்தால் அதிகமான புகழைச் சம்பாதித்திருக்கிறீர்கள் ! எனவே நீங்கள் தன்னடக்கத்துடனும்—மற்றவர்களிடம் மரியாதையுடனும்—அன்பாகவும்—பணிவாகவும் நடந்து கொள்வதன் மூலம், மிகச் சிறந்தவர்களாக வாழவேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். அதிலே பொதுப்பணியும்—நாட்டுப் பணியும்—அரசாங்க ஊழியர்கள் சிப்பந்திகள் என்ற முறையில் உங்கள் கடமையுமாகுமென்று தெரிவித்துக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

தலைவரவர்களைத் தொடர்ந்து தமக்களிக்கப்பட்ட வரவேற்புகளுக்குப் பதிலளிக்கையில் கனம் ஜெராத் அவர்கள் பின்வருமாறு பேசினார்கள்—

தபால் இலாகாவைச் சேர்ந்த நமக்கெல்லாம்—பொது சேவைதான் பெரிது—மக்களுக்கு ஊழியம் செய்வதுதான் நமது இலாகாவின் குறிக்கோள்—எனவே பொது மக்களுக்கு நல்ல முறையில் நமது இலாகா சேவைசெய்யவேண்டும்—இதற்கெல்லாம் நீங்கள் நல்ல முறையில் உங்களின் ஒத்துழைப்பைத் தரவேண்டும்; அதுமட்டுமல்ல; இன்னுள்ள நிலையில் தபால்காரர்களும்—நான்காம் வகுப்பு சிப்பந்திகளுமாகிய நீங்கள் செய்யும் சேவை, உலகின் மற்றநாட்டின் நான்காம் வகுப்பு சிப்பந்திகளும்—

தபால்காரர்களும் செய்யும் வேலையைவிட எந்த விதத்திலும் குறைந்ததல்ல என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்வதிலே நான் மிகக் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்த நல்ல பெயரை, நீங்கள் தொடர்ந்து காப்பாற்றி—திறமையுடன் நடந்து கொள்ளவேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்—ஏனென்றால் சுதந்திர இந்தியாவில் நமது பொருப்பும்—கடமையும் மிகவும் அதிகமானது—அதோடு கடிதப் போக்குவரத்தும் முன்போலல்லாமல் தற்போது மிக அதிகமாக உயர்ந்திருப்பது மிகவும் குறிப்பிடத் தக்கதாகும் ! எனவே தேசிய உணர்ச்சியோடு பணியாற்றி உலக நாடுகளுக்குச் சமமான அந்தஸ்த்துடன் பெரிது சேவை செய்வதன் மூலம் அனைவரையும் வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். இறுதியாக, உங்கள் தலைவருக்கும்—உங்களுக்கும், எனக்கு இன்று அளித்த கௌரவத்திற்காகவும்—கனம் முத்தைய்ய செட்டியாரவர்களை நான் காண அளிக்கப்பட்ட வாய்ப்பிற்காகவும்—என் மகிழ்ச்சியையும்—நன்றியறிதலையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்—

என்று கூறிமுடித்தார். இறுதியாக, நமது மாகாண பொது செயலாளர்—தோழர். P. M. கிருஷ்ணன் அவர்கள் நன்றி கூறுகையில், கனம் முத்தைய்ய செட்டியாரவர்களை பாராட்டியும், அவருக்கு அன்று பல வேலைகளிருந்தும்—தலைமை தாங்கும், பொருப்பினை ஏற்றுக் கொண்டதற்காக, யூனியன் சார்பில் நன்றி யறிதலைத் தெரிவித்தும்; இந்த விழாவிற்கு வந்திருந்து உளிக்கப்பட்ட வரவேற்பினையும், ஏற்றுக் கொண்டமைக்காக, டைரெக்டர் ஜெனரல் கனம் ஜெராத் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்தும்—மற்றும் விழாவிற்கு வந்திருந்த அனைவருக்கும் நன்றி தெரிவித்தும்—தேனீர் விழாவை மிக வெற்றிகரமாக முடித்தார்கள்.

வரவேற்பு - இதழ்

டைரெக்டர் ஜெனரல்

திரு. H. L. ஜெராத்—B. A.

M. S. P., F. R. Econs (Lond.)

Dip — Fr (Lond.) அவர்களுக்கு,

அகில இந்திய தபால்காரர்—மேத்தர

(R. M. S.) சிப்பந்திகளின் சென்னை

மாகாண கிளைச்சங்கம்,

மகிழ்ந்தளித்த வரவேற்பு - இதழ் !

மதிப்பிற்குரிய அதிகாரியவர்களே !

அன்பு கெழுமிய நண்பரவர்களே !

தபால் தந்தி இலாகாவின் டைரெக்டர்—ஜெனரலாக உங்களை எங்கள் மத்தியிலே காண மிக்க

மகிழ்ச்சியடைகிறோம் ! உங்களுக்கு எங்களின் உளம் களித்த வாழ்த்துகள் ! முன்பொருநாள் தாங்களிற்கே விஜயம் செய்திருந்தீர்கள்—அப்போது சீனியர் டெபுடி டைரெக்டர் ஜெனரலாக இருந்தீர்கள் ! அந்த நேரத்திலே சிலபல குறைபாடுகளை நேரிடையாகத் தீர்த்து வைத்தீர்கள் எங்களின் குறைகளைப்பற்றி நீங்கள் தான் என்னுடைய முடியும் ! பாதரசைகளை அணிபவர்களுக்குத் தான் என்னுடைய அது எங்கெங்கெல்லாம் கடிக்குமென்று; அதைப் போல உங்களுக்குத்தான் தெரியும். எங்களின் குறைபாடுகள் !! எனவே மீண்டுமொரு முறை உங்களை நாங்கள் அணுகுகிறோம்—எங்களின் குறைபாடுகளுக்குப் பரிசாரம் தேட ! எங்களின் துயரங்களுக்கு ஆறுதலைத்தேட ! பொதுவாக உங்களின் கருணையைத்தேட !

தாங்கள் இதுவரை இந்த இலாகாவிலே 34 ஆண்டுகால சேவை செய்து முடிந்தவராயிருக்கிறீர்கள்! ஆக்கிலத்திலே 'ஒன்' என்ற வாக்கியத்தை, 'என் வரிசையாக' கொஞ்சம் தெளிவுபடுத்திப் பார்த்தால், 'O' என்பது ஆக்கில எழுத்து வரிசையிலே 15-வது எழுத்து; அதைப் போலவே 'N' என்பது 14-வது எழுத்து; அதைப் போலவே 'E' என்பதும் 5-வது எழுத்து, இவைகளின் எண்ணிக்கையை சற்று கூட்டிப்பார்த்தால் கிடைப்பதும் '34' தான்! எனவே உங்களின் இந்த நீண்ட சுற்றுப்பிரயாணத்திலே, இந்தியா வெங்கும் நமது இலாகாவிலே பரவிக் கிடக்கின்ற தொழிற் பிரிவினரெல்லாம் ஒன்பது: சமம்; என்ற உயர்ந்த தோர் கொள்கையை நிலை நாட்டத் தவறாமாட்டிக் கொள்ள நம்புகிறோம்! உயர்ந்தவனுக்குக் காட்டப் படுகின்ற அதே முறைகள் தான் தாழ்ந்தவனுடத்திலும் அனுஷ்டிக்கப்படும்—படவேண்டுமே— என்றதோர் கொள்கையை நிலை நாட்டிடவே தங்கள் இந்த பிரயாணம் நிகழ்த்துவதாகக் கொள்வீர்கள் என்று நினைக்கிறோம்!!

நீங்கள் ஒரு குப்பரிண்டென்ட் பதவியிலேயிருந்து உதவி போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரலாகவும்; பிறகு போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரலாகவும்; உதவி டைரெக்டர் ஜெனரலாகவும்; பிறகு சீனியர்—உதவி டைரெக்டர் ஜெனரலாகவும்—இறுதியாக டைரெக்டர்—ஜெனரலாகவும் பெருமையுடன் உயர்ந்து வந்திருக்கிறீர்கள்! ஆனால் இன்னும்—உங்கள் கண் முன்னாலேயே ரன்னர்—ரன்னராகவும்; பேக்கர்—பேக்கராகவும்; அந்த மகத்தான சம்பளமான 30—35 லேயே 11 ரூ. பென்ஷனிலேயே இன்னும் இருந்துவரும் துர்பாக்கிய நிலையினைக் காணுகிறோம்!

வேதனையான் காட்சிதான்!! எனவே இந்த வேதனையைத் தவிர்க்க நீங்கள் உதவிசெய்ய முன்

வருவீர்களென்று நம்புகிறோம்! நான்காம் வகுப்பு சிப்பந்திகளுக்கு 'பிரமோஷன்' வசதியையும்; பரிட்சை முறைகளுக்குப் பதிலாக தொழில் துறையில் நேரிடைத் திறமையை மட்டுமே சோதிக்கும் முறையினையும் உண்டாக்கித் தந்திடக் கோருகிறோம்! வேண்டிக் கொள்ளுகிறோம்!

எனவே, நீண்டதோர்—குறை-விளக்கங்களைச் சொல்லிச் சொல்லி, இந்த இன்பமான சந்தர்ப்பத்தின் சுவையை நாங்கள் குறைத்திட விரும்பவில்லை! எங்களின் குறைபாடுகளடங்கிய பட்டியலொன்றையே நேற்று நம் கான் நம் மாட்சிமை தங்கிய போக்குவரத்து மந்திரியார் வசம் ஒப்படைத்திருக்கிறோம். அதனின் நகலொன்றும் இதோ உங்களிடத்திலே தருகிறோம். எங்களின் அன்புப் பார்வை அதன்மீது செலுத்தப்படும், என்று மனமார நம்புகிறோம்! அதுமட்டுமல்ல; உங்களின் கருணையால் வாழ்வில் அடித்தளத்திலேயே இன்னமும், சிக்கி உழலும் தொழிலாளி நல்வாழ்வு—பெரு உயர்வும் பெற்றயரவும் தங்கள் வழிவகைகள் செய்து தருவீர்களென்றும் வெகு ஆவசலாக காத்திருக்கிறோம்! ஏதிர்பார்க்கிறோம்!!

அதோடு இந்த நேரத்திலே எங்களின் ஒத்துழைப்பை, இலாகாவின் வெற்றிக்காகவும், தேச சேவைக்காகவும் நாங்கள் கொடுத்துதவ என்றும் பேரவலே இன்றும் தயாரென்பதை மகிழ்ச்சியோடு உறுதி அளிக்கிறோம்!

உங்களின் பதவி இன்னும் உயர்ந்திட நாங்கள் விழைகிறோம்! உங்களின் திறமையான—ஆனால் கருணையுள்ள நிர்வாகமும் உங்கள் நினைவும் எங்கள் நுண்ணத்தில் என்றமே மலர்ந்த வண்ணம் தானிருக்கிறோம்!

(Sd) T. S. ராமானுஜம்.

12—2—54 மத்திய, சென்னை சர்க்காருக்குச் சென்னை. அங்கத்தினர்களும்.

சீனியர் டெபுடி டைரெக்டர் ஜெனரல்,

மேஜர் சி. வி. ராஜன் அவர்களுடன் பேட்டி!

கடந்த 29-1-54-ல் தேதி, நமது யூனியன் தலைவர் திரு. டி. எஸ். ராமானுஜமவர்களின் கீழ்—தொழில்கள் பி.எம். கிருஷ்ணன்—ஆர். சதிராஜு—வா. ராபு ஆகியவர்களைக் கொண்ட குழுவொன்று, நமது சீனியர் டெபுடி டைரெக்டர் ஜெனரல் கனம் சி. வி. ராஜன் அவர்கள், போஸ்ட் மாஸ்டர் ஜென மாஸ்டர் ஜெனரலவர்களின் ஆய்வில், பேட்டி கண்டது.

போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரல் கனம் கே.பி. சென் அவர்களும்—மற்றும் பல மேலதிகாரிகளும் அங்கே கீற்றிருந்தார்கள்!

நமது தலைவரவர்கள் மகஜரொன்றை மேஜர் ராஜனவர்களிடம் சமர்ப்பித்தார்கள். மேஜர் ராஜனவர்களும், அதனை ஏற்றுக் கொண்டு குறைகளை வலியுறுத்தவும் வாக்களித்தார்கள்—அவர் மேலும் பேசுகையில், நான்காம் வகுப்பு சிப்பந்திகளை வேலை

கூர்ஜிதம், செய்யும் பிரச்சனை தீவிரமான ஆலோசனையிலிருந்து வருவதாகவும், இதனால் 11-2-52 வருஷங்கள் வரை போஸ்ட்மென்களாக தற்காலிகமாக உயர்த்தப்பட்டு, மீண்டும், பரிட்சை மூலமாக, தபால்காரர்களை தேர்ந்தெடுத்த காரணத்தால் படிப்படியே 4 வகுப்பு சிப்பந்தியாகவே, பின்னோக்கித் தள்ளப்பட்டவர்களுக்கு இந்த, உத்திரவினால் மீண்டும் தபால்காரர்களாக பணிபுரியும் வாய்ப்புமளிக்கப்படும் என்று அவர் தெரிவித்தார்கள்!

இதனைத் தொடர்ந்து பேசிய யூனியன் முக்கியஸ்தர்கள்; பி அண்டு டி சட்டபுத்தகங்களில் காணும்

உயர்த்துக்களைத் தவறாக விளக்கியானம் செய்து கொண்டு கணக்கிட்டு, உயர்த்தப் படுவதற்குத் தேவையான குறைந்த பட்ச படிப்பு இருக்கின்ற கோத்திலையும் கூட சிப்பந்திகளுக்கு தெரிதாக, தீர்ப்புகள் வழங்கப்படுகின்றதென்றும்; கீழ்த்தர வேலைகளுக்கு இருக்கும் பரிட்சை முறைகள்—வேலைத் தகுதியை பொட்டியிருக்க வேண்டுமே யொழிய மார்க் போட்டிகளின் மேலிருக்க கூடா தென்றும்; எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

தூத்துக்குடி மகாநாடு

நிழ்ச்சிகள்:

சரித்திரச் சிறப்பு வாய்ந்த தூத்துக்குடியிலே நமது 32-வது மகாநாடு மகாநாடு, கடந்த பிப்ரவரி 27, 28-தேதிகளில் மிகச் சிறப்பாக நடந்தேறியது.

நமது மதிப்பிற்குரிய தலைவர் திரு. ராமானுஜ மவர்கள், தலைமை தாங்கி; உள்ளூர் பிரமுகர்களும், வெளியூர் அழைப்பாளர்களும், பல சங்கதலைவர்களும், மேடையிலே கம்பீரமாக வீற்றிருக்க; தூத்துக்குடி மேற்பட்ட கிளைச்சங்கப் பிரதிநிதிகள் முன்னிலையிலே அமர்ந்திருக்க; இரு தூற்றுக்கும் மேற்பட்ட விருந்தினர்கள் மாநாட்டின் நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டு களித்துக்கொண்டிருக்க; பலப்பல மாவட்ட, குப்பெண்டுகளும், மேலதிகாரிகளும், மாநாட்டின் நிகழ்ச்சிகளிலே பங்கு கொள்ள; S. A. V. உயர் தரப் பள்ளி அங்கே, அன்று... வாழ்த்தொலிகளை எதிரொலித்துக் கொண்டிருக்க; நமது மதிப்பிற்கும்—அன்பிற்குரிய—போஸ்ட் மாஸ்டர் ஜெனரலவர்கள் புன் தவல் பூத்த முகத்துடன் மாநாட்டின் நிகழ்ச்சிகளை, துவக்கிவைத்த காட்சி, கண் கொள்ளக் காட்சியாக இருந்தது!

மாதத்திற்கு ஒன்றாக, தூது மகாநாடுகளைத் தொடர்ந்து நடத்தவதாயிருந்தாலும், சளைக்காமல் எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்துத்தவல்ல ஆக்கவீரர்கள், தூத்துக்குடியிலிருப்போர். எனச் சொல்லிக் கேட்டிருக்கிறோம், ஆனால் அதனை நேரில் கண்டபோதுதான் நன்றாக புரிந்துக் கொள்ளவும் நேர்ந்தது.

அவ்வளவு விமரிசையான ஏற்பாடுகள்!!

அவருள்ள வீதிகளெல்லாம், மகா தோரணங்களால்—நிரம்பி வழிந்தன! அழகான வளைவுகளால். அவைகளெல்லாம் மிகச்சிறந்து காணப்

பட்டன! எங்கும் குதூகலம்! ஒரு தொழிலாளர் சங்கத்திற்கு இவ்வளவு ஆதரவு அங்கே!!

மாநாட்டின் அங்கே மிகப் பிரமாதமானதாக அமைந்திருந்தது! எங்கும் ஒளிவிளக்குகள்!! போதுமான இடவசதி! பார்வையாளர்களைக் கவரும் வரவேற்பு வளைவுகள்!! எல்லாம் புதிய ஏற்பாடுகள்!

26-ந் தேதியிலிருந்தே வெளியூர்களிலிருந்து வந்து குழுமிக் கொண்டிருந்த தொழிலாளர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட வசதிகள் உணர்படியே பாராட்டத்தக்க அளவிலிருந்தன! பிரதிநிதிகள் தங்க தனித் தனி விடுதிகள்—சென்னைக்குத் தனி இடம்—திருச்சிக்குத் தனியிடம் என இப்படி மிகப் பிரமாதமாக ஏற்பாடுகளமைந்திருந்தன! இவர்களுக்குக் கெல்வரம் உணவு வசதிகளும் மிக நல்ல முறையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்ததை நம்மாலே மறக்க முடியவில்லை.

வரவேற்புக் குழுவின் ஆர்வமும், அதன் தலைவர் தோழர் R. சேஷயங்கார் B. A. B. L., அவர்களின் பொருப்புணர்ந்த காரிய மாற்றம் திறனும், செயலாளர்கள்—தோழர்கள் M. சப்பையா, பாலராஜ் ஆகியோரின் துடிதுடிப்பான கடமையாற்றும் பண்பும், வரவேற்புக்குழுவின் கள் சிறந்த ஒத்துழைப்பும், தொண்டர் படைக்குத் தலைமைவகித்த தோழர் ரத்னசாமியின் சாதாரணமும் மொத்தத்தில் அவர்கள் விருந்தினரை அருகிலிருந்தவண்ணம், ஆரம்பத்திலிருந்து, இறுதியில் ரயிலேறும் கூரையில் உபசரித்த—கண்களும்—கட்டுப்பாடும் நம்மாலே என்றென்றும் மறக்க முடியாத நிகழ்ச்சிகளாகும்! தூத்துக்குடியின் உபசரிப்பும்—அன்பும் நம்மனைக்கண்ணை விட்டதவது மிக அரிது!!

அது மட்டுமல்ல; நமது மதிப்பிற்குரிய போஸ்ட்-மாஸ்டர் ஜெனரலவர்கள் மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள 26-ந் தேதி இரவு வந்தபோது, ஸ்டேஷனில் அவருக்கு அளிக்கப்பட்ட வரவேற்பு, மிக மிக—அன்பு—உணர்ச்சியும் கதாபுவதாக இருந்தது! எல்லாம் செவ்வனே நிகழ்ந்தது!

27-ந் தேதி பகல் உணவுக்குப் பிறகு, வந்திருந்த பிரதிநிதிகளையெல்லாம், 'சப்ஜெக்ட் கமிட்டி' கூட்டத்தை நிகழ்த்துவதற்காக, அரங்கிற்கு அசனரூர்கன்! சப்ஜெக்ட் கமிட்டி கூட்டத்திற்கு கிளைச் சங்கத் தலைவர் திருச்சி திரு P. ஜெகன்னாதன் அவர்கள் தலைமையாற்றினார்கள்—பல தீர்மானங்கள் கமிட்டி முன்னால் வைக்கப்பட்டு விவாதிப்பதற்கு, அனைவருக்கும் கல்ல வாய்ப்பளிக்கப்பட்டது. கூட்டமும் நடந்து பல முக்கிய விஷயங்கள் விவாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த வேளையில், தலைவர்கள் அன்றமாலே வண்டிக்கு அங்குவந்த சேருவதாயிருந்ததால் தற்காலிகமாக, கூட்டம் 6 மணிவரை ஒத்திவைக்கப்பட்டு, அனைவரும் ஸ்டேஷனை நோக்கி நடந்து கொண்டிருந்தனர்.

சுமார் 4-30 மணிக்கு எதிர்பார்த்திருந்தபடி நமது மதிப்பிற்குரிய தலைவர் திரு ராமானுஜமவர்களும்—நமது பொதுச் செயலாளர் திரு P. M. கிருஷ்ணன் உவர்களும்—நமது சகோதர யூனியன் சங்க பொது செயலாளர் தோழர்—A. S. ராஜன் அவர்களும் கோவார்டினைடிங் கமிட்டி செயலாளர் திரு—G. லக்ஷ்மணன் அவர்களும் பலமான வாழ்ச்சுத் தொலிகளுக்கிடையே ரயிலை விட்டிறங்கினார்கள். அவர்களை வரவேற்புக்கு முழுவின், தலைவரவர்கள் மலர் மாலையிட்டு வரவேற்றார்கள்!

'ராமானுஜம்—வாழ்ச்சு'

'கிருஷ்ணன்—வாழ்ச்சு'

'ராஜன்—வாழ்ச்சு'

'லக்ஷ்மணன்—வாழ்ச்சு'

'தபால்காரர் சங்கம் வாழ்ச்சு!'

என்ற பேரொலிகளுக்கிடையே அவர்களை வந்தவெற்புக்குழு தலைவரவர்கள், ஒரு புகைப்பட நிகழ்ச்சிக்கு அழைத்துச் சென்று அனைவரும் புகைப்படமெடுத்துக் கொண்ட பிறகு, கொஞ்சம் சிரமபரிசாரம் செய்துகொள்ள வைத்து மீண்டும் 6 மணி சுமருக்கு மாநாட்டுப் பந்தலுக்கு அழைத்துச் சென்று, விட்டு விட்டு வந்த சப்ஜெக்ட் கமிட்டி கூட்டத்தை மீண்டும் தொடர்ந்து நடத்தினார்கள்!

சப்ஜெக்ட்—கமிட்டி கூட்டத்திற்கு திரு A. S. ராஜனவர்களும்—திரு G. லக்ஷ்மணன் அவர்களும், வந்திருந்தார்கள்.

திரு T. S. ராமானுஜமவர்களும்—P. M. கிருஷ்ணன் அவர்களும், மீண்டும் பிரதிநிதிகளின் விவாதத்தைக் கேட்டனர். பிறகு U. P. T. W. சங்க பொது செயலாளரும்—அன்று கூட்டத்தில் கலந்து

கொண்டிருந்தவருமான தோழர், A. S. ராஜனவர்கள் அனுப்பிய கடிதமொன்றும் கூட்டத்தில் திரு T. S. R. அவர்களால் வாசித்துக் காட்டப்பட்டு, அதன் பேரில் விவாதம் நிகழ்ந்தது.

அக் கடிதத்தில் கண்டிருந்த விஷயம், U. P. T. W. சங்கமும்—A. I. P. U. சங்கமும், இணைந்து பணியாற்றுவதைக் குறித்ததாகும்—இந்த பிரச்சனையின்மீது நீண்டதோர் விவாதம் தொடங்கியது!

பலர் பேசினார்கள். பல பிரதிநிதிகள் தங்கள் அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்தார்கள்—அவர்களின் பேச்சுக்களின் சாரமெல்லாம், U. P. T. W. தனது சங்க சட்ட திட்டங்களின்படி தபால்காரர்களையும், நான்காவது வகுப்பு சிப்பந்திகளையும் தங்கள் சங்கத்தில் அங்கத்தினர்களாக சேர்த்துக் கொள்வதைக் கைவிட வேண்டுமென்பதும், அந்த சட்டத்திட்டமே. (இவர்களை சேர்த்துக் கொள்ளும் பிரச்சனையைப் பொறுத்த மட்டில்) மாற்றப்பட வேண்டுமென்பதும், தான்!

அங்கு பேசிய அனைவருமே, தோழர் ராஜனவர்கள் மீது தங்களின் ஆழ்ந்த நம்பிக்கையை தெரித்துக்கொண்டு பேசினார்கள். ஆன்றாலும், 'இது விஷயத்தில் அவர்கள் ஒரு நம்பிக்கையான உறுதிமொழி தேவையென்று தெரிவித்துப் பேசினார்கள்!'

இந்த விவாதத்தை தொடர்ந்தும், இதற்குப் பதிலிதக்கும் முகத்தாலும் பேசிய தோழர் A. S. ராஜனவர்கள் பிரதிநிதிகளின் சர்ச்சைகளுக்கு தகுந்த சமாதானமும் வாக்குறுதியும் கூறினார்கள்—அவர்கள் பேசுகையில், இந்த இணைப்பு விஷயம், திருப்திகரமாக, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, தீர்மானமாக்கப்பட்டு விட்டால், தனது சங்கம், இதுவரையில், சேர்த்துள்ள, நான்காம் வகுப்பு சிப்பந்திகளையும், தபால்காரத் தோழர்களையும், உடனடியாக, U. P. T. W. சங்கத்தினின்றும், A. I. P. U. சங்கத்திற்கு ஒப்படைக்கத் தயாராயிருக்கின்றதென்றும், அதே நேரத்தில் அதற்குப் பிரதி உபகரமாக, A. I. P. U. வில் தற்போது அங்கத்தினராக இருந்துவரும் 'கிளர்க்குகளாக உயர்த்தப்பட்ட, தபால்காரர்களை', தங்களிடம் ஒப்படைத்து விடவேண்டுமென்றும், எடுத்துரைத்தோடு, அதுவிஷயமாக, பிரதிநிதிகளின், உள்ளத்திலே, இருந்துவரும், அச்சமான எண்ணம்—அதாவது, U. P. T. W. சங்கம் தனது வாக்குறுதியை, திருப்திகரமான அளவில் மதித்து—நிறைவேற்றமா? என்ற ஐயப்பாடு—நிங்குவதற்காக, தானே இன்று இதனை வலியுறுத்தும் வகையில், உத்தரவாத மளிப்பதாகவும்; பொதுச் செயலாளர் என்ற முறையில், இந்த ஒப்பந்த விஷயத்தில் எந்த ஒரு பிளவோ—தவறோ நேரா வண்ணம்தான் பாதுகாத்துத் தருவதாகவும், இது

விஷயத்தில் ஏதாவது பிற்காலத்தில் தகராறு எழுமானால், தன் பொதுச் செயலாளர் பதவியை உத்தரித்தள்ளியாகிலும், இந்த ஒப்பந்தத்தை பாதுகாப்பதாகவும், மிக உணர்ச்சிகரமாகப் பேசினார்கள்.

இதன்மீது இறுதியாக விவாதம் நடைபெற்று, கீழ்க்கண்டவர்களைக் கொண்ட கமிட்டி ஒன்று, ஏற்படுத்தப்பட்டு, அவர்களுக்கு, இது விஷயத்தில் ஒரு முடிவுக்கு வரும் அதிகாரமும், வழங்கப்பட்டது, அந்தக் கமிட்டி உறுப்பினர்கள் வருமாறு:

தலைவர்: T. S. ராமானுஜம்.

பொது செயலாளர்: P. M. கிருஷ்ணன்—மற்றும் எல்லா டிப்டிங்—கிளைச் சங்க செயலாளர்களும் அவர்கள்.

எனவே இந்த உணர்ச்சிகரமான விவாதம் (6 மணிக்குத் தொடங்கியது) தொடர்ச்சியாக சுமார் 8 மணி நேரம் வரை அதாவது விடியற்காலே 3/30 மணிவரை நடைபெற்றது. இந்த பயனுள்ள விவாதத்தின் வேகத்தில் பல பிரதிநிதிகள், கைகளின் இரவு உணவைக்கூட அருந்தாமல் இருந்தது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது!!

மதுராள காலே ஓர்பெரும் ஊர்வலமொன்றுக்கு, ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. காலே 8 மணியளவில், ஆர்பர் புகுதியிலிருந்து, இந்த மாபெரும் ஊர்வலம், பேண்டு வாத்தியங்களும்—மேள வாத்தியங்களும் முழங்க, தொடங்கியது. தலைவர்களெல்லாம் விபரிசையாக பலர் மாலையைக் குட்டப்பட்டு, ஊர்வலத்தின் மத்தியில் வர, கொண்டாட்டமும்—பிரதிநிதிகளுட—பார்வையாளர்களும், வாழ்த்தொலிகளால் கொண்டே வீதிகளின் வழியே வந்த காட்சி மிக நேர்த்தியாக இருந்தது.

தொண்டர் படை மிக கல்ல முறையில் தோழர்கள்—P. ரத்தினசுமி—சென்னைத் தோழர் V. ராஜமாணிக்கம், ஆசியவர்களால் கண்காணிக்கப்பட்டு, மிகமிக கட்டுப்பாட்டோடு, இருந்தது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். ஊர்வலம், மிக குதுகலத்துடன் மகாநாட்டுப் பந்தலை வந்தடைந்தபின் வீதிகளில் அவர்கள் முழக்கி வந்ததைப் போல, 'தபால்காரர் சங்கம் வாழ்ச்சு! ஒற்றுமை வாழ்ச்சு! P. M. G. வாழ்ச்சு!! என்ற பேரொலிகளை யெழுப்பினர். சுமார் 10 மணியளவில் மகாநாட்டின் நிகழ்ச்சிகள் தொடங்கியது!

தோழர் கதிரவேலுப் பிள்ளை ஆரம்பிதம் பாடினார்! இதனைத் தொடர்ந்து மகாநாட்டின் நிகழ்ச்சிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. முதலில், தோழர், வெங்கடகிருஷ்ணன் B. A. 'இந்து' பத்திரிகையின் திருபர் டீயைக் கொடியை ஏற்றுவிட்டார். அவர் தபால்காரர் சங்கத்தைப்பற்றி பேசுகையில்; தபால்காரர் சங்கத்தினர் தங்களின் குறைபாடுகளை எடுத்துரைக்கும்போதும் தேசிய முக்கியத்துவத்தையும் மனதிற்கொண்டேதான், எடுத்துரைக்கிறார்கள்

என்றும்; இதனை அறிய இவர்களின் ஒவ்வொரு மாநாட்டின் போதும் தேசியக் கொடியினை ஏற்றி வைத்திடத் தவறாமலிருப்பதே போதிய சான்றாகுமென்றும்; எடுத்துரைத்ததோடு, கொடி யேற்றும் நிகழ்ச்சியானது தேசியத்திற்கு உழைக்கும் உத்தரவாதத்தை மீண்டும் மீண்டும் புதுப்பித்துக் கொள்வதாகுமென்றும்; தன்னலத்தை இழந்தாலும் தேச சேவைக்கு வாக்குறுதி அளிப்பதாகுமென்றும் அவர் அறிந்தார். அவர் மேலும் பேசுகையில்; அரசியலார்... தேசம் செழிக்க உழைக்கும் அத்தையவர்களிடத்திலே கருணை யுள்ளத்தோடு நடந்து கொள்ளுவார்களென்பதிலே தனக்கு எந்த ஒரு சந்தேகமில்லையென்றும், ஒரு தேசம் செழிப்பதும் உயர்வதும், அதன் தொழிலாளர்களின் நலநாழ்வினையும்—வளர்ச்சியிலேயும் தான் பொதிந்து கிடக்கிறதென்றும் எனவே அரசியலார் இவைகள் குறைபாடுகளை சீக்கிரமே கல்லமுறையில் கணிப்பவர்களென்று தாம் நம்புவதாகவும் தெரிவித்தார்கள்.

அதன் பிறகு மாவட்ட செயலாளரும், மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகளில் கிறப்பாக பங்கு கொண்டு, மிக மிக பொருப்பாகவும்—அன்பாகவும், அனைவரையும் வரவேற்பளித்தவருமான தோழர் சண்முகசுந்தரமவர்கள்—நமது இலட்சியக் கொடியை, பலத்த கரகோஷத்திற்கிடையே ஏற்றுவித்தார்கள்! அவர்கள் இந்த கட்டியை யொட்டிப் பேசுகையில், கொடியின் ஆசிக் கவர் அறிவிப்பதைப் போல, தங்கள் யாவரும், தங்களின் உரிமையைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள ஒன்றுபட்டு ஒரே கொடியின் கீழ் மிக ஒற்றுமையாக நின்று பாடுபடவேண்டுமென்றும், சுயநலம்கருதாது, தியாக சித்தனையுடன் அனைவரும் பணியாற்ற வேண்டுமென்றும் வேண்டிக் கொண்டார்.

பிறகு நமது பேஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரலவர்களுக்கு, வரவேற்புக்குமுழுவின், தலைவர் தோழர் சேஷய்யர் B. A., B. L. உவர்களால், ஒரு வரவேற்புப் பத்திரமொன்றும் வாசித்தளிக்கப்பட்டது, (இதன் பிரதி பிரிதோரிடத்தில் அச்சிடப்பட்டிருப்பதை காண்க)

இதனை யொட்டி, பலத்த கரகோஷத்திடையே, நமது மதிப்பிற்குரிய போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரல் கணம் K. P. சென் அவர்கள், மாநாட்டைத் திறந்துவைத்து மிக 'அழகானதோர் சொற்பொழிவொன்றையும் ஆற்றிவைத்தார்கள் (அவர் பேச்சின் குறிப்பை பிரிதோரிடத்தில் காணவும்.)

இதன் பிறகு பல சங்கங்கள், சார்பாகவும்—அதிகாரிகள் சார்பாகவும் வந்து குவிர்த்திருந்த வாழ்த்துக் செய்திகள் வாசித்துக் காட்டப்பட்டன

இந்த சம்பளத்தினையொட்டி, மகாநாட்டின் தலைவர் தோழர் T. S. ராமானுஜமவர்கள் தங்களின்

தலைமையுரையை (தமிழில்) வாசித்தார்கள்—
(இதன் விவரம் பிறிதோரிடத்தில் காண்க)

இதைத் தொடர்ந்து திருமதி சாரதாம்பாள் அவர்கள் அண்ணல் காந்தியடிகளின் படத்தை திறந்து வைத்து சொற்பொழி வாற்றினார்கள்! காந்தியடிகள் மனிதகுலத்திற்கு செய்த சேவையும் அவரின் பேச்சுக்களும், நாம் மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய சேவைகளென்ன என்பதை நினைவு படுத்துகின்றேன் என்றும்; அவர் மறைந்தாலும், அவரின் புகழு—செயலும் நமக்கெல்லாம் ஒன்றும் வறிகாட்டத்தவராது என்றும் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள்.

பிரதம வீரம் தமிழ் மக்களும்—சுதந்திர உணர்வின் தந்தையுமான வ.—உ. சிதம் ராஜா அவர்களின் திரு உருவப்படத்தை. வ. ஊ. சி. கல்லூரி பிரின்ஸ்பல் திரு சீனிவாசராகவனவர்கள் M. A. A. திறந்துப் பேசுகையில். வ. ஊ. சி.யின் திரு உருவப்படத்தை திறந்து வைக்கின்ற இந்த நேரத்திலே, அவருடைய சேவையைத் தாம் அதிகமாக சொல்லத் தேவையில்லை யென்றும், அங்குள்ள எல்லோருமே அவரைப்பற்றி போதுமான அளவில் அறிந்திருக்கும் போது அவரின் கொள்கைகளையும்—சேவைகளையும் பற்றி, அதிகமாக விளக்கப் படத் தேவையில்லை யென்றும்; என்றாலும் அவரின் வீர முழக்கத்தை யொட்டி, அவரைத் தான் சுதந்திர முழக்கத்தின் தந்தையென்று கருதுவதாகவும்; காந்தியடிகள் தேசத்தின் தந்தை யென்றால், வ. ஊ. சி. சுதந்திர முழக்கத்தின் தந்தையாவாரென்றும்; அவர்தான் தமிழக மக்களை தங்களின் மூதாதையரின் பண்புகளைக் காட்டி, வீரமுழக்க மிட்டி தனித்தாயகமமைக்க உழைத்திட்ட பெரியாரென்றும், தெரிவித்தோடு, அவரின் கொள்கைகளை விளக்க, ஓர் எடுத்துக்காட்டை அவர் குறிப்பிட்ட போது; காந்தியடிகள், அகிம்சா முறையில், காந்தியரனை நடத்திக்கொண்ட திட்டமிட்டபோது, அதனைப் பிடிக்காத சிதம்பரனார். மிக சகஜமாக, அரசியல் வாழ்விலே இருந்து விடுபட்டு, தனிவாழ்வு வாழ்ந்தாரென்றும், இது ஒன்றே அவரின் பெரும் பண்பைக் குறிக்கிறதென்றும் தெரிவித்தார்கள்!

அவரைத் தொடர்ந்து U. P. T. W. பொது செயலாளர் தோழர் A. S. ராஜனவர்கள், நமது மதிப்பிற்குரிய அகில இந்திய பொதுச் செயலாளர் V. G. தால்வி அவர்களின் படத்தை பலத்த கர கோஷத்தினிடையே திறந்துவைத்துப் பேசுகையில் கனம், தால்வியவர்கள், மிக உண்மையான தலைவரென்றும், அவரது தலைமையின்கீழ் நமது அகில இந்திய சங்கம், மிக வியக்கத்தக்க அளவில் முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறதென்றும், குறிப்பிட்டதோடு, அவரைத்தான் இன்னும் பலகாலம், நல் வாழ்வுபெற்று வாழ்ந்து—நமது சங்கத்திற்கு இன்

னும் பல அரிய பெரிய களஞ்சியங்களையும்—உதவி செய்ய வேண்டுமென்று தாம் மனமார விரும்புவதாகவும், குறிப்பிட்டார்கள்— அவர் மேலும் தொடர்ந்து பேசுகையில் தமது U. P. T. W. சங்கத்தின் நல் வாழ்த்துக்களை இந்த மாநாட்டின் போது தெரிவித்துக் கொள்வதிலே மிக்க மகிழ்ச்சியடைவதாகவும், அதோடு—மதுசக்தம் நம்மவரின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்திக் கொள்ளவும், நமது குறைபாடுகளை நீக்கிக் கொள்ளவும், சித்தத்தம் போராட்டத்திற்குத் தமது U. P. T. W. தங்களின் முழு ஆதரவையும்—தந்துவத்தயாராயிருப்பதாகவும், வாக்களித்தார்கள். அவர் இறுதியாகப் பேசுகையில், இரண்டு சங்கங்களுக்கு இடையே எல்லாவும், நல்லெண்ணமும், இன்று இருப்பது போலவே என்றும் இருக்கவேண்டுமென்றும், அவைகள் வளரவேண்டுமென்றும், அதுவும் தால்வியவர்களின் தலைமையின்கீழ் அந்த நல்லறவு செழித்தோங்க வேண்டுமென்றும் கூறினார்கள்.

அவரைத் தொடர்ந்து விசேஷ அழைப்பின் பேரில் மாநாட்டிற்கு வந்திருந்த கனம் A. T. தாணுப்பிள்ளை M. P. அவர்கள் சொற்பொழி வாற்றினார்கள். அவர்கள் பேசுகையில் தொழிலாளர்கள் அனைவரும்—தங்களின் குறைபாடுகளை அரசாங்கம் நல்ல முறையில் கவனித்துப் பரிசாரம் தேடாவிட்டால் ஆவேசம் கொண்டு எந்த ஒரு முடிவுக்கும் வந்துவிடக் கூடாதென்றும்; எல்லோரும் அமைதியான முறையில், அண்ணல் காந்தியடிகள் கடைபிடித்த அகிம்சா முறையில், போராட்டம் நடத்தி வெற்றி காணவேண்டுமென்றும் தெரிவித்ததோடு, தபால்சாரர்களின் சேவைகளையும்—நாண்காம்தர சிப்பந்திகளின் மத்தான உழைப்பின் திறமைகளையும் அவர் வெகுவாகப் பாராட்டிப் பேசினார்கள்—அவர் தொடர்ந்து பேசுகையில் தபால்சாரர்களின் நேர்மையான குறைபாடுகளைப் பற்றி அரசாங்கம் எந்த ஒரு மறுப்பும் காட்டாமல், அவைகளுக்குப் பரிசாரம் தேடித்தர பாராளுமன்றத்தில் தாம் நுயலுவதாகவும் வாசித்தளித்தார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் பற்றி அவர் மேலும் பேசுகையில்; அரசாங்கம் இதற்கென சில புதிய திட்டங்களை வகுத்தாலொழிய இந்த பிரச்சினையை ஒழித்துக் கட்ட முடியாதென்றும், தானும் இது விஷயத்தில், 1000-க்கு மேற்பட்ட சொத்துடைய எவருக்கும் அரசாங்க வேலைகள் வழங்கப்படலாகாது என்று தீர்மானம் கொண்டு வரப் போவதாகவும்—இப்படி ஒரு தீர்மானம் வந்தால் உண்மையாக வேலையால் கிடைக்கும் ஊதியத்தால் பிழைக்கவேண்டிய கிர்பந்த முடையவர்களும் வேலையில்லாதவர்களும் பெரிதும் நன்மையடைவார்களென்றும்; எனவே

இது விஷயத்தில் தலைவர் ராமானுஜம் போன்றவர்களும், மற்ற தலைவர்களும், இதனைப் பெரிதும் ஆதரித்து உதவி புரியவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டு தங்களின் சொற்பொழிவை முடித்துக் கொண்டார்கள்—

இந்த சிதழ்சியோடு மகாநாட்டின் சிதழ்சிகள் முடிவடைந்து பிற்பகல் மீண்டும் சப்ஜெக்ட் கமிட்டியின் சிதழ்சிகள் தொடர்ந்து நடைபெற்று தேர்தலும் நடைபெற்றது—

பிற்பகல் சிதழ்சியில் முதலில் சென்னை நகரத்திற்குத் தனி யூனியன் அத்தலது வழங்குவது பற்றிய பிரச்சனை விவாதிக்கப்பட்டது! இந்த விஷயத்தைப் பற்றிய விவாதங்கள் ஏற்பட்டு முன்னர், தோழர் P. M. கிருஷ்ணன் அவர்கள், இது பற்றி சில பல வார்த்தைகள் பேசினார்கள்—அவர்கள் பேசுகையில்; சென்னை நகரம் தனி யூனியன் அமைத்துக்கொள்ளும் முயற்சியைத்தான் வரவேற்பதாகவும்; அச்சுத் தாளே—மாகாண யூனியனே யாதொரு தடையும் சொல்லாதென்றும் ஆனால், மாகாண யூனியன் தற்போது உணவாகி யின்மையால் அனுபவித்து வரும் கஷ்டங்களை, சர்க்கட்ட முடியாத நிலையிலிருக்கும் போது இந்த முயற்சி பலனளிக்குமா என்று தான் அச்சப்படுவதாகவும்; இருந்தபோதிலும் இதனை மாகாணப் பற்றி அனுமதிக்க வேண்டுமென்றால், புதிதாக ஏற்படுத்தப்படும் நகர யூனியன், தங்களின் ஒருவில, சரிபாதினய, மாகாண யூனியனுக்கு நன்கோடையாகத் தருவதாக இருந்தால், இரண்டு திறந்துகொள்ள யாதொரு தடையுமில்லை என்று கூறினார்—இதன் மீது பலத்த விவாதம் ஏற்பட்டு, இறுதியில் தலைவரவர்களின் தலைமையின் பேரில், இந்தத் தீர்மானம் ஒட்டுக்கு விடப்பட்டதில், இந்த புதிய தீர்மானம் தோற்றது—எனவே புதிய நகர யூனியன் ஏற்படுத்தும் யோசனையும் கைவிடப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டது.

அதன் பிறகு யூனியனின் சட்ட திட்டங்களில் சில மாற்றங்களும், திருத்தங்களும் செய்வது பற்றி விவாதிக்கப்பட்டு: அவைகளில் சில ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன: சில அடுத்த மாநாடு வரையில் தள்ளி வைக்கப்பட்டன:

திருத்தப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட தீர்மானங்களின் விவரம் வருமாறு:

எண். 5—(a) [1] 25 அங்கத்தினர்களைப் பெற்றிராத எந்த சங்கமும் தனித்தியங்க முடியாது, (2) சட்டிவிஷயங்களைக் கெல்லாம், ஒரே டிவிஷனில் மட்டுத்தானிருக்க வேண்டும்.

எண். 32—மாகாண நிர்வாகக் குழுவிற்கெல்லாம் கூட, தலைமையானதும்—யூனியனின் சொத்து சுதந்திர விஷயங்களில் பூரண அதிகாரங்களையும் பெற்றதுமாயிருப்பதவும் இந்த மாகாண மகாநாடு தான். இதற்கு கீழ்க்கண்ட அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன.

(a) கீழ்க்கண்ட முறையில் நிர்வாகக் குழுவின் ரைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளவும்—இந்த நிர்வாகிகளில் தலைவர்—துணைத் தலைவரைத் தவிர்த்து மற்ற வர்களெல்லாம், யூனியன் அங்கத்தினர்களாக இருக்கப் பார்த்துக் கொள்ளவும் வேண்டும்:

நிர்வாகக் குழு: 1. தலைவர் (2) இரண்டு உதவதமூன்று துணைத் தலைவர் (3) பொதுச் செயலாளர் (4) இரண்டு கூட்டு பொதுச் செயலாளர் (5) இரண்டு அமைப்புச் செயலாளர்கள் (இவர்களில் ஒருவர் தென் பகுதிக்கும்—பற்குருவர் மலபார் பகுதிக்கும், (6) சீனியர் குப்பரிண்ட்டெண்டு களின் நியமனம் இருக்குமிடங்களிலெல்லாம், ஒரு துணைச் செயலாளர், (7) சென்னைக்கு மட்டும் 3 துணைச் செயலாளர்கள் (3) ஒரு பொருளாளர் (9) ஒரு மேனஜரு—அவரே துணை பொருளாளர்.

அதோடு—சில துணைச் செயலாளர்களை நியமிக்கும் அதிகாரமும் தலைவரவர்களுக்கு மாகாண வழங்கியது.

இந்த திருத்தங்களும்—மாற்றங்களும் நிறைவேறிய பிறகு தேர்தல் நடைபெற்றது.

இவ்வாறு நிகழ்ந்த புகழ் நிர்வாகஸ்தர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள்.

1. திரு T. S. ராமானுஜம்—தலைவர்.
துணைத் தலைவர்கள்
2. „ R. S. கோபால கிருஷ்ணன், B. A.,
„ R. ஜெகன்னாதன்.
„ திருக்குடர் V. முனுசாமி B.A. BL.,
M. P.
3. „ P. M. கிருஷ்ணன், பொதுச் செயலாளர்,
கூட்டு பொது செயலாளர்கள்
4. „ R. எதிராஜா ஸாபு,
„ G. தேவராஜன்.
சென்னைக்கு துணைச் செயலாளர்கள்
5. „ P. ராஜரத்தினம்,
„ V. லோசய்யா,
„ M. சுந்தரராஜன்.
வெளியூர் துணைச் செயலாளர்கள்
6. „ V. S. சுந்தரம்,
„ S. P. குமாரசாமி,
மேனேஜர் (போஸ்ட்மென் ஹெரால்ட்)
7. T. S. நாராயணன்.
அமைப்புச் செயலாளர்கள்
8. „ G. சுப்ரமணிய ஸாபு,
„ P. K. தாமஸ்.
9. „ V. விஸ்வநாதம்—பொருளாளர்.
ஆடிட்டர்கள்
10. „ A. கோவிந்தன்,
„ D. T. ராபர்ட்

இறுதியாக மாநாட்டின் நிகழ்ச்சிகள் முடிவிற்கு வந்தன—கூட்டுப் பொதுச் செயலாளர்கள்—அனைவருக்கும் நன்றி தெரிவித்தார்கள்—அவர்கள் நன்றி செலுத்துப்போது வரவேற்புக் குழுவின் ரையும் அதன் தலைவர் திரு சேஷய்யங்கார் அவர்களையும்—செயலாளர்கள்—பொருளாளர்களேன, தோழர்கள் சுப்பய்யா—ராமசுப்பு ஆகியவர்களையும், துணைச் செயலாளர் பாலராஜ் அவர்களையும்—மூலிக்ஷன் செயலாளர் திரு சண்முகசுந்திரம் அவர்களையும்—மற்றும் வரவேற்புக்குழுவின் ஆர்வமுள்ள அங்கத்தினர்களையும் வெகுமையப் பாராட்டிப் பேசிய தோடு. மாநாட்டிற்குத் தலைமை தாங்கிய திரு T. S. ராமானுஜம் அவர்களுக்கும்—மாநாட்டைத் திறந்து வைத்து சொற்பொழிவாற்றிய, போஸ்ட் மாஸ்டர் ஜெனரல் திரு சென் அவர்களுக்கும்—மற்றும் மாநாட்டில் கலந்துகொண்டு சொற்பொழியவாற்றி உள்ளார்—வெளியூர் பிரமுகர்களுக்கும்—தோழர் ஜெனரல்களாகவருங்குமும் மற்றும்கூட களின் சலியாத ஒத்துழைப்பைக் காட்டி.

தூத்துக்குடியில் 1954-ம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் 28-ந் தேதி நடந்த 32-வது மாகாண மகாநாட்டில்

ஸ்ரீ. ஆர். சேஷ ஐயங்கார் பி. ஏ. பி. எல். அவர்கள் நிகழ்த்திய வரவேற்புரை

தலைவர் அவர்களே!

சீமான்களே! சீமாட்டிகளே!

இந்த மகாநாட்டிற்கு உங்களை யெல்லாம் வரவேற்கும்படியான சந்தோஷகரமான பொறுப்பை எனக்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பது எனக்கு அளவிலா ஆனந்தத்தை கொடுக்கிறது.

இன்று நம், மதிப்புக்குரிய ஸ்ரீமான் கே. பி. லென் பி. எஸ்.வி. போஸ்ட் மாஸ்டர் ஜெனரல் அவர்கள் தமக்கு எத்தனையோ பொறுப்பான வேலைகளுக்கு இடையிலும், நம்மிடையே இந்த மாநாட்டை அஞ்சார்ப்பணம் செய்ய வந்திருப்பதும், மாகாண தொழில் சங்க தலைவரான ஸ்ரீமான் டி. எஸ். ராமானுஜம் எம். எ. எல். எல். பி. இந்த மாநாட்டை தலைமை தாங்குவதும் என மகிழ்ச்சியை பன்மடங்கு ஆக்குகிறது. இவர்கள் இருவருக்கும், சென்னையிலிருந்து வந்திருக்கும் ஸ்ரீமான் தங்களுக்கும், சந்தோஷாளர்களுக்கும், இன்னும் இந்த மகாநாட்டை வெற்றிகரமாகவும் பொருட்டு இருக்க உதவுகின்ற கல்வோருக்கும், வரவேற்பு

மாநாட்டை வெற்றிகரமாக ஆக்கித்தந்த அனைவர்களும் வாழ்த்துச் செய்திகள் அனுப்பித் தந்தோருக்கும் மாகாண யூனியன் சார்பாக நன்றியறிதலான வணக்கத்தையும்—மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். இத்துடன் மகாநாட்டின் இரண்டாம் நாள் நிகழ்ச்சி முடிவடைந்தது—

மறுநாள் தலைவர்களும்—பிரதிநிகளும் தங்களுக்கும் புறப்பட்டனர்—உள்ளூர்த் தோழர்களும்—தபால்சார நண்பர்களும்—வரவேற்புக் குழுவின் எல்லா முக்கியஸ்தர்களும்—டைசுவரையிலிருந்து—எந்த ஓர் உசைசர்யமும்—குறையும் ஏற்படாவண்ணம் மிக மிகப் பொறுப்புடனும்—மகிழ்ச்சியுடனும்—அனைவரையும் ரயிலடிக்கு வந்து வழி அனுப்பி வைத்தார்கள்—

அந்த அவர்களின் ஆர்வமும்—அன்பும்—இன்னும் நம்மனதை விட்டகலவே இல்லை. வாழ்க! அந்த கல்வர்கள் !! வாழ்க—தூத்துக்குடியின் கிளை !!

கமிட்டி சார்பாக என்மனமார்த்த கல்வரவு உரித்தாகுக.

சீமான்களே சீமாட்டிகளே!

உங்களை வரவேற்கும் சுயத்தில் டிபார்ட்மென்ட் டிவிஷன் செய்துவரும் லோயர் கிரேட் தொழிலாளிகளின் நன்மையை உத்தேசம் செய்து உணர்ச்சிதரும் சில வார்த்தைகளை சொல்லுகிறேன். சதர்திரம் கிடைப்பதற்கு முன்பும் பின்பும் திருமந்திர மாநகரமானது வளர்ச்சி பெறுகிக் கொண்டதும் பெயர் பெற்ற கரமாக இருக்கிறது.

வி. ஒ. சிதம்பரம் பிள்ளை காலத்திலிருந்து நாளதுவரை, திருமந்திரமாநகரம் அரசியல் நடவடிக்கைகளில் பின் தங்கியதில்லை. நம் சங்கத்தை ஆரம்பித்துவைத்த பெருமை ஸ்ரீ சிதம்பரம் பிள்ளைக்கு சாரவதமன்றி அவரே அதற்கு தலைவராகவும் இருந்து இருக்கிறார். சங்கத்தின் தந்தை யென்றே அவரைச் சொல்லலாம்.

தபால் சிப்பந்திகளின் குறைபாடுகளை விசேஷமாக தபால்காரர்கள்; 4-வது கிளாஸ் ஊழியர்கள் முதலியவர்களுடைய குறைபாடுகளை, அதிக

மகாசபைகளிலும் தீர்மானங்களிலும் நிறைவேற்றியும் அவர்களுடைய ஸ்தானங்கள் உயராமல் இருப்பது நீடித்த நான் குறைபாடாகவே இருந்து வருகிறது.

டிபார்ட்மென்ட் மூலம் லாபம் கிடைக்கிறது, என்பது தெரிந்த விஷயம். இந்த டிபார்ட்மென்ட்டில் வேலை செய்யும் வீடு இல்லாத ஏழை தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ், படிப்பு, மருத்துவ வசதி, முதலியவைகளை, வருஷா வருஷம் கிடைக்கும் லாபத்திலிருந்து கொஞ்ச நிகியை ஒதுக்கலாம், வீட்டு வாடகை, வாடகை அலவன்ஸில் டிபார்ட்மென்ட் கடுமையாக இருப்பதைப்பற்றி மிகவும் வருத்தப்பட வேண்டிய திருக்கிறது.

மாகாண சங்கத்தின் மூலம், வீட்டு வாடகை விஷயமாக, டிபார்ட்மென்ட்டுக்கு தெரிவித்த பொழுது, ஒரு லக்ஷம் அதற்கு மேல் ஜனத் தொகை உள்ள, நகரங்களில் வசிப்பவர்களுக்கு, வீட்டுவாடகை அலவன்ஸ் கொடுக்க சட்டம் அனுமதிக்கிறது என்று தெரியப்படுத்தப்பட்டது. இந்த சௌகரியம், இந்த நகரத்தின் அளவு, வளர்ச்சி, முக்கியத்துவத்தைப் பொறுத்து இருக்கிறது. 4 அல்லது 5 வருஷங்களுக்கு முன்பு எடுத்த ஜனசங்கியின் கணக்கு மூலம், லக்ஷத்திற்கு இரண்டாயிரம் ஜனங்கள் குறைவாக இருப்பதாக, கணக்கு வந்ததினால், இந்த காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு டிபார்ட்மென்ட் வீட்டுவாடகை அலவன்ஸ் கொடுக்க மறுத்துவிட்டார்கள். ஜனசங்கியை எடுத்ததில் தப்பு இருக்கலாம், மேலும் ஆயிரம் அல்லது இரண்டாயிரம் குறைவாக இருப்பதை பொருட்படுத்தாமல் டிபார்ட்மென்டார் இஷ்டப்பட்டால், மேற்படி வீட்டுவாடகை கொடுக்கலாம், ஆகையினால்தான் சட்டத்தின் உத்தேசங்களைத்தவிர்த்து முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னேன்.

மாகாண சர்க்காரில் ரூ. 300/-அதற்கு குறைய சம்பளம் வாங்கு சிப்பந்திகளுக்கு, படிப்பு சலுகை கொடுத்து இருக்கிறார்கள். மாகாண சர்க்காரில் வேலைபார்க்கும் ஒரு ஊழியர் மேல்கண்ட வசதிகளை பெற அருகதையாக இருக்கும் பொழுது, தபால்காரர்களும் 4-வது கிளாஸ் தபால் ஊழியர்களும் மேல்கண்ட சலுகை அடையவில்லை, அதிக கோர்ப்படி சில பாக்கர்களுக்கும், டோஸ்ட்மென்களில் சிலருக்கும் கிடைக்கிறதே தவிர, அதேமாதிரி வேலை செய்யும், மற்ற லெட்டர் பிரிக்கும் தபால்காரன், காகிதம் பெட்டி ஊழியர், மெயில் பியூன், மெயில் எடுக்கும், ஆர், எம், எல். 4-வது கிளாஸ் முதலியவர்களுக்கு கிடைக்கிறது. இந்த வித்யாசமானது பாரபக்யமாக இருக்கிறது எல்லாவிதமான தொழிலாளர்களுக்கும்

சுமமான அதிகப்படி அலவன்ஸ், லீவ், நாள்களிலும் கொடுக்க வேண்டுமாய் அமுலுக்கு கொண்டு வரவேண்டும்.

3-வது கிளாஸ் சிப்பந்திகளுக்கும் அவர் குடும்பத்தார்களும் மருத்துவ வசதி கொடுக்கப்பட்டு 4-வது கிளாஸ் சிப்பந்திகளுக்கு அதே வசதி மறுக்கப்படுகிறது. அந்த சலுகையும் முனிசிபல் நகர ஆஸ்பத்திரிகளில் வைத்தியம் செய்துகொள்ளக் கூடியவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது, லோக்கல் பண்டு, அல்லது பஞ்சாயத்து இருக்கக் கூடிய இடங்களில் வேலைபார்க்கும் ஏழை தபால் ஊழியர்களுக்கு மேற்படி சொன்ன வேல்கள் பண்டு அல்லது பஞ்சாயத்து ஆஸ்பத்திரிகளில் வசதி கொடுக்க மறுக்கப்படுகிறது. ஏழை தொழிலாளர்களை முனிசிபல் அல்லது நகர ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டுவரவது என்பது அதிகமான கஷ்டம் உண்டாகிறது.

இந்த மாதிரியான வேற்றுமையும் உத்தியோகமும் தபால் ஊழியர்களுக்கு உற்சாகத்தை கொடுக்கிறது முக்கியமான நகரமாக இருப்பதால் ஜனங்கள் துத்துக்குடி எஸ்பிரஸ் வந்தவுடன் தபால் சாமான்களை எதிர்பார்க்கிறார்கள் ஆனால் மறுநாள் 12-மணிக்குத்தான் தபால் கிடைப்பதினால் அன்று கிடைக்கும் வசதி கிராமங்களுக்கு கிடைக்காமல் போகிறது. இவ்விடத்தில் வேலை செய்யும் தபால்காரர்கள் ஒற்றைப்படையாக வேலை செய்வதால் போதுமானதாக இல்லை. பதினைந்து அதிக தபால்காரர்களை நியமித்து இரட்டைப்படையாக வேலை செய்வதால் இந்த கஷ்டமானது வேசாக நிவர்த்தி செய்யலாம்.

ரன்னர்களுடைய குறைபாடுகளை நிவர்த்திக்க முடியாமல் போனால் மேற்படி ரன்னர் சிஸ்டத்தை எடுத்துவிட்டு பஸ்வில் மெயில்சை அனுப்புவது நலம்.

3-வது கிளாஸ் 4-வது கிளாஸ் தபால் ஊழியர்களுக்கு உண்டான அபரிமிதமான கஷ்டங்களை காணும் பொழுது, தந்தி பட்டுஜட் தனியாக பிரித்து செயல்படத்தவது, நல்லது என்று தாழ்த்த அபிப்பிராயம்,

இந்த மகாநாடு முடிந்தவுடன் ஒன்று அல்லது இரண்டு விஷயங்களாவது எங்களுக்கு அனுமலமாக ஒரு வருஷத்திற்கு ஒரு தரமே—அல்லது சில மாதங்களுக்கு மத்தியிலே முடிவு செய்வதால் நான் பெரு மகிழ்ச்சியடைவேன்.

சீமான்களே, உங்களை வெகுநேரம் வரை காக்க வைக்க இஷ்டப்படவில்லை. உங்களுக்கும் மதிப்புக்குரிய, போஸ்ட் மாஸ்டர் ஜெனரலுக்கும், இன்று தலைமைதாங்கி நடத்திய தலைவருக்கும், ஸ்கேகிதர்களுக்கும் விருத்தினர்களுக்கும், டெலிகேட் டெலிகேட் அல்லாதவருக்கும், நிருபர்களுக்கும்

கும் எங்கள் மனமார்த்த வரவேற்பை அளிக்கிறோம்.

வரவேற்கும் கமிட்டியார் உங்களை நன்றாக கவனிப்பார்கள். எங்கள் ஏற்பாட்டில் குற்றங்கள் இருக்கலாம். எதாவது அசௌகரியங்கள் ஏற்பட்டால் எங்களை மன்னிக்கும்படியும், எங்களோடு

ஒத்துழைத்து மகாநாட்டை வெற்றிகரமாக முடித்துக் கொடுக்கும்படி தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆர். சேஷன்,
தலைவர்,
தூத்துக்குடி, } வரவேற்பு குழு, தூத்துக்குடி.
28-2-54.

தூத்துக்குடியில் போஸ்ட்மாஸ்டர்-ஜெனரல்!

கடந்த திங்கள் 27, 28 தேதிகள், தூத்துக்குடியில் நடைபெற்ற நமது மாகாண மகாநாட்டைத் திறந்து வைத்து கனம் கே. பி. சென், போஸ்ட் மாஸ்டர் ஜெனரலவர்கள் ஆற்றிய சொற்பொழிவின் சாரம் வருமாறு:

தலைவரவர்களே! நண்பர்களே சகோதர உழைப்பாளிகளே! தோழர்களே! தாய்மார்களே!

வணக்கம்—தூத்துக்குடியிலே மிக விமரிசையாக நடைபெறும் உங்களின் 32-வது மாகாண மகாநாட்டை, திறந்து வைக்கும் மகத்தான பணியை எனக்களித்தமைக்காக எனது மட்டில்லா மகிழ்ச்சியினை யும்—நன்றி யறிதலையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்!

தபால்-தந்தி இலாகாவின் எ.சு. அரண்களான விளக்குவதுதான் உங்களின் பிரிவு! உங்களின் நல்லாழ்வையும்—சுகத்தையும் பொருத்துத்தான், இலாகாவின் உயர்வு—பலமு மிருக்கிறது, நான் இம்மாகாணத்தின் போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரல் பதவியை ஏற்ற நாட்களிலிருந்து, நீங்கள்—உங்களின் பூனியனும் தரும் ஒத்துழைப்பையும்—ஐக்கியத்தையும் நான் பல முறை பாராட்டி யிருக்கிறேன்—ஆனால் இந்த நேரத்திலே உங்களின் இந்த நல்ல பண்பிற்குக் காரணமா யிருக்கின்ற உங்களின் தலைவர் திரு. ராமானுஜம் அவர்களின் திறமையையும்—ஒத்துழைப்பையும், வழிகாட்டிச் செல்லும் சிறந்த தன்மையினையும் என்னாலே மறக்க முடியவில்லை! அவர் ஒரு சிறந்த தலைவர்—குறைபாடுகளை திறமையாகவும்—நல்லெண்ணத்தோடும் எடுத்துக்காட்டி, வாதிட்டு நன்மை தேடித்தர முயலும் ஓர் ஆர்வமுள்ள வழி காட்டி! தொழில் புரிவோருக்கும்—தொழிலைப் பெறுவோருக்கு மிடையிலே சின்று பாரபட்ச மின்றி குறைகளை எடுத்துக்காட்டும் நல்ல பாதுகாப்புத் தலைவர்! அவரை நான் வெகுவாகப் பாராட்டுகின்றேன்!

பார்த்த இம்மாகாணத்தின் தபால் தந்தி இலாகாவின் அதிகாரி என்ற முறையிலே, உங்களோடு நான் ஒத்துழைக்கும் விருப்பதென்பது இயலாத காரணம்—எனவேதான் நானும் உங்களுடன் ஒரு

வகைவே என்னையும் மதித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்! உங்களுடன் நானும், ஒருவன் என்பதை மனமார உணருகிறேன், எனவேதான், நீங்களும் இந்த தபால்-தந்தி இலாகாவின் குடும்பத்தின் தலைவனும்—உங்கள் நலன்களின் பாதுகாப்பாளனுமாக என்னை மதித்து, இந்த உங்களின் மகாநாட்டைத் திறந்து வைக்கு படி என்னைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்களென்று நான் நம்புகிறேன்! இந்த தருகியின் மேல் நான் நானும் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறேன்! என்று எண்ணுவதிலே நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்!

உங்களின் குறைபாடுகள் இருவகை யானவை யாகும்!

ஒன்று, அகில இந்திய ரீதியிலே தீர்மானிக்கப்பட வேண்டியவைகள்—

மற்றொன்று—மாகாண ரீதியிலே, என்னால் தீர்த்து வைக்கப்பட வேண்டியவைகள்—எனவே பிரதிய பிரிவிலே, பொதிந்து கிடக்கும் மகத்தான பொறுப்பையும், கடமையையும் நான் நன்றாக உணருகிறேன்—அவைகள் என்னாலே—எனது தீர்ப்பினாலே—தீர்மானிக்கப்பட வேண்டியவைகளாகும்!

ஆனால் முத்திய பிரிவைப் பொறுத்தவைகள்—எல்லாம் அகில இந்திய ரீதியைச் சேர்ந்தவை—இதனைத் தீர்த்துக் கொள்ள, நீங்கள் ஏற்கனவே, போக்கு வரத்து மந்திரியாரையும்—டைரெக்டர் ஜெனரலவர்களையும் சந்தித்திருக்கிறீர்கள்—எனவே தற்போது தொழிலாளர் குறைகளைக் கேட்பதிலே, கருணையும்—சன்னியமும் உடைய ஒரு மந்திரியார் குழு இதை விட வேறு ஒன்று இருக்க முடியாதென்பதிலே உள்படியே நாம் பெருமை பட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்! நமது இலாகாவைப் பொறுத்த வரையில் இந்த நிலைமையைப் பெற நாமனைவரும் அதிர்ஷ்டசாலிகள்தான்!!

ஒரு தனிப்பட்ட காரியத்திலே வேலை செய்பவர்களுக்கும்—ஒரு அரசாங்கப் பணிமனையிலே மனையிலே பணிபுரிவோருக்குமிடையே பலவித தியாகங்கள் இருக்கின்றனவென்றாலும் அதிலே மிக முக்கியத்தவம், காய்ந்த விததியாசம்; தனிப்

பட்டவரின் காரியாலயத்திலே, தொழில் புரிவேரின் நலன்கள் தனிப்பட்டவரின், குண நலன்களைப் பொறுத்தும்; சபதச நிலைப்புக்களைப் பொறுத்தும், லாபகஷ்ட நோக்கைப் பொறுத்தும், தனிப்பட்டவர்களாலேயே தீர்மானிக்கப்படுகிறது ஆனால் அரசாங்க இலாகாக்களில் அப்படி இல்லை! இங்கு பணியாற்றுவோரின் நலன்கள் மக்களால்—ஜனநாயகரீதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட, அரசியல்வாதிகளால், பாராளுமன்றத்திலே—பல விதங்களுக்கும் பிரதூ தீர்மானிக்கப்படுகிறது! இதை நான் வித்தியாசம்!! எனவே ரீதியுடன்—நேர்மையும் எப்போதும் வெற்றி பெறும்—நம்முடைய குறைகளும், பிரச்சனைகளும், அகில இந்திய ரீதியிலே, பலர் முன்னிலையிலே, பிரச்சனைகளின் குண தோஷங்களைப் பொறுத்து விவாதித்து முடிவுகட்ட வேண்டி இருக்கிறது இத்தகைய நல்ல குழுவிலே நாயிருப்பதற்காக உள்ளபடி நம்மை நாமே பாராட்டிக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்; அது மட்டுமல்ல, இத்தகைய விவாதம் நடந்து நல்ல தீர்ப்பளிக்கப்படும் வரையில் நாம் பொறுத்திருந்ததான் பார்க்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம்!

அரசாங்க ஊழியர்களாக இருக்கும் நாமெல்லாம் சத்திர இந்தியாவின் நிர்வாக இயந்திரத்தின் அச்சாணி போன்றவர்கள்—மக்கள் நம்மிடமிருந்தெல்லாம் அதிகமாக எதிர்பார்க்கிறார்கள்—அடிக்கடி இந்திய அரசாங்கத்தின் தபால் இலாகாவை நிர்வாகத் திறமையும்—கட்டுப்பாட்டிற்கும் சிறந்தது என் அனைவரும் குறிப்பிட்டு பேசும்போது நான் உள்ளபடியே மிக்க பெருமையடைகிறேன்! இந்த நற்பெயருக்கு எங்களின் உயர்ந்த சேவையும் ஒரு

பங்காக இருக்கிறது இதைத் தொடர்ந்து நிலைநாட்டிடும் பொருட்பும்—கடமையும்—இனி உங்களைப் போன்றவர்கள் கையில்தானிருக்கிறது! எனவே உங்களை வேண்டிக் கொள்வதெல்லாம் இந்த பெயரை நீங்கள் தொடர்ந்து நிலைநாட்டி, வும்—நாம் சேவை செய்யும் மக்களிடமிருந்து, சிறந்ததோர் நற்பெயரையும்—எந்த ஓர் குறைபாடும் சொல்லாத நிலைமையையும் உண்டாக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான்! ஆகவே நமக்கு இதுவரை இருந்து வரும் நற்பெயரினால், நிலை நலனும், அதைத் தொடர்ந்து பெற்று உணரவும் நாம் பாடு பட்டுக் கொண்டே இருக்க வேண்டும்,

ஆகவே நான் உங்களுக்கு இந்த நல்ல கிழ்ச்சியின்போது சொல்ல விரும்புவதெல்லாம் இதுதான்? தூத்துக்குடி மகாநாட்டிற்கு சிறந்த ஊர் எல்லாத்தையிலும் என்னென்றால், இந்தப் புனித நகர்தான் வீரர் சிதம்பரனாரைத் தோற்றுவித்த நகர்! முதன் முதல் இவ்விந்திய உபகண்டத்திலேயே தொழிற் சங்கத்தை நிறுவிய கர்ம வீரன் பிறந்த நகர்! அதுமட்டுமல்ல; சென்னை தொழிற் சங்கத்தை முதன் முதல் இயக்கி வைத்தவரும் உங்கள் தொழிற் சங்கத்திற்கும் முதல் தலைவராயிருந்து வழி காட்டியவருமான ஓர் நல்லறிஞர் பிறந்த நகர்! இந்த இந்தியத் தாணியின் புகழை உயர்த்த முதன் முதல் சிலோனாக்கும்—தூத்துக்குடிக்குமிடையே, கப்பலோட்டி ஊரணிபத் துறையிலே வெற்றி சண்ட வணிக வேந்தன் பிறந்த அழகு நகரமே இதுதான்! எனவே அதையே நீங்கள் இன்று இந்த மகாநாட்டைக் கூட்டவும் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறீர்கள்! உங்களுக்கு என் மகிழ்ச்சி!!

அகில இந்திய தபால்காரர் கீழ்த்தர சிப்பந்திகள் சங்கம்
(சென்னை இராஜஜீயம்)

1954 பிப்ரவரி 28-ந் தேதி அன்று
தூத்துக்குடியில் (எஸ். எ. வி. ஹைஸ்கூலில்) நடைபெற்ற
32-வது மாகாண மகாநாட்டில்
திரு. டி. எஸ். இராமானுஜம், M. A. LL. B. (London) அவர்கள் கீழ்த்திய
தலைமையுரை.

சகோதரப் பிரதிநிதிகளே! தோழர்களே!

என்னை இம்மாகாண்டிற்கு தலைமை வகிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டு பெருமைப் படுத்தியதற்காக எனது வந்தனத்தை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், கல்கத்தாவில் நடைபெற்ற அகில

இந்திய மகாநாட்டை அடுத்து நாம் கூடியிருப்பதால் இன்று உள்ள நிலைமையை கவனித்துப் பார்த்து நம் மாகாணத்தைப் பொறுத்த குறைபாடுகளை நீக்கிக் கொள்ளவும், அகில இந்திய தலைமைக்கு வலுக்கொடுக்கும் வகையிலும் வழிவகை

கள் வகுக்க வேண்டியதே நமது வேலையாகிறது. அதிகுஷ்டவசமாக ஸ்ரீ கே. பி. சென் அவர்களை சென்னை போஸ்ட் மான்ஸ் ஜெனரல் ஆசனம் ஸ்ரீ ஜகஜீவன் ராம் அவர்களை தபால் தந்தி இலாகா மந்திரியாகவும், ஸ்ரீ. எச். எல். ஜோத அவர்களை டைரக்டர் ஜெனரல் ஆசனம், ஸ்ரீ. சி. வி. ராஜன் அவர்களை சீனியர் டெபுடி ஜெனரல் ஆசனம் பெற்றிருக்கிறோம். இவர்கள் யாவரும் நமது தேசிய பிரதான கார்தியவர்களின் நன்மை பயக்கும் தத்துவத்தில் புற்றுதல் கொண்டவர்கள் ஆவார்கள். நமது தொழிற் சங்கமும் கார்திய தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே காலஞ் சென்ற திரு. வி. ஏ. சிதம்பரம் பிள்ளையவர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்டு உருவாகி யிருக்கிறது. ஆக அவருடைய தொடர்பால் இந்த துத்துக்குடி நகரமே வட இந்தியாவில் உள்ள ராஜகாட் ஐப் போன்று தென்னிந்தியாவில் நமக்கெல்லாம் ஒரு யாத்ரிக புனித ஸ்தலமாக ஆகியிருக்கிறது. நான் சமீபத்தில் மேலே கூறப்பட்ட, நமது இலாகா உயர் உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லோரிடமும் இன்னும் தீர்க்கப்படாமல் உள்ள பல்வேறு குறைகளைப் பற்றியும் நெருங்கிப் பேசியிருக்கிறேன். இதை நான் இந்த மாகாணப் பிரிவின் தலைவரை மட்டுமின்றி அகில இந்திய சங்கத்தின் உதவித் தலைவர் என்கிற முறையிலும் விவாதித்திருக்கிறேன். மேலும் 16 தினங்களுக்கு முன்னால் தான் கணம், ஜகஜீவன் ராம் அவர்களிடம் சமார் 62 குறைபாடுகள் அடங்கிய கீண்ட மகஜர் ஒன்றையும் சுமர்ப்பித்திருக்கிறேன். மேற்படி மகஜரில் "இந்த இலாகாவின் நற்பெயர் பெரும்பாலும் ரன்னர்கள், பேக்கர்கள், போர்ட்டர்கள், மெயில் கேரியர்கள், மெசன்ஜர்கள், தபால்காரர்கள், கிராம தபால்காரர்கள், மற்றும் சொற்ப சம்பளம் வரங்கும் இதர சிப்பந்திகள் இவர்களின் வேர்வை சொட்டும் உழைப்பையே பொறுத்திருக்கிறது என்பதைத் தாங்கள் உணர்ந்திருக்கிறீர்கள். விவாதிக்க உயர்வினாலும் சம்பள விகிதக் குறைவினாலும் இவர்களுடைய வாழ்க்கை சரிக்க முடியாததொரு பெருஞ்சமையாகி யிருக்கிறது. என்பதையும் உணர்ந்திருக்கிறீர்கள். எனவே இச்சிப்பந்திகளின் சேரையைய எளிய கோரிக்கைகளை வழங்க எல்லா முயற்சிகளையும் எய்வீர்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் இக்குறைபாடுகளை கங்கரிடம் சுமர்ப்பித்தோம்" என்று குறிப்பிட்டேன். 1954-ல் நம்முடைய குறைபாடுகளில் பெரும்பகுதி கீட்டப்பட்டு விடும் என்ற நம்பிக்கை இருந்து வருகிறது. இந்த நம்பிக்கைக்கு நம்முடைய இலாகா முக்கியஸ்தர்களிடம் இன்று காணப்படும் சமுதாய சியாய உணர்ச்சியும் ஒரு காரணமாகும். இலாகாவில் பலர் வரலாம். பலர் போகலாம். ஆனால் நமது சங்கம் வப்போதும் இயங்கிக் கொண்டே தான் இருக்க வேண்டும் என்பதை நீங்கள் அறிந்திருக்கிறீர்கள். இலாகாத் தலைமையாளர்களின் மனிதாபிமானத்தையும் கல்லுணர்ச்சியையுமே அடிப்படையாக வைத்து ஒருபோதும் நமது சங்கத்தின் கொள்கைகளையும் திட்டங்களுடைய சரியானபடி வகுத்துக் கொள்ள முடியாது. எனவே மேற்படி நம்பிக்கைக்குப் பிரதான காரணம் நமது சங்க மெம்பர்களிடம் அன்றாடம் வளர்ந்துகொண்டிருக்கும் ஒற்றுமை, உழைப்பு, தியாகம். என்பன போன்ற உயர் தன்மைகளும் இவற்றிற்கு நிச்சயம் மக்களிடம் மதிப்பேற்படும், ஆக முடிவில் பயன் கிட்டாமற்போகாது என்ற சீட உணர்ச்சியுமே யாகும், அரசியல் விடுதலை கிடைத்த பிறகு தொழிலாளர்களின் சர்வீஸ் கண்டிஷன்கள் உயர்வடைய வேண்டும் என்ற கோரிக்கை எழும் போதெல்லாம் அக்கோரிக்கைக்குக் காரணமான சங்கத்தையும் சங்கத் தலைவரையும் தேசியத் துரோகம் செய்ததாக குற்றஞ்சாட்டு செய்வது இன்றைய சாதாரண வழக்கமாகி விட்டது. குறிப்பாக அரசாங்க இலாகா சிப்பந்திகள் சங்கத்தைப் பொறுத்தவரை இது மிகவும் அச்சமாகி யிருக்கிறது. இதிலுள்ள தவறை அம்பலப்படுத்தவும் சங்கம் தன்னுடைய முயற்சியைச் செய்து வருகிறது. மேலும் உண்மையான தேச பக்தி என்பது கீழ்த்தர சிப்பந்திகளின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திலும் சமுதாய முன்னேற்றத்திலும் அக்கறை காட்டுவதில் தான் அடங்கியிருக்கிறது. தென்றும், அவர்களுக்கும் அவர்களின் சந்ததியாருக்கும் எப்பொழுதும் வேலையிருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ளுதல் மூலம் தான் இது சாத்தியமாகும் என்றும், இவ்வாறான தேசிய உடக்கையால் தான் தேசிய முன்னேற்றமும் தேசியத் தொண்டும் சாத்தியமாகும் என்றும் அதிகாரிகளுக்கும் மக்களுக்கும் உணர்த்த நமது சங்கம் எல்லா முயற்சிகளும் செய்து வருகிறது. நமது தேசிய சர்க்கார் உதயனில் தேசியப் பேரிக் கொண்டிராமல் உண்மையிலேயே தேசிய முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபடுவதாயிருந்தால் கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுக்கு பரிணக் வகையால் பயற்சியின் மூலமே தாராளமாக வேலை உயர்வுகள் கிடைக்கும் படி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், இதற்காக வேண்டி கல்வியறிவில்லாத ஏழை மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த கல்வி யறிவுள்ளவர்களும் பணக்காரர்களும் தியாகம் செய்யவும் கொண்டாற்றவும் முன்வருவோமென்று அப்போததான் சொற்ப காலத்திற்குள் தேசிய

கும் குறிப்பிடத்தக்க பொருளாதார சமுதாய முன்னேற்றத்தைக் காணமுடியும் என்றும் சங்கம் எடுத்துக்கூறி வருகிறது. "தங்கள் வாடிக்கைக் காரர்களை தெரிந்து கொள்ளும் வாரம்" என்ற நிகழ்ச்சியை ஆரம்பித்து வைத்துப் பேசுகையில் மேன்மை பொருந்திய சென்னை கவர்னர், ஸ்ரீ. பிரகாசா அவர்கள் நமது இலாகா கீழ்த்தர சிப்பந்திகளின் தேச பக்தியை வெகுவாகப் பெருமைபடுத்திப் பேசியுண்டு தேசத் தொண்டின் நிமித்தம் இவர்கள் செய்து வரும் சலியாத உழைப்பைப் பற்றியும் அன்புடன் குறிப்பிட்டும் பேசினார் என்பதை இங்கு மிகுச்செயுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் நமது போஸ்ட் மான்ஸ் ஜெனரல் ஸ்ரீ. கே. பி. சென் அவர்களும் நமது தபால் தந்தி இலாகா கீழ்த்தர சிப்பந்திகளின் உழைப்பைப் போற்றி வெகுவாக சிலாகித்துப் பேசியின் வாங்கிவிடவில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சில நாட்களுக்குப் பிறகு நாம் அளித்த வரவேற்பின் போது என்னால் குறிப்பிடப்பட்ட சில விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசுகையில் கணம், ஜகஜீவன் ராம் அவர்களும் நமது பதிலுரையில் நமது தபால் தந்தி இலாகா கீழ்த்தர சிப்பந்திகள் நிறைந்த கஷ்டங்களுக்கிடையே செய்துவரும் உழைப்பைப்பற்றியும் அவர்களுடைய தேச பக்தியையும் திறமையையும் வெகுவாக பாராட்டிப் பேசியிருக்கிறார். அதிகாரத்திலுள்ள இப்பெரிபோர்களின் மேன்மையான புகழுரைகளால் ஊக்குவிக்கப்பட்டு இன்று சிலவீதரும் குறைபாடுகளில் சிலவற்றை மட்டும் தேசிய நலனையும் தேச பக்தியையும் முன்னிட்டு விவாதிக்க விரும்புகிறேன். பிரவரி மாதம் 11-ல் தேச சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மகஜரில் கண்டுள்ள 62 குறைகளையும் இங்கு பொதுப்படையில் குறிப்பிடக் கூட ரோகியுக்காது எனவே சிலவற்றை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஹெட் போஸ்ட்மேன், ஓவர்டீர் போஸ்ட்மேன், கேஷ் ஓவர்லீர் போஸ்ட்மேன், விண்ட்டா சார்டிங் போஸ்ட்மேன், மெயில் கார்ட், பாரம் சப்ளையர் மற்றும் பல பகுதிகளையும் சேர்ந்த ஹெட்மேன் கள் மற்றும் 4-வது வகுப்பு உத்தியோகஸ்தர்கள் இவர்கள் யாவருடைய சம்பள விகிதமும் உடனடியாக திருத்தப்பட வேண்டும். தபால் தந்தி இலாகா கீழ்த்தர சிப்பந்தி ஒருவர்—அதாவது 4-வது வகுப்பு உத்தியோகஸ்தர் ஒருவரின் ஆரம்ப சம்பளம் 30 ரூபா, வேலையைவிட்டு ரிடையர் ஆகும் போது அவருடைய சம்பளம் ரூ. 35 தான். அவருக்கு கிடைக்கக்கூடிய பென்ஷன் ரூ. 11½ தான். போஸ்ட்மேன் உடைய ஆரம்ப சம்பளம் ரூ. 35 அவருடைய பென்ஷன் ரூ. 16½ தான். குமாஸ்தா உத்தியோகஸ்தரின் 3-வது வகுப்பு உத்தியோகஸ்தரின் ஆரம்ப சம்பளமே 60,

அவருடைய பென்ஷனும் ரூ. 60. இப்படி ஒரு குமஸ்தாவின் பென்ஷன் அவருடைய ஆரம்ப சம்பளத்திற்கு கூடாக இருக்கும்பாது போஸ்ட்மேன் அல்லது 4-வது வகுப்பு உத்தியோகஸ்தர் இவர்களுடைய பென்ஷன் அவரவர்களின் ஆரம்ப சம்பளத்தில் பாதிக்கும் குறைவாயிருக்கிறது. எனவே இவர்களின் இன்றைய பட்டினிச் சம்பளம் நாகரிக நல் வாழ்க்கைக்கேற்ற சம்பளமாக உயர்க்கப்படவேண்டும் என்பது ஒருபுறம் இருக்க இவர்களுடைய பென்ஷன் உடனடியாக இலாக்குடைய ஆரம்ப சம்பளத்திற்கு சரியாகவேனும் உயர்வடைய வேண்டும் என்கிறேன் 1954-ம் வருடத்திய நம் முதற்கோரிக்கையாயிருக்க வேண்டும். மத்திய சம்பள திட்ட கமிஷன் அறிக்கையின் 31-வது பக்கத்தில் "வறுமைக்கோடு என்பதை இதற்கும் குறைந்தால் தேகவலிவு குன்றிமபோகும் உணவு பற்றாக்குறை ஏற்படும் என்ற அளவிலோ அல்லது போதுமான உணவும் அதோடு கொஞ்சம் சக வாழ்க்கை வசதிகள், கேளிக்கை வசதிகள் இவை கிடைக்குப்படி சற்று மேற்படியிலேயோ கிழிக்கலாம். ஆக இன்றைய நிலையில் முதற்படி பாக மேற்படி வறுமைக் கோட்டிற்கு கொஞ்சம் மேலே இருக்கும்படி சம்பள விகிதம் வகுக்க வேண்டுகிறோம்" என்று கண்டிருக்கிறது. அவ் வறிக்கையின் 27-வது பக்கத்தில் "கூலி நிலைகள் அதாவது சம்பள விகிதங்கள் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மக்களின் அரசியல் வளர்ச்சி நிலையை பெறும் அளவுக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது. என்பதையும் நாம் ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டும்" என்று கண்டிருக்கிறது. மத்திய சம்பள திட்ட கமிஷன் அறிக்கை வெளிராகி 6 வருடங்களுக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. இக் காலத்தில் தொழிலாளர் வாக்கத்தின்ரிடையே யும் மக்கத்தானொரு அரசியல் உணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே கீழ்த்தர அரசாங்க ஊழியர்களின் சம்பள விகிதத்தை உயர்த்த ஒரு புதுக் கமிஷன் நியமிக்கப்படவேண்டிய அவசியமும் அவசரமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1939-ம் வருட விவராகி 100 என்று வைத்துக் கொண்டு விவராகி 180 புள்ளியாயிருக்கும் போது முதலாளியல் கொடுக்க முடிவிறதோ இல்லையோ குறைந்த பணம் ஒவ்வொரு தேர்ச்சிபெற்ற தொழிலாளிக்குக் கூட சென்னையில் ரூ. 50க்குக் குறையாமல் மாதச் சம்பளம் வளிக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்திய அரசாங்க தொழிற் அப்பேலட் கோர்ட் தீர்மானம் செய்திருக்கிறது. இதன்படி 4-வது வகுப்பு உத்தியோகஸ்தரின் ஆரம்ப சம்பளம் ரூ. 30. வருட ரூ. 50.க்கு உயர்த்தப்பட வேண்டும். இதைக் காட்டிலும் மிக அவசரமாகச் செய்பவேண்டியது பென்ஷனை உயர்த்த வேண்டியதாகும். ஒருவருடைய பென்ஷன் குறைந்த பணம் அவருடைய ஆரம்ப சம்பளத்திற்கு ஒருபோதும் குறைவாயிருக்க

கக் கூடாத வகையில் பென்ஷன் உயர்த்தப்பட வேண்டும். பொத்தத்தில் 100 ரூபாய் அவ்வது அதற்கு உட்பட்ட சம்பளம் வாக்கும் ஒவ்வொருவருடைய அடிப்படைச் சம்பளத்தோடும் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் பஞ்சப்படியையும் முழு அளவுக்கு சேர்த்துக் கொண்டு அந்த அடிப்படையில் பென்ஷனை நிர்ணயித்தால் ஆரம்ப சம்பளத்திற்கு குறையாத பென்ஷன் பெறலாம். இதுவுமன்னியில் ஒருத்தரின் சர்வீஸ் 25 வருடத்திற்கு ஒரு கான் குறைந்தால் கூட குடுப பென்ஷன் கொடுப்பதில்லை என்பது மாற்றப்பட்டு 5 வருட பரமினெட் சர்வீஸுக்கு மேற்பட்டு மரணமடையும் எல்லோருக்கும் குடும பென்ஷன் அளிக்கப்படவேண்டும். அரசாங்க கீழ்த்தர சிப்பந்திகளின் சம்பள விகிதங்கள் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும் என்பதோடு போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனல் ஆபீஸில் வேலை செய்யும் மெயில் கார்டுகள், பாரம் சப்ளையர்கள் இவர்களுடைய சம்பளம் சார்ஜிங் ரோஸ்ட்மேன் சம்பளத்திற்கு சரிசமனாக்கப்படவேண்டும். 1931-ம் வருடத்திற்கு முன் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு சென்ற 20 வருடங்களுக்கும் மேலாக ஊழியம் செய்துவரும் சிப்பந்திகளுக்கு ஒவ்வொரு 3 வருட சர்வீஸுக்கு ஒரு இன்க்ரிமென்ட் வீதம் கணக்கிட்டு அவர்களுக்கு இவ்வருடமேனும் உயர்ந்த சம்பளம் அளிக்கப்படவேண்டும். 1947-ம் ஆண்டில் புது சம்பள விகிதம் அமுலுக்கு வருவரை இவர்கள் 1931-ல் இருந்த பட்டினிச் சம்பளத்திற்கும் குறைவாகவெ சம்பளம் வாங்கிவந்திருப்பதால் புள்ளிக்குப்புள்ளி கூடு செய்து தருவதே நியாயமாயிருக்கும். எனவே 3 வருடத்திற்கு கொருமுறை சம்பள உயர்வு என்ற விகிதத்திலாவது தற்போது கொடுபட்டாக வேண்டும்.

அடுத்து அவசரமாக கவனிக்கப்படவேண்டிய விஷயம் உத்தியோக உயர்வாகும். உத்தியோக உயர்வுக்கு வழியில்லைபாலால் இன்றுள்ள குறைந்த சம்பள விகிதத்திற்கு நியாயமே இல்லை. கீழ் வேலைகளுக்கு ஆள்களை எடுத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு பயிற்சி அளித்து அவர்களை மேலும் மேலும் உயர் உத்தியோகங்களுக்கு நியமிப்பதே சர்க்காரின் கொள்கையாக இருக்கவேண்டும். சர்க்கார் இலாகாக்கள் திறம்படவும் ஒழுங்குறவும் நடைபெற வேண்டும் என்பதில் சர்க்காருக்கு எவ்வளவு கவலை இருந்தாலும்கூட அதே அளவுக்கு காக் கள் இத்தியர்கள் என்பதையும் தரங்கள் பொது ஜன ஊழியர்கள் என்பதையும் உணர்ந்துள்ள தொழிலாளிகளுக்கும் கவலை இருந்துவருகிறது. ஆனால் பரீட்சைவைத்து ஜூன் ஏற முழும் சருக்கும் என்ற அபாயத்திற்கு தொழிலாளிகளை உள்ளாக சமயம் அவர்களுக்கு பயிற்சி அளிப்பதன் மூலமே அரசாங்க இலாகாக்கள் திறம்பட நடந்துவரும்

வண்ணம் கவனித்துக் கொள்ளவேண்டியதே ஒரு தேசிய சர்க்காரின் பொறுப்பாகும். தபால்காரராயிருந்து சிலர் கிளார்க் உத்தியோகத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டு ஏதும் குற்றம் குறையின்றி 5, 6 வருடங்களாக அவ் வேலையை செய்து வருகிறார்கள். ஆனால் அவர்களால் மேற்படி பரீட்சையில் 5, 6 தடவை தொடர்ந்து முயற்சித்தும்கூட தேர்ச்சியடையமுடியவில்லை. இவர்களை பழையவேலைக்கே அனுப்பிவிட்டு இலாக்காபயமுறுத்துகிறது. இவர்களை பரீட்சை எதும்இன்றியே கிளார்க் வேலையில் நிரந்தரமாக்கும் படியும்இந்த பரீட்சை முறையே இனி இல்லாமற் போகும்படியும் யூனியன் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். பரீட்சைக்குப் பதிலாக எல்லா கட்டங்களிலும் பயிற்சியளிக்கும் பழக்கம் உண்டாக்கப்படவேண்டும். இவ்விதம் பரீட்சை ஏதும் இன்றியே ஹைதராபாத் இராஜஜிபத்திலும் திருவாங்கூர் கொச்சியிலும் ஆயிரக்கணக்கான கூஞ்சல் சொழிலாளிகள் கிளார்க் உத்தியோகத்திற்கு மாற்றமடைந்திருக்கிறார்கள். இதனால் அந்த இலாக்காவின் ஒழுங்குக்கு எவ்விதம் குறையும் ஏற்பட்டு விட்டதாகத் தெரியவில்லை. அதேமாதிரி தபால்காரர்கள் பரீட்சையின்றியே கிளார்க் உத்தியோகங்களுக்கு உயர்த்தப்படவேண்டும். போஸ்ட்மேன் வேலைக்கோ மெயில் கார்ட் வேலைக்கோ வெளி ஆட்கள் எடுக்கக்கூடாது. இந்த வேலைகளில் காலி ஏற்பட்டால் நாலாவது வருப்பு உத்தியோகஸ்தருக்கே இவ்வேலைகள் கொடுபட வேண்டும். அவசரமானால் அவர்களுக்கு கொஞ்சம் பயிற்சி அளிக்கலாம். இந்த முறையில் ஒன்றிரண்டு வருடங்களில் எல்லா கேண்டிபேட்டெஸ்களும் வேலையில் நிரந்தரமாகி விடுவார்கள். இன்று போல் பல வருடங்கள் காத்திருக்கவேண்டிய அவசியமிருக்காது. பிரிட்டன் ஆஸ்ட்ரேலியா, அமெரிக்கா முதலிய நாடுகளிலெல்லாம் கீழ்வேலைகளுக்கு தான் ஆட்களை எடுத்துக்கொள்வார்கள். யந்திர நுணுக்கம் தெரிந்திருக்கவேண்டிய சில முக்ய வேலைகளுக்கு மட்டுமே நேரிடையாக டைரக்டராக ஆட்களை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். மற்ற வேலைகள் பெருமபாலும் கீழ்ப்படியில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நபர்களுக்கே பிரமோஷன் மூலம் தரப்பெறுகின்றன. சி. டி. ஓ. வில் உள்ள பாய்பிழன்களும் மெசன்ஜர்களும் முன்வி வேலைக்கு உயர்த்தப்படவேண்டும். ஆனால் தற்போதுள்ளது போல் பரீட்சை வைத்து தரமல் அதுபவத்தின் பேரிலும் கினியாரிடயின் பேரிலும் தரப்பட்டவேண்டும். அவசியமானால் கொஞ்சம் பயிற்சியளித்து உயர்வு தரலாம். லைனில் முன்வி வேலைக்கும் கார்ட்டுக்கு கொடுபடும் சம்பளம் தரப்படவேண்டும். செலக்ஷன் போர்டின் மூலம் ஆட்களை எடுத்துக் கொள்வது நிறுத்தப்பட்டு பழையபடி பேரெண்ட்

மென்களுக்கு உயர்வேலைகள் தரப்படவேண்டும். 4-வது வகுப்பு உத்தியோகஸ்தர்கள் சிலர் கிளர்க் வேலைக்கு ப்ரமோஷன் செய்யப்பட்டு மீண்டும் 4-வது வகுப்புக்கு அனுப்பப்பட்டு யூனியன் தலை யீட்டின் பேரில் மறுபடி 3-வது வகுப்பு உத்தி யோகத்திற்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வித மாற்றங்களால் இவர்களுடைய சீனியரிடிக்கு ஏதும் குறைவு ஏற்படக்கூடாது. 1952-ல் வேலை க்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட தகுதியுள்ள 4-வது வகுப்பு உத்தியோகஸ்தர்கள் 1 வருடம் அல்லது அதற்கும் மேலாக போஸ்ட்மேன் ஆக வேலை செய்து பிறகு பரிணை முறை அமுலுக்கு வரவே அவர்கள் மீண்டும் 4-வது வகுப்புக்கு அனுப் பட்டோ அல்லது 4-ம் வகுப்பில் வேலை காலி என்ற காரணத்திற்காக வேலையிலிருந்து நீக்கப் பட்டோ இருந்தால் அவர்கள் மீண்டும் போஸ்ட் மென்களாக வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

கீழ்க்காட்டிய சிப்பந்திகளுக்கு அவரவர்களின் சீனி யரிடிபடி உயர்வுதரலோயர் டிவிஷன் கிளர்க் கேடர் ஒன்று ஏற்படுத்தி அதை அவர்களுக்கு ரிசர்வ் செய்யலாம். அவர்களுக்கு ஒன்றும் பிரத் யேக தகுதி வேண்டியில்லை. சாதாரண ரூபன் வேலையைச் செய்ய அவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க லாம். விண்டோ சார்டிக் கிளர்க் வேலை, டெலி வரி டிபார்ட்மெண்டின் ரீடேரக்டன் கிளர்க் வேலை, மணியார்டர் செக்ஷனில் பீட்மார்க்டர் வேலை, ரெசஸ்ட்ரோஷன் டிபார்ட்மெண்டில் பீட் மார்ட்டர் வேலை, மெயில் கிளர்க் வேலை, ஆர். எம். எஸ். சார்டிக் கிளர்க் வேலை, எல்லா தபால் ஆபீஸ்களிலும் டிஸ்பேட்சிங்ஸ்டர் வேலை, சி. டி. ஓ. ஆபீஸ் சர்க்கிள் ஆபீஸ், டி. ஜி. ஆபீஸ் இங் கெல்லாம் டிஸ்பேட்சிங் கிளர்க் வேலை, முதலிய வேலைகள் யாவும் மேற்கண்டபடி ரூபன் ஆக செய்யக்கூடிய வேலைகளுக்கு உதாரணங்களாகும். மணியார்டர் செக்ஷனில் பலவித வேலைகள், ரிஜிஸ்டர் சாமான்களுக்கு ஸ்லிப் தயாரித்தால், ரிஜிஸ்டர் செக் லிஸ்ட் கொடுத்தல், ரிஜிஸ்டர் வி. பி. ரசீதுகள் தயாரித்தல், தபால்கள் ரிஜிஸ்டர் பார்சல்கள் இவற்றைப் பதிவு செய்து கொள்ளல், எப். எம். ஓ. தயாரித்தல், பார்சல் புக்கிங், வி. பி. புக்கிங், போஸ்ட்மேன்களுக்கு பார்சல்கள் கொடுத் தல், பார்சல்ஸ் லிஸ்ட் தயாரித்தல், ரிஜிஸ்ட் ரேஷன் லிஸ்ட் தயாரித்தல் ஆர். எம். எஸ். தபால் களையும் ரிஜிஸ்டர் தபால்களையும் சார்டிக் செய் தல் சார்டிக் ஆபீஸிலும் ஆர். எம். எஸ். லும் பார் சல்களை சார்டிக் செய்தல் முதலிய வேலைகள் யாமற்றையும் கீழ்க்காட்டிய சிப்பந்திகளாக இருந்து போதிய பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு பிறகு லோயர் டிவிஷன் கிளர்க்குள்ளாக உயர்வடைந்தவர்களுக்குத் தரலாம். குறைந்த பென்ஷன் பெற்று அவதிக்

குள்ளாகும் தபால் தந்தி, இலாக்கா ஊழியர்களின் வருமானத்திற்கு கொஞ்சம் உதவியாயிருக்கும்படி ரீடபர் ஆகும் சமயத்தில் அவர்களின் புதல்வர்கள் அல்லது ஆதரவாளர்களுக்கு எம்பளாய்மென்ட் எக் சேன்ஸ் மூலமாக அல்லாமல் இலாகா தலைமை யாளர்கள் மூலமே நேரிடையாக வேலை கிடைக்கும் படி செய்யப்படவேண்டும்.

நமது ஆட்சியாளர்களின் ஒரு பக்க கொள்கைக்கு நிலகிரி போன்ற மலைப்பிராந்தியங்களுக்கு கோடுக் கப்படும் ஹில் அலவன்ஸ் ஒரு உதாரணமாகும். 28—2—50க்கு முன்னால் ரூ. 200-ம் அதற்கு குறைவாகவும் சம்பளம் வாங்கிய ரயில்வே ஊழியர் களுக்கு அவரவர்களின் சம்பளத்தில் 20 சத விகிதம் குறைந்த பணம் ரூ. 10-ம் அதிக பணம் ரூ. 49-ம் ஆக ஹில் அலவன்ஸ் அளிக்கப்படுகிறது. பஞ்சப் படியில் ஒரு பகுதி சம்பளத்துடன் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்ட பிறகு ஹில் அலவன்ஸ் அதற் கேற்ப அதிகமாகியிருக்கிறது. 28—2—1950க்குப் பிறகு இந்த ஹில் அலவன்ஸுக்குப் பதிலாக அடிப் படைச் சம்பளம் 55-க்கு குறைந்திருந்தால் ரூ. 5-ம் அடிப்படைச் சம்பளம் 55-க்கு மேல் 100 ரூபாய் வரை இருந்தால் ரூ. 7-ம் அடிப்படைச் சம்பளம் 100-க்கு மேல் 107 ரூபாய் வரை இருந்தால் இவையிரண்டிற்குமுள்ள வித்தியாச துகையும் வீட்டு வாடகை அளவன்ஸ் ஆக தரப்படுகிறது. 107 ரூபாய்க்கு மேல் அடிப்படைச் சம்பளம் இருந் தால் வீட்டு வாடகை அளவன்ஸ் தரப்படுவதில்லை- இத்துடன் காம்பன்சேட்டரி அலவன்ஸாக முறையே ரூ. 3-ம் ரூ. 5-ம், ரூ. 7-ம் ரூ. 10-ம் தரப்படுகிறது. தபால் தந்தி இலாக்கா ஊழியர் களுக்கு சென்ற வருடத்திலிருந்து தான் இந்த அலவன்ஸுகள் தரப்படுகின்றன. இம்மாதிரி ஒரே டிபார்ட்மெண்டில் ஒரு பகுதி ஊழியர்களுக் கும் மற்றொரு பகுதி ஊழியர்களுக்குமிடையே வித்தியாசம் காட்டல், என்பன ரோபன் வழக்கங் கள் ஒருபோதும் தேசாபிமானத்தைக் காட்டாது. தேச நன்மைக்கு இது உகந்ததாகாது. இது அரசியல் சட்டத்திற்கே விரோதமாகும். அரசியல் சட்டத்திற்கு புறம்பான இன்னமையே சுப்ரீம் கோர்ட்டில் சட்டமூலம் நிருசணம் செய்ய அனுமதி தருமாறு நமது சனகம் அரசாங்கத்திடம் விண்ணப் பம் செய்து கொள் வேண்டும்.

3-வது வகுப்பு உத்தியோகஸ்தர்களின் குடும் பத்தாருக்கு ஏற்பட்ட வருத்தவ உதவி சிலவை திருப்பித்தருவதும் 4-வது வகுப்பு உத்தியோகஸ்த் ருக்கு இவ்வித சலுகை தராமல் இருப்பதும் அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமான தென்று குறிப்பிடத்தக்க ஒரு வித்தியாசம் ஆகும். 30 ரூபா ஆரம்ப சம்பளமும் அரை ரூபா உயர்வு விகிதம் 35 வரை இறுதி சம்பளமும் வாங்கும் 4-ம்

வகுப்பு ஊழியர்களுக்கும் இவ்வசதி அளிக்கப்பட வேண்டியது மிகவும் அவசியம் ஆகும்.

உடனடியாக தீர்க்கப்படவேண்டிய பெரும் குறைபாடுகள் இன்னும் பல இருக்கின்றன. ஸ்டாம்பு வெண்டர்களை 3 வது வகுப்பு உத்தியோகஸ்தர்களுக்குத், தபால் காரர்களுக்கும் 4-வகுப்பு உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் டைட் டேஸ்ட் வகுத்தல், போஸ்டல் லீவ் ஈட்டாளில் வேலை செய்யும் தபால் தந்தி இலாகா ஊழியர்கள் எல்லோருக்கும் ஓய்வூதிய அலவன்ஸ் கொடுத்தல், இரவில் வேலை செய்யும் ஆர். எம். எஸ். முதலிய ஊழியர்களுக்கு வழக்கப்போல் எக்ஸ்ட்ராடிபுடி அலவன்ஸ் தருதல், எல்லா ஊழியர்களுக்கும் பிரயாணப்படி தருதல், உத்தியோகஸ்தர்களுடன் வெளியூர் செல்லும் ஆர்டர்லீகளுக்கு கொடுப்பதும் திண்படியையும் பிரயாணப் படிபையும் அளிக்கித்தல், ஷாச்சின், மட்டன்சேரி ஆகிய இடங்களில் வேலை செய்யும் தபால் தந்தி இலாகா ஊழியர்களுக்கு சுகாதார வசதிக்காக முன்பு கொடுபட்ட வசதி கம்பன்சேடரி அலவன்ஸை நிறுத்திய தேதியிலிருந்தே மீண்டும் கொடுக்கப்படி செய்தல், பாண்டிச்சேரியில் வேலை செய்யும் ஊழியர்களுக்கு கம்பன்சேடரி அலவன்ஸ் தருதல் ஒணம் தினத்தை விடுமுறைத்தினமாக்குதல், வென் பியூன்கள், மரைவர்கள், தன்னீர்கள், மெயில் பியூன்கள் இவர்களுக்கு வாரவிடுமுறைத் தளிக்க தல். லீவ் ஈடர்வ் ஊழியர்களை அதிகரித்தல், ரயில் செல்லும் மெயில் கார்டுக்கு உதவி செய்ய 4-வது வகுப்பு உத்தியோகஸ்தர் ஒருவரை நியமித்தல், திருவாகூர் கொச்சி இராஜ்ஜியத்தில் வேலை செய்யும் தபால் காரர்கள், 4-வது வகுப்பு உத்தியோகஸ்தர்கள் இவர்களுக்கு தம் இஷ்டப்படி திருவனந்தபுரம் அல்லது கொட்டாயம் டிவிஷனுக்கு திரும்பிப்போக அனுமதி அளித்தல் எக்ஸ்ட்ராடிபுடிபார்ட்மென்ட் ஊழியர்களுக்கு அளிக்கப்படியான சம்பளமும் லீவ் வசதியும் அளித்தல், இரவு வேலை செய்யும் டாஸ்க் ஓர் மெசன்ஜர்களுக்கு ஓய்வூதிய அலவன்ஸ் தருதல், சி. டி. ஓ. ஊழியர்களை நமது சங்க மெம்பர்களாக இருக்க அனுமதித்தல், போஸ்ட்மென் ஆக இருந்து கிளார்க் உத்தியோகத்திற்குப் போயுள்ளவர்களின் சங்கத்தை ஆரோதித்தல், தபால் காரர்களுக்கும் 4-வது வகுப்பு ஸிப்பங்களுக்கும் பி. டி. ஓ. கன்ஸெக்யூட் மீண்டும் கொடுத்தல், தபால் தந்தி இலாகா ஊழியர்களின் குழந்தைகளுக்கு இலவச கல்வி வசதியளித்தல், அரசாங்க மான்யத்துடன் கூட்டு முறையில் வீடுகட்டும் திட்டம் வகுத்த இராஜ்ஜிய முழுமையும் இலாகா ஊழியர்களுக்கு குடியிருப்பு வசதி செய்து கொடுத்தல் ஆகிய இன்னொன்றை பல

குறைபாடுகள் உடனடியாக தீர்க்கப்படவேண்டியிருக்கிறது.

ஆக 1954-ம் வருடத்திற்கு மிகப் பெரிதான தொரு திட்டம் நம்முன் இருக்கிறது. சங்க அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஒரு முகமாகவும் உற்சாகமாகவும் மற்ற தபால் தந்தி இலாகா யூனியன்களுடன் கூட்டுறவாகவும் வேலை செய்வார்களானால் இத்திட்டத்தை நிச்சயம் நிறைவேற்றி விடலாம். தபால் தந்தி இலாகா யூனியன்களுக்குள் ஏற்படும் இக் கூட்டுறவும் சர்க்காரின் நிர்ப்பந்தத்தின் பேரில் ஏற்படக்கூடிய தாயிராமல் தம் சுய இச்சையின் பேரிலேயே ஏற்படுவதாயும் இருத்தல் வேண்டும். மேலும் தொழிற்சங்க சட்டம், தொழில் உறவு சட்டம் இவற்றின் ஆட்சியிலிருந்து சர்க்கார் ஊழியர்களை விலக்கும் எந்த முயற்சியையும் சர்க்கார் தொழிலாளிகள் யாவரும் கூட்டாகவும் ஒரு முகமாகவும் எதிர்த்து வரவேண்டும். சர்க்கார் ஊழியர்களின் ஒழுக்கவாழ்வு சட்டத்தை சீர்திருத்துவதற்கு, அரசிபல் கொள்கை காரணமாக எந்த சர்க்கார் ஊழியரும் பழிவாங்கப்படாமல் இருப்பதற்கு பாதுகாப்புக்காகவும் காம் போராட வேண்டும். ஸிப்பங்களுக்கு நிவாகத்திற்கும் இடையே ஏற்படும் தகராறுகளை விசாரிக்க ரயில் வேலைப் போல் தபால் தந்தி இலாகாக்களுக்கும் மெயில் கோர்ட்டுகள் நியமிக்கப்படவும், ஒழுக்கத் தவறு தவிர மற்ற காரணங்களுக்காக தண்டனைக்குள்ளாகும் தனி நபர்களின் சச்சரவுகளைப் பற்றி விவாதிக்க சங்கத்திற்கு உரிமை தரப்படவும், காம் போராடவேண்டும். தொழிற் சங்க உரிமைகளுக்காகவும் பொதுஜன சக்திப் பாதுகாப்புக்காகவும் நடத்தப்படும் சட்ட ரீதியான போராட்டங்களின் மூலம் தான் இனி ஏற்படக்கூடிய எந்த சம்பள திட்டக் கமிஷனிடமும் நம் கோரிக்கைகளை வற்புறுத்தி வெற்றி காணலாகும். சுரண்டப்பட்ட ஏழைப் பட்டாளிகள் நங்கள் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்திக்கொள்ளவும் புதிய தோர் சமுதாய பொருளாதார உமைப்பை நிர்மாணிக்கவும் ஒன்று பட்டு போராடிய தன் பயனாகத்தான் தொழிலாளி மக்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள அரசியல் முன்னேற்ற உணர்ச்சிக்கேற்பவும் அவர்களின் சமதர்ம வழிப்புணர்ச்சிக்கேற்பவும் அவர்களின் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்தவேண்டிய தவறியம் என்று 1947-ல் ஏற்பட்ட சம்பள திட்டக்கமிஷன் ஒப்புக் கொள்ளவேண்டியதாயிற்று. தொழிலாள வர்க்கத்தினரின் ஒன்றுபட்ட ஒற்றுமையும் ஐக்கிய தொழிற்சங்க மனப்பான்மையும் அத்தகையதோர் வெற்றிக்கு அடிக்கோலாக என்ற வாழ்த்துவிட வேண்டும்.

ஜெய் லக்ஷ்

அருள் விருந்து

ஒவ்வொரு பேரியக்கத்துக்கும்
அடிப்படையாக
யாராவது ஒருவருடைய தியாகம்
இருந்திருக்க வேண்டும்,
தியாகத்தாலன்றி திண்மையை
யாரும் பெற முடியாது.

“தர்ம சக்கரம்”

தென்னாற்காடு ஜில்லா தபாற்காரர் சங்க ஆளுவது மகாநாடு

1954-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 10-ந் தேதி நூயிறு காலை 9-மணிக்கு தென்னாற்காடு ஜில்லா தபாற்காரர்கள் சங்க ஆளுவது மகாநாட்டின் விஷயாலோசனைக் கமிட்டி திரு. M. வேணுகோபால் கவுண்டர் M. L. A. அவர்கள், திரு. R. எத்திராஜு நாயுடு அவர்கள் (Joint General Secretary, A. I. P. U. Madras) தலைமையிலும் நடைபெற்றது. Dr. V. கிருஷ்ணமூர்த்தி L. M. P. L. O. அவர்கள் கமிட்டியை துவக்கி வைத்தார். ஜில்லாவின் பல கிளைச்சங்குகளிலிருந்து 196 பிரதிநிதிகள் விஜயம் செய்தனர். சுமார் 90 தீர்மானங்களை நிறைவேற்றப்பட்டன. பல பிரதிநிதிகள் தங்கள் குறைகளை விரைமாக எடுத்துப் பேசினர்.

பிற்பகல் 1-மணிக்கு தலைவர்களுக்கும் பிரதிநிதிகளுக்கும் சுமார் 300 பார்வையாளர்களுக்கும் விசேஷ விருந்து அளிக்கப்பட்டது.

பிற்பகல் நிகழ்ச்சி

மாலை 4-மணிக்கு சுமார் 500 பேர்கள் கொண்ட ஊர்வலம் மேள வாத்தியத்துடன் சங்க அலுவலகம் சென்று மாகாண பொதுச் செயலாளர் திரு. P. M. கிருஷ்ணன் அவர்களால் நமது சங்க கொடி ஏற்றிவைக்கப்பட்டது. பிறகு ஊர்வலத்துடன் திரும்பி மஞ்சளப்பம் ரத்தின காந்தி பங்களாவில் அமைந்த பந்தலை அடைந்தனர். அண்ணாலை நகர் திரு. V. முத்தையன் அவர்கள் இறைவணக்கத்துடன் மாகாடு துவக்கப்பட்டது. வரவேற்புக்குழுத் தலைவர் திரு. P. தணிகாசலம் பிள்ளை அவர்கள், தலைவர் அவர்களையும், மற்றுமுள்ள பிரதிநிதிகளையும் வரவேற்று பேசினார். செயலாளர் திரு. G. இராமனுஜம் அவர்கள், திருக்குறளார் முனுசாமி M. P. அவர்களை தலைமை வகிக்கும்படியும், திரு. T. R. சக்ரபாணி ஐயங்கார் அவர்களை மகாநாட்டை துவக்கி வைக்கும்படியும் கேட்டுக்கொண்ட

டா. திரு. T. R. சக்ரபாணி ஐயங்கார் அவர்கள் தலைமையில் மகாநாடு ஆரம்பமாயிற்று.

நமது முன்னாள் தலைவர் திரு. T. R. சக்ரபாணி ஐயங்கார் மகாநாட்டைத் துவக்கிவைத்து தபால் காரர்கள் சங்கத்தின் சேவையைப்பற்றியும், தபாற்காரர்கள் பொது மக்களிடம் பெற்றிருக்கும் நன்மதிப்பைப் பற்றியும் மிகவும் பாராட்டிப் பேசினார். மேலும் தாம் U. P. T. W. தலைவராக இருப்பதாகவும் சிதம்பரத்தில் நடந்த U. P. T. W. மாகாண மகாநாட்டில், உங்கள் பொது செயலாளர் P. M. கிருஷ்ணன், மற்றும் வந்துள்ள உங்கள் அங்கத்தினர்களுக்கு சில தவறுகள் செய்திருந்தால் அதை மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டாமென்றும், எல்லோரும் பரஸ்பர நேச மனப்பான்மையுடன் இருக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டார்.

மகாநாட்டிற்கு மேலார் C. V. ராஜன் (S. D. D. G. of P & T. Services, New Delhi) திரு. K. ராமமூர்த்தி B. Sc. (Secretary—General U. P. T. W.) திரு. A. S. ராஜன் M. A. (General Secretary—U. P. T. W.) திரு. T. வெங்கடேசன் B. A. (S. P. Tanjore) திரு. S. P. அமிர்தராஜ் B. A. (I. P. O. Taidivanam) திருமுத்து கிருஷ்ணன் (Secretary R. M. S. Branch Trichy) S. கண்ணபிரான் காரியதரிசி தென்னாற்காடு ரெயில்வே தொழிற்சங்கம், விழுப்புரம் கிளை. திரு. K. N. பட்டாபிராமன் B. Sc. (President A. I. P. U. CDM.) மற்றும் 15 நண்பர்களிடமிருந்து வந்த வாழ்த்துச் செய்திகளை திரு. K. நாகசுப்ரமணியன் வாசித்தார்.

தலைவர் திருக்குறளார் வி. முனுசாமி M. P. அவர்கள் தலைமையுரை நிகழ்த்தினார். (வேறு பக்கம் பார்க்கவும்)

உலகப் பெரியார் மகாத்மா காந்தி திரு. உருவப் படத்தை திரு. P. S. கெஞ் ஐயர் (S. P. S. A. Dvn) திறந்து வைத்து பேசினார். நமது டிவிஷனல் சங்கத்தின் முன்னாள் தலைவர் உயர் திரு. T. R. சக்ரபாணி அய்யங்கார் அவர்களின் உருவப் படத்தை திரு. A. கோவிந்தசாமி M. L. A. அவர்கள் திறந்துவைத்து அன்னாரின் குணசியங்களைப் பற்றியும், பொது சேவையைப்பற்றியும் பாராட்டி பேசினார்.

நமது முன்னாள் செயலாளர் N. D. ஜெயராம் பிள்ளை அவர்களின் உருவப் படத்தை திரு. G. சுப்பராயனு நாயுடு (Secretary A. I. P. & T. C. P. Asst Tanjore Dvn) அவர்கள் திறந்து வைத்து N. D. J. அவர்களின் சேவையைப் பாராட்டியும் அதிகாரிகளில் சிலர் தவறான பாதையில் செல்வதைக் கண்டித்தும், நம்முடைய

குறைகளை நிவர்த்தி செய்து கொள்ளவேண்டிய அவசியத்தைப் பற்றியும் சொற்பொழிவாற்றினார். காலையில் விஷயாலோசனைக் கமிட்டியில் பரிசீலிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்ட 31 தீர்மானங்கள் மகாநாட்டில் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டன.

செயலாளர் நன்றி தெரிவித்தபின் இரவு 8-30 மணிக்கு கூட்டம் இனிது முடிவுற்றது.

வரவேற்புரை

திரு. P. தணிகாசலம் பிள்ளை

(தலைவர், வரவேற்புக்குழு)

உயர்திருவாளர்கள் திருக்குறளார் V. முனிசாமி. P. M. கிருஷ்ணன் முதலிய தபாற்காரர்கள் சங்கத்தின் தனிப்பெருங் தலைவர்களே! எங்கள் அழைப்பிற்கெனக் இங்கு விஜயம் செய்திருக்கும் சட்டசபை அங்கத்தினர்களே! அஞ்சல் இலகா அதிகாரிகளே! பெரிடோர்கள்! பிரதிநிதிகளே! சங்க ஊழியர்களே! சகோதரர்களே! வணக்கம். அகில் இந்திய தபாற்காரர் & நான்காம் வகுப்பு ஊழியர்கள் சங்கத்தின் கிளையாகிய சென்னாற்காடு ஜில்லா டிவிஷனல் சங்க ஆளுவது ஜில்லா மகாநாட்டின் வரவேற்புக் கமிட்டியின் சார்பாகவும், இந்த ஜில்லாவிலுள்ள எல்லா கிளைச் சங்கத்தின சார்பாகவும், உங்கள் அனைவரையும் மனமுவந்து வரவேற்கிறேன்.

தங்கள் வந்து கூடியிருக்கும் இந்நகரில் துவங்கும் ஒவ்வொரு செயல்களும் பல கஷ்டங்களுக்கிடையே முயற்சி செய்து முடிவில் நன்மையே அடைந்திருக்கிறது.

அன்னிய ஏகாதிபத்திய யுத்த நெருக்கடியில் 1943-ல் இந்நகரில் நடந்த 20-வது மாகாண மகாநாட்டில் நிறுவிய P. T. ராஜன் கட்டியாரால் கொண்டு போகப்பட்ட குறைகள் இன்றைய தினத்தில் ஓரளவு நன்மையாக முடிவுற்றுள்ளது. அவ்வித நன்மைகளை அடைய முடியும் என்ற ஓர் நல்லெண்ணத்தோடு இம்மகாநாட்டை நடத்த முடிவு செய்தோம்.

இந்நாட்டில் சமூகத்தின் மனச் சாத்திற்கும் வியாபார, விஞ்ஞான, தொழில் வளர்ச்சிக்கும், ஜீவாதாரமான தபால்களை சுயநலத்தைக் காட்டிலும் சேவையே மேல் என்கிற லட்சிய மனப்பான்மையுடன், அலுவல்தாலும் அயர்ந்தாலும் தபால்களைத் தாமதிக்கலாகாது என்ற மேலான எண்ணத்துடன் உடனுக்குடன் விநியோகம் செய்து "ஒரு தேசத்தில் உண்மைச் செல்வம் அதன் தொழிலாளிகளே" என்கிற முதுமொழிக் கேற்ப உழைக்கும் தபால் தொழிலாளிகளே! சகோதரர்களே!!

அனுக்குண்டின் அபார சக்தியைக் கண்டறிந்த இந்நகர் காலத்திலும் கால்கடக்க எலும்பு நோக நடந்து சென்று உடலுழைப்புடனும், சர்வ ஜாத கிரதையுடனும் நம் கடமையைச் செய்து சட்ட சத்தை மகிழ்விக்கும் நாம் உண்ண உணவு, உடுக்க உடை இருக்க வீடு முதலிய ஜீவாதாரத் தேவைகளைக் கூட பூர்த்தி செய்து திட்டத் தடுபாதி கஷ்டத்துடன் காலங் கழிக்கிறோம். சுதந்திர இந்தியாவில் நம் பங்கு என்ன? நம்மை எதிர்நோக்கி இருக்கும் கஷ்டங்களுக்குப் டரிசாரத்தான் என்ன? நம் நியாயமான உரிமைகளைப் பெற நாம் செய்ய வேண்டியதென்ன? என்ற விஷயத்தை நன்கு ஆராய்ந்து தகுந்த திட்டங்களைத் தயாரிப்பதற்காக இம்மாபெரும் தலைவர்களின் முன்னிலையில் இந்தே கூடியிருக்கிறோம்.

நண்பர்களே! சந்தியுங்கள்! நம்மில் ஒரு ஊழியர் மாதத்தில் ரூ. 30/- சம்பளமாகப் பெற்று சுமார் 30 ஆண்டுகள் இலாகாவில் சேவை செய்து கடைசி சம்பளமாக ரூ. 35/- அதாவது ரூ. 5/- அதிகமாகப் பெற்று ஓய்வுதரம் பெறும் பென்ஷனை ரூ. 11½ பற்று வாழ வேண்டுமென்ற நீதி இன்றும் இருக்கிறது. இதே போல் தபாற்காரர் ஆரம்ப சம்பளம் ரூ. 35/- பெற்று சுமார் 30 ஆண்டு சேவைக்குப் பிறகு முடிவு சம்பளமாக ரூ. 50/- பெறுகிறார். பென்ஷனுக்குப் போகும் போது அவருக்கு ரூ. 16 கிடைக்கிறது. இந்த ரூபாயைக் கொண்டு அவருடைய வயதான காலத்தில் தானார், தன் மனைவியும் குழந்தைகளும் எப்படி காலங்கழிக்க முடியும். சென்ற அன்னிய பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தில் 30 ஆண்டுகள் அரைப் பட்டினியோடு சேவை செய்து பிறகு 55, 60 வயதுக்குமேல் ஜீவிக்க பிச்சை யெடுக்க வேண்டிய அளவில் நம்மை கொண்டுவந்து விட்டுவிட்டார்கள். இந்த அநீதி ஒழித்து ஒவ்வொரு சிப்பந்தியும் தன் ஆரம்ப சம்பளத்தை பென்ஷனைக்குப் பெற வேண்டுமென்கிற திட்டமும் அதை அடையவும் நாம் ஒன்று சேர்ந்து நமது சுதந்திர சர்க்காரிடம் போராட வேண்டும். இதைத் தடுத்துக்கூடியில் நடைபெற விருக்கும் மாகாண மகாநாட்டில் இன்னும் விவரமான திட்டங்களே டி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று உங்கள் சார்பாக கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்நகரத்தில் சுமார் ஒரு லட்சம் ஜனத் தொகை இருந்தும் நமது தபால் ஆபீஸ் பொறுத்த வரையில் ஒருவித முன்னேற்றமும் அடையவில்லை. ஒரு தலைமைத் தபாலாபீசுக்கு உள்ள இடவசதியோ, மற்ற வசதிகளோ கிடையாது. கடலூர் தலைமைத் தபாலாபீசில் சுமார் 100 சிப்பந்திகள் வேலை செய்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு மத்தியில் கிடைக்கும் ஓய்வு கோரத்தில் தங்குவதற்கோ சிறுமண்டி அருந்துவதற்கோ, யானையில்

பொழுது போக்குவதற் உண்டான வசதிகளோ ஒன்றியில்லாமலிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. இதே கஷ்டங்கள் இந்த ஜில்லாவிலுள்ள எல்லா ஆபீஸ்களுக்கும் இருந்து வருகின்றன. அண்ணாமலை நகரில் இருக்கும் சிப்பந்திகளுக்கு குடியிருக்க வீட்டு வசதி இல்லை. மேற்படி காலேஜ் நடத்தும் நிர்வாகஸ்தர்களைக் கொண்டு நம் சிப்பந்திக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க அதிகாரிகள் இதுவரையில் முன்வராதது வருந்தத்தக்கது.

பிரஞ்சித்தியப் பிரதேசமான புதுவைத் தபாலாபீசைச் சேர்ந்த நமது சிப்பந்திகளுக்கு Compensatory Allowance கொடுக்கப்படவில்லை. கேட்கப்போனால் இலாகாவின் அதிகாரிகளிடமிருந்து உணவு தானியக் கடை வைத்துக் கொடுப்பதாக கம்பீரமான பதில்கள் வருகின்றன. மேற்படி உணவு தானியக் கடை யாரால் நடத்தப்படுகிறது? அதற்கு யார் பொறுப்பாளி என்று தெரியவில்லை. ஆனால் புதுவை மார்க்கெட்டில் விற்கப்படும் விலையைவிட அதிகமாகவே இந்த தானியக் கடையில் உணவுப் பண்டங்களை வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. இதில் நம் சிப்பந்திகளுக்கு என்ன நன்மை என்று தெரியவில்லை.

மேலும் இந்த இலாகாவில் மிகவும் கடைசி தரமான சம்பளம் வாங்கும் நான்காம் வகுப்பு ஊழியர்களின் தடுப்பை னுக்கு வைத்திய வசதி இதுவரையில் செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் யாதொரு நடவடிக்கையும் செய்யாமலிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம்.

தபால் இலாகாவில் மிகவும் போற்றத்தக்கதும் பொது மக்களுக்கு மிகவும் நன்மை என்று கருதி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் E. D. சிப்பந்திகளை நினைத்துப் பார்த்தாலே இவர்களுடைய கஷ்டங்களை நீதிமன்றம் வறையில் கொண்டுபோக வேண்டுமென தோன்றுகிறது. தாதாரண குடும்பத்திற்கு மாதம் 100/- ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகும் இந்நகரில் இந்த E. D. சிப்பந்திகளுக்கு மாதம் ரூ. 20/- கொடுத்து வேலை வாங்குகிறார்களென்றால் இதை எந்த நீதியில் சேர்ப்பது என்று தெரியவில்லை. இவர்களது அன்றாட வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய போதுமான ஊதியத்திற்கு வழி செய்யாத வரையில் நம் ஓய்ந்திருக்கக் கூடாது. மேலும் சில இதர ஸ்தாபனங்கள் இவர்களைத் தவறான பாதையில் அழைத்துச்சென்று உங்கள் வாழ்க்கையில் பாஹம் தேனும் பொங்கி வழியச் செய்கிறோம் என்று கூறிக்கொள்ளுகின்றன. ஆனால் நடை முறையில் இவர்களுடைய உண்மைக் குறைகள் திராமல் இருக்க வழி செய்கின்றனர். இவர்கள் தங்களுடைய குறைகளை நிவர்த்தி செய்துகொள்ளக் கூடிய தகுந்த ஸ்தாபனம் ஏது என்று முடிவு செய்து அந்த ஸ்தாபனத்தோடு சேர்ந்து போராடினால் பயனடைய முடியும்.

நம்மை எதிர்நோக்கி யிருக்கும் பல கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்தில் பலதரப்பட்ட சங்கங்களும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு சமஷ்டி ஸ்தாபனமாக உருவாக்கப்பட்டேண்டும் என்று முயற்சி செய்யும் இச்சமயத்தில் நமது ஜில்லாவில் U. P. T. W. அங்கத்தினர்கள் சிலர் தபாற்காரர்கள் நான்காம் வகுப்பு ஊழியர்கள் என்றாலே அவர்களுக்கு எவ்வித கெடுதலும் இலகுவில் செய்துவிடலாம் என்று நினைத்து மக்கட் பண்பிற்கே மாறான பாதையில் செயல் புரிந்து வருகிறார்கள். இந்நிலை மாறவேண்டுமானால் சங்கங்கள் ஒன்று சேர்ந்து பயனில்லை. எதிராகச் செயல் புரியும் அன்பர்களின் மனம் மாறுதலடைய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அனைத்தும் ஓர் ஐக்கிய ஸ்தாபனமாக இயங்க முடியும்.

அன்பர்களே? இன்னும் சில தினங்களில் நம் முடைய தனிப்பெருமையுடைய தமிழர் திருநாளாகிய பொங்கல் விழாவைத் குதுகலத்துடன் கொண்டாட விருக்கிறோம். அதே போல் இயமகாநாட்டில் நிறைவேற்றப்படும் தீர்மானங்களை முயற்சிபுடன் அரசியலார்க்கு நன்றாக விளக்கி வெற்றி பெறுவோமாக. இம் மகாநாட்டிற்கு என்னை தேர்ந்தெடுத்தற்கு என்மேல் தங்கள் வைத்துள்ள அன்பும் நம்பிக்கையும் என்பதை நான் உணர்ந்துள்ளேன். என்னால் இயன்ற சேவையை உங்களுக்கும் உக்களுக்கும் செய்யக் கடமைப்பட்டுள்ளேன் என்று உறுதி கூறுகிறேன்.

வாழ்க தொழிலாளர்கள்!

தபாற்காரர்கள் சங்கம்!

கடலூர் } வணக்கம்.
10-2-54 } P. தணிகாசலம்.

காலையில், விஷயாலோசனைக் கமிட்டி ஆரம்பம் டாக்டர் V. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள்

சொற்பொழிவு

மாண்புமிக் தலைவர்களே! நண்பர்களே! இம் மகாநாட்டைத் துவக்கி வைக்கும்படி எனக்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு என் மனமார்த்த நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

தபாற்காரர்களுக்கும் டாக்டர்களுக்கும் உள்ள ஒரு ஒற்றுமை என்னவென்றால் இருவரும் செய்யும் வேலை மிகவும் பொறுப்பு வாய்ந்தது, தபாற்காரர்களின் வேலை தடைப் படுமேயானால் நாட்டின் எப்பகுதியிலும் எந்த வேலையும் நடக்காது என்பது திண்ணம். மழை, வெய்யில், காற்று, குளர், எதவாயிருந்தாலும், பொருட் படுத்தாமல் தபாற்காரர்கள் தங்கள் வேலைகளைத் தொடர்ந்து செவ்வனே செய்து வருவதால்தான் நாட்டின் ஒவ்வொரு செயலும் தடையில்லாமல் இயங்கிக்

கொண்டு வருகிறது. ஆகவே அது மிசவும் பொறுப்பு வாய்ந்த மகத்தான உத்தியோகம் ஆகும். மிகக் குறுகிய காலத்தில் பெரிதும் வளர்ச்சியுற்ற இச்சங்கம் பல நாட்களுக்குப் பின் ஒன்று கூடி ஆறுவது மாவட்ட மகாநாட்டைக் கூட்டுகிறது. குழந்தைக்கு வயது ஆறு ஆகியிருந்தாலும் எல்ல பலமும், மிகுந்த ஸ்திரீயுள்ளதாகவும் இருக்கும். அகேபோல் ஆறுவது மாவட்ட மகாநாட்டை வெகு சிறப்புடன் டேப்தியுள்ளீர்கள் என்பதைக் காண நான் பெரிதும் சந்தோஷம் அடைகின்றேன், இன்று இருப்பது போல் எல்லோரும் ஒற்றுமையுடனும், சந்தோஷ முடனும் இருக்கவேண்டுமென்கது என் ஆசை, ஜனநாயக ஆட்சியில் வாழும் ஒருவன் தன் மானத்துடனும், கௌரவத்துடனும் வாழவேண்டுமா எனில் அந்த ஜனநாயக அரசாங்கத்தின் உதவி அவனுக்கு அவசியம் தேவை. நம்முடைய முக்கிய தேவைகளை திட்டம் போட்டு அரசாங்கத்திடம் கேட்கவேண்டும். நமது உரிமைகளைப் பெற தடக் கூடாது. எவ்வித இடையூறுகள் நேர்ந்தாலும் எதிர்த்து சென்று வெற்றி பெற்றே தீரவேண்டும். அதிலே குடியரசு நாட்டில் வாழும் ஒவ்வொரு பிரஜையின் பண்பாடு, குறிக்கோள் எல்லாம், சங்கத் தின் பெயர் ஒன்றே ஒற்றுமை என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. சங்கம் ஒற்றுமையுடன் வெற்றிபெறவேண்டுமென இறைவனைப் பிரார்த்திக்கொள்ளுகிறேன்.

தலைமையுரை

விஷய ஆலோசனைக் கமிட்டி
தலைவர் M. வேணுகோபால் கவுண்டர் M. L. A.
அவர்கள்

சொற்பொழிவு

தோழர்களே! வணக்கம். என்னைத் தலைமை தாங்கும்படி கொடுத்த பணிக்கு மிகவும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். நான் தென் ஆற்காடு ஜில்லா மோட்டார் தொழிலாளர்கள் சங்கத் தலைவனாகப் பணியாற்றி வருகிறேன். சென்ற மாதந்தான் திண்டிவனம் தபாற்காரர்கள் சங்கத்தின் தலைவனாகத் தேர்தெடுக்கப்பட்டேன். இப்போது நடக்கும் விஷயாலோசனைக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் நம்முடைய குறைகள் அனைத்தையும் விவாதித்து, நம் பிற்கால வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய திட்டங்களை வகுத்து அதன்படி நடக்கவும் முயற்சி செய்யவேண்டும். நம் திட்டங்கள் வெற்றிபெற வேண்டுமானால் எல்லா கிளை ஃபியூனியன் பிரதிநிதிகளும் ஒன்று சேர்ந்து உவ்வார் கடமைகளைத் தவறாமல் செய்தாகவேண்டும். எல்லா தொழிற் சங்கங்களுக்கும் போட்டிச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும் எல்லோரும் ஒரே அடிப்படையிலேயே வேலை செய்யவேண்டுமென்பதே நம் வேண்டு

கோள். நம் ஸ்தாபனம் மிகவும் பலமுள்ளதாக வேண்டும். ஸ்தாபனம் பலமாக இருந்தால்தான் இருந்தால்தான் நம் கோரிக்கைகள் எளிதில் நிறைவேறும். இதைத் தவிர்த்து வேறு ஸ்தாபனங்கள் அமைப்பதென்பது நல்லதல்ல. எந்த போட்டி ஸ்தாபனம் அமைத்தாலும் ஒற்றுமை இல்லாவிடில் செயலாற்ற முடியாது. ஆகவே எல்லோரும் ஒரே ஸ்தாபனமாகிய அகில இந்திய தபாற்காரர்கள் சங்கத்தின்கீழ் ஒன்று சேர்ந்து ஒத்துழைக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தற்போது நடக்கும் விஷயாலோசனைக் கமிட்டி கூட்டத்தில் எல்லோரும் ஒற்றுமையுடனிருந்து எதிர்காலத் திட்டங்களுக்கு வழி வகுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தலைவர் திருக்குறளார் அவர்கள் தலைமையுரை

இம்மகாநாட்டிற்கு வந்திருக்கும் நண்பர்களே! வணக்கம். கடலூர் ஆறுவது ஜில்லா மகாநாட்டிற்கு பலவிடங்களிலிருந்து அகேசம் பேர் மிகவும் சிரமப்பட்டு தங்கள் தங்களுடைய வேலைகளையும் விட்டு விட்டு வந்திருப்பதைக்காண எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சி. மிகவும் சிரமப்பட்டு நம் தோழர்கள் இம் மகாநாட்டைக் கூட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகையால் எல்லோரும், ஒவ்வொரு தபாற்காரரும், அடைய வேண்டிய நுழைப் பயனையும் அடைய வேண்டுமென்று சொல்லுவதற்காக பல இடங்களிலிருந்து அகேச தலைவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கருத்துக்களை நாம் தவறாமல் ஊனறி கவனிக்க வேண்டும். தவறக்கூடாது. ஊர்வலம் திறப்பான முறையில் நடைபெற்றதைக்காண பெருமகிழ்ச்சி, இம்மகாநாட்டிற்கு கனம் போஸ்டல் ரூப்பரின் டென்டெண்டு அவர்களும் விஜயம் செய்திருப்பதைக் கண்டு பெருமிதம் அடைகிறேன்.

சென்ற ஆண்டிலேயே என்னை கடலூர் டிவிஷனல் சங்கத்திற்குத் தலைவராகத் தேர்தெடுத்த விட்டார்கள். நான் பாலிமெண்டு மெம்பராக இருப்பதால் என்னால் பலவித கன்மைகளை அடையலாம் என்றே என்னை தலைவராகத் தேர்தெடுத்தார்கள். சுமார் 2 ஆண்டுகளாக பாலிமெண்டில் நான் கேட்ட கேள்விகளில் பெரும்பாலும் தபால் டிவிஷனலைப் பற்றியதுதான். தபால் இலாகாவிலுள்ள சிப்பச்சிகளுக்கு என்னென்ன சௌகரியங்கள் செய்து தர முடியுமோ அத்தனையும் செய்து தரவேண்டுமென்பது என் ஆசை.

மத்தியிலே மகாநாட்டிற்குத் தலைமை வகிக்க அழைப்பது பெருந்தவறு. அழைத்தால் நமக்கு நன்மை தராது. அவர்கள் நமக்குச் சாதகமாக எப்பொழுதும் பேசவே மாட்டார்கள். நங்கள் நிர்வாகத்திலுள்ள கெடுக்கடையைப் பற்றித்தான் விரி

வாகப் பேசவிட்டுச் செல்லுவார்கள். தொழிலாளிகளுக்கு முதலாளிகளைத் தலைவராக வைத்தால் என்ன பயன் தருமோ அதே பலன்தான் கிடைக்கும்.

அடுத்தபடியாக நாம் முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டியது தபால் இலாகா ஊழியர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு வேலை கொடுக்கும் விஷயந்தான். தபாற்காரர்களுக்கு தபால் இலாகா சம்பந்தமான உத்தியோகஸ்தர்களைத்தான் தெரியும். மற்ற இலாகாவையோ, உயர்தர அதிகாரிகளையோ அவர்களுக்குத் தெரியாது. பழக்கமும் கிடையாது. ஆதலால்தான் அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு வேலை வேண்டுமென்றால், தபால் இலாகாவிலேயே தேடிக்கொள்ள நினைப்பது ஆச்சரியமல்ல. ஆதலால் ஏற்படும் காலி ஸ்தானங்களில் தபாற்காரர்

களின் பிள்ளைகளுக்கு 50% ஒதுக்க வேண்டியது அவசியம் அந்த சட்டம் மறுபடியும் அமுலுக்கு வரவேண்டுகிறேன்.

மேலும் நம் தமிழ் நாட்டிலுள்ளவர்கள் புத்தி காலித்தனமும் பொறுப்புணர்ச்சியுடனும் கடமையைச் செவ்வனே செய்பவர்கள், நம் தமிழ் நாட்டிலுள்ள தபாற்காரர்கள் மிகவும் திறமையுள்ளவர்கள் ஆகவே தபாற்காரர்களுக்கென திறமை அலவன்ஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்பது என் அவா.

கிளார்க் ஒருவர் லீவில் போய்விட்டால் தபாற்காரரால் அவ்வேலைபை பார்த்துக் கொள்ள முடியும் ஆனால் தபாற்காரர் ஒருவர் லீவில் சென்று விட்டால் அதே வேலையை குமாஸ்தாவினால் செய்ய முடியாது. செய்யவும் மாட்டார்.

வேலை காயம் செய்வீர்

By

K. A. வஹாப்

போஸ்ட்மேன், காஞ்சிபுரம்

உலகே மாயம் என்ற மெட்டு

வேலை காயம் செய்வதே ஞாயம்
நானைத்தள்ளி வருவது தான் அநியாயம்

(வேலை)

1. வாடும் பயிருக்கு மழைவேண்டும் போல
பாடுபடும் நண்பர்களுக்கு டானிக் அதுதானே
வேலையில் உற்சாகம் காணும் வழிதானே
விரைவிலே வேலை காயம் செய்வீரே

(வேலை)

2. காயமானாலே லீவு வசதி கிடைத்திடும்
நல்லதுக்கும் கெட்டதுக்கும் போய்வா வேணும்
காயமானாலே இன்கரிமெண்டு வாங்க நேரும்
செய்திடுவீர் தவறாது இன்னேரம்

(வேலை)

3. ஏமாளி கிடைத்தாலே ஏமாற்றிடுவீர்களே
கோமாளித்தனம் செய்தே கவிழ்த்திடுவீர்களே
காலா காலத்திலே கடமைதனை செய்வீரே
இதுதான் நாம் வேண்டும் வரம் ஆகவே

(வேலை)

4. பிறர்க்கு சேவை செய்யும் வாய்ப்பை தட்டாமலே
இன்முகம் காட்டி பணி செய்வதே நம்கடனென
முன்னி நினைவாய் நினைத்து சேவை செய்வீரே
இதேதான் நாம் அடையும் சுகம் ஆனந்தம்

(வேலை)

பாட்டு.
(ஆல் இந்தியா போஸ்ட்மேன் யூனியன்)

BY
V. முத்தையன், போஸ்ட்மேன்,
அண்ணாமலை நகர், (S. A. Dt.)

(இந்தியன் நாடிது என்னுடைய நாடு—என்ற மெட்டு)
பல்லவி.

ஆல் இந்தியா யூனியனில் அங்கத்தினனாகி
போஸ்ட்மேன்
ஆல் இந்தியா யூனியனில் அங்கத்தினனாகி
அரும்பணி ஆற்றுவோம் நாமே தியாகி (ஆல் இந்தியா)

அனு பல்லவி.
சங்கத்தினில் சேர்துவிட்டால் சங்கடங்கள் தீரும்
நம்

சந்ததிகள் யாவும் சந்தோஷமாய் வாழும் (ஆல் இந்தியா)

பல்லவி.
சுட்டத்தினில் உள்ள குறை சங்கங்களைக் கொண்டு
சாதிப்போம் நாமெல்லாம் ஒற்றுமையைக் கொண்டு

அனு பல்லவி.
வருகிற சந்ததிகள் வாழ வழி செய்ய—(நம்)
வருத்திடுவோம் சட்டம் அதன் வழி உய்ய (ஆல் இந்தியா)

பல்லவி.
திருக்குறளார் போன்ற தீரத் தலைவரிருக்க
திறம்பட சாதனைகள் புரிந்திடுவோம் சிறக்க

அனு பல்லவி.
ஆரம்ப சம்பளத்தை அதிகரிக்க வேண்டும் (நம்)
பென்ஷன் வசதிகளை பெற்றுத்தானாக வேண்டும் (ஆல் இந்தியா)

பல்லவி.
நாமாலுஜம் அவர்கள் ராப் பகலாய் உழைக்க (T.S.)
நாம் மட்டும் ஏன் தோழா சுமமா உட்கார்த்திருக்க

அனு பல்லவி.
P. M. கிருஷ்ணன் அவர்கள் பொதுச் செயலாற்ற
புறப்படுவோம் வாரீர் அவர் பணி ஏற்க (ஆல் இந்தியா)

பல்லவி.
தன்னலமில்லாத தியாகி தணிகாஜல மிருக்க (கடலூர்)
தரணி பெச்சம் சங்கம் நம் பக்கம் தானிருக்க

அனு பல்லவி.
U. P. T. W. யூனியனை நம்பி
மோசம் போகாதே சொன்னோம் உண்மை இது தம்பி (ஆல் இந்தியா)

பல்லவி.
இத்தனை தொல்லைகள் இருந்திட்ட போதும்
இத்தனை ஒழித்துக்கட்ட எல்லோரும் வாரும்

அனு பல்லவி.
முத்தையன் சொல்வது முழுமன துடனே
முதுகெலும்பு போன்ற சங்கத்தினுடனே (ஆல் இந்தியா)

பல்லவி.
பக்க பலம் செய்து பலனடைவீரே
பரம புருடன் நமக்கு அருள் புரிவாரே (ஆல் இந்தியா)

SRI P. M. KRISHNAN, GENERAL SECRETARY, Madras Provincial Union, who arrived at the Central Station after the Calcutta Conference was accorded a reception by members of the Union.

FRIENDS, EXCELLENT OPPORTUNITY!

Crossword Competitions are going ahead!
The Pride of the South is Spreading all around!
All new! Completely new! Everything new!

"LOTUS CROSSWORDS"

Prizes Monthly above

Rs. 1,00,000 ARE DISTRIBUTED.

- ☼ Lotus offers easy clues, and decides Justly.
- ☼ All Prizes are remitted in Cash as money orders by Lotus.
- ☼ Free entry Coupons in Tamil, English and other languages can be had from our Collectors in ALL Towns.
- ☼ Attempt and you will Succeed! Wanted enthusiastic Collectors all over the Country!

For full particulars:

Manager, "LOTUS CROSSWORDS"

PRABHAT TALKIES BUILDINGS, MADRAS-1.

For Fragrance

31

301

3001

JAVADHU BATHIES

S.V. MURUGESAN & BROS. MADRAS, MADURAI, BANGALORE.